నాటకముల సంపుటి

రచన

గరికపాటి

నవరత్నా బుక్ సెంటర్

ఏలూరురోడ్ — విజయవాడ-2

మొదటి ముద్రణ : ఏప్రిల్ '79

డిజైన్ : వి యస్. ప్రకాష్

వెల: 10-00

ముద్రణ :

వెంకటరత్నా, విజయవాడ-2.

పాత్రలు

1. శ్రీవల్లి
2. అనిత
3. రవికాంత్
4. మురళీధర్
5. విజయేంద్ర భూపతి
6. నాగన్న
7. భీమన్న
8. బలరాం
9. రాజారాం
10. ఆనంద్
11. చంద్రశేఖర్

మరియు

ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్

ప్రార్థన

శ్లో॥ అంగీకమ్ భువనమ్ యస్య
వాచికమ్ సర్వ వాఙ్మయమ్
ఆహార్యమ్ చంద్ర తారాది తమ్
వందే సాత్వికమ్ శివమ్

ఓమ్ నమశ్శివాయః — ఓమ్ నమశ్శివాయః
ఓమ్ నమశ్శివాయ

పాట : స్వాగతమమ్మా కళామ తల్లీ
స్వాగతమమ్మా నవరస తల్లీ ॥స్వాగ॥
నీ దీవెనలే మాకు నిండుగా
నీ శోభలలో కాంతి నిండగా
అడుగు జాలందైక మత్యమున
నడిచెదమమ్మా కళామతల్లీ

స్వాగతం - స్వాగతం - స్వాగతం - సుస్వాగతం
నీపద సేవలే మాకు దీక్షగా
నీ చిరు నవ్వులే మాకు రక్షగా
నిరతము నిన్నే మదిలో నిలుపుచు
స్మరియించెదము చల్లని తల్లీ

స్వాగతం - సుస్వాగతం - స్వాగతం - సుస్వాగతం
వాణీవీణా స్వర రాగిణివై
వరమాధుర్య విమోహన గుణివై
నవరస రంజన నాట్య భంగిమల
పొంగుచు పొరలే భువన మోహినీ

స్వాగతం - సుస్వాతం - స్వాగతం - సుస్వాగతం
స్వాగతం - సుస్వాగతం

రచన ; ఎం. ఎ. బాషా అండ్ కె. ఆర్. మోహన్

అగ్గిరాముడు

మొదటిరంగం ప్రారంభం

(అది విజయేంద్ర భూపతిగారి భవనంలో హాలుగది. ఉన్నత కుటుంబీకుల గృహాలంకరణతో ముచ్చటగా అలంకరించబడి వుంటుంది ఎడమవైపుగా బయటికి ఒక వాకిలి, కుడివైపుగా లోనికి ఒక వాకిలి, వెనుకగా లోనికి యింకొక వాకిలి ఉన్నాయి. వెనుక వాకిలిప్రక్కగా మేడమీదికి మెట్లు అమర్చబడి వుంటయి. గదిమధ్యగా సోఫావుంది. బయటి వాకిలివయిపు టేబుల్ వుంది. దానిమీద రేడియో, టెలిఫోను, పత్రికలు అలారంగడియారం వగైరా ఉన్నాయి, రేడియోమీద పూలకుండి వుంది లోని వాకిలివైపు చిన్నటేబుల్ వుంది. దానిమీద గాజుకూజా, గాజుగ్లాసులు ఉన్నాయి.)

(తెరలేచింది)

(లోపల్నుంచి అనిత హుషారుగా కూనిరాగం తీస్తూ ప్రవేశించింది. ఆమెచేతిలో చక్రవర్తిఫోటో వుంది. అనిత పాటపాడుతూ డాన్స్ చేస్తుంది.)

(పాట:- 1) (అనితపాట)

(పాట పూర్తయింది. లోపల్నుంచి విజయేంద్ర భూపతి ప్రవేశిం చాడు.

విజ: అనితా!

అని: ఏం మామయ్యా?

విజ : చాలా హుషారుగా కన్పిస్తున్నావ్ .... ఏమిటమ్మా విశేషం?

అని : ఏమీలేదు మామయ్యా.

విజ : ఆఁ...నాకు తెలుసులే. మీబావ కలలో కన్పించి మారాం చేసుంటాడు:

అని : పో మామయ్యా.

విజ : నాకు తెలుసమ్మా. చక్రవర్తంటే నీకు పంచప్రాణాలు. నువ్వన్నా వాడికి అంతే.

అని : మామయ్యా!

విజ : అమ్మా?

అని : బావ ఎప్పుడొస్తాడు?

విజ : వస్తాడు.

అని : అదే..... ఎప్పుడొస్తాడు అని?

విజ : వస్తాడమ్మా. చదువు పూర్తిచేసుకొని, క్యాన్సర్ స్పెషలిస్టుగా పట్టాపుచ్చుకొని మరీ వస్తాడు. చూడమ్మా అనితా! వాడికోసం నువ్వు తాపత్రయపడుతున్నావని నాకు తెలుసు. అంతమాత్రాన పరుగెత్తుకు రావడానికి వాడు విజయవాడలో ఉన్నాడా, విజయ నగరంలో ఉన్నాడా? వాడున్నది అమెరికాలో?

అని : (బరువుగా నిట్టూర్చింది)

విజ : అనితా! నీకేగాదు .. వాడ్ని చూడాలని నాకూ తాపత్రయంగానే ఉంది. వాడి రాకకోసమే నేనూ ఎదురుచూస్తున్నాను.

అని : మామయ్యా,

విజ : నా పరిస్థితి నీకు తెలియనిదా అనితా! గుండెజబ్బుతో ప్రతిక్షణం మృత్యువులో పోరాడుతున్నవాడి, ఏ క్షణంలో నా ఆయువు పరి

వమా వ్తమై, ఆత్మ ఈ దేహాన్నివీడి పరమాత్మలో లీనం అవు తుందో చెప్పలేను.

అవి : (ఆదుర్దాగా) మామయ్యా!

విజ : అవునమ్మా. నా జీవితం గాలికి రెపరెపలాడే చిన్నారి దీపం లాంటిది. నా ప్రాణజ్యోతి ఆరిపోయేలోగా నిన్నూ, పెదబాబును ఒకింటి వాళ్ళనుచేసి కళ్ళారాచూసి, నా బాధ్యతను నెరవేర్చుకొని వెళ్ళిపోవాలని నా కోరిక.

(బయటునుంచి రవికాంత్, మురళీధర్ వస్తారు.)

రవి : అయితే అనితవివాహం అన్నయ్యతో నిర్ణయించారన్నమాట.

విజ : అవును.

రవి : నాన్నా.... నేను అనితను ప్రేమిస్తున్నాను.

విజ : ఆఁ!

రవి : అవును. ప్రేమించడం తప్పుకాదనుకుంటాను.

అని : నేను నిన్ను ప్రేమించడం లేదు చినబావా!

రవి : అనితా!

అని : అవును. నేను ప్రేమిస్తున్నది, ఆరాధిస్తున్నది పెదబావను.

రవి : నిజంగానా?

అని : అవును.

విజ : అనిత అబద్ధం చెప్పడంలేదు. తన పంచప్రాణాలు చక్రవర్తి మీదే పెట్టుకున్నది.

రవి : నా పంచప్రాణాలు అనితమీద పెట్టుకున్నాను.

విజ : చినబాబూ: మీ అన్నయ్యకు అనితకు వివాహం జరిపించాలనేది మీ అమ్మ అంతిమ కోరిక.

రవి : నాన్నా!

విజ : అవును రవిబాబు మీ అమ్మ మరణావస్థలో ఈ చిన్నకోరిక కోరింది. నేను మాటిచ్చాను.

మురళి : అలాగని పోయినవారి కిచ్చిన మాటకోసం బ్రతికున్నవారిని బాధ పెట్టడం ధర్మంకాదు మామయ్యా.

విజ : మురళీధర్.

మురళి : అవును మామయ్యా.

విజ : ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?

మురళి : మామయ్యా! చెల్లాయిని రవిబావ మనసారా ప్రేమించాడు.

అని : అన్నయ్యా.

మురళి : అవునమ్మా. నీమీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాడు. నువ్వే తన జీవనజ్యోతిగా ఎంచి మురిసిపోతున్నాడు.

అని : ఆఁ!

రవి : ఏం అనితా, నిన్ను ప్రేమించటం నేరమంటావా?

అని : అదికాదు బావా! మరి... మరి......

రవి : నీ ప్రేమకు అర్హుణ్ని కాదంటావా?

అని : అదికాదు బావా! నువ్వు ప్రేమించటం తప్పని అనటం లేదు. నన్ను ప్రేమించేముందు నా మనస్సు తెలుసుకోవటం నీ ధర్మం.

రవి : అనితా!

అని : అవును బావా. నేను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నది పెదబావనే. పెదబావే నా జీవనయాత్రలో తోడునీడ. ఆ నిర్ణయం నేను ఏనాడో చేసుకున్నాను.

విజ : విన్నావా రవిబాబు.

రవి : విన్నానునాన్నా. అనితను నేను ప్రేమించానేగాని, ఆమె ప్రేమను పొందలేకపోయాను. నిజంగా అన్నయ్య అదృష్టవంతుడు ఈ సుగుణాలరాశిని తన అర్ధాంగిగా అందుకోబోతున్నాడు.

అని : బాధపడుతున్నావా బావా?

రవి : బాధా! (నవ్వుడు)

అని : బావా!

రవి : లేదు అనితా! నీ అదృష్టానికి ఆనందిస్తున్నాము. విజానికి నీకు అన్నివిధాలా తగినవాడు అనిపిస్తుంది. అదీగాక నాన్న అమ్మకిచ్చినమాట వృధా కాకూడదు.

విజ : చినబాబూ!

రవి : అవునునాన్నా! పరలోకంలోనున్న అమ్మ ఆత్మ బాధపడకూడదు.

విజ : బాబూరవీ! నీ మనసు అమృతకలశంతో సమానం. మీ అన్నదమ్ముల అన్యోన్యానురాగాలు కలకాలం శాశ్వతంగా వర్ధిల్లాలి.

రవి : మీ కోరిక నెరవేర్చుమని దేవుడ్ని ప్రార్థిస్తున్నాను నాన్నా.

అని : మాటల్లో మర్చేపోయాను. మామయ్యా! మీరు మందుతీసుకునే వేళయింది.

విజ : అవునమ్మా.... నేనూ మర్చిపోయాను, పదమ్మా ... కలిపిద్దువుగాని,

(అనిత విజయేంద్ర భూపతి లోనికి వెళ్ళారు.)

రవి : (బరువుగా నిట్టూర్చి బయటకు వెళ్ళబోయాడు.)

ముర : బావా!

రవి : (ఆగాడు) ఏమిటి బావా?

ముర : హూఁ... గ్రద్ద కష్టపడి సంపాదించుకున్న ఆహారాన్ని కాకి తన్నుకుపోయింది.... పాపం!

రవి : అంటే?

ముర : పిచ్చిబావా! ఆహారాన్ని పోగొట్టుకున్న ఆ పక్షి, క్షణకాలం బాధపడి, మళ్ళీ ఆహారాన్వేషణలో మునిగిపోతుంది. కాని నువ్వుమనసారా ప్రేమించిన అనితను పోగొట్టుకొని జీవితాంతం బాధపడే దురదృష్టవంతుడి వయ్యావు.

రవి : బావా!

ముర : కాదంటావా?

రవి : కాదు.

ముర : అనిత వియోగబాధ నీకు ఉండదంటావా?

రవి : బాధా .... ఎందుకూ?

ముర : అనిత నిరాకరణ నీలో బాధను కలిగించటంలేదు

రవి : ఎందుకు బావాబాధ తను మనసారా అన్నయ్యను ప్రేమించింది, అన్నయ్యగూడా అనితను ప్రేమించాడు. వారిద్దరూ భార్యాభర్తలు కావడం ధర్మం.

ముర : ధర్మంకాదు నీ ఖర్మం.

రవి : బావా!

ముర : నీ ప్రేమ పవిత్రమైందనుకున్నాను గాని, పాలపొంగులాంటిదని ఇప్పుడు తెల్సింది.

రవి : బావా!

ముర : అవును రవిబాబు తను మనసారా ప్రేమించిన ఆడది పరాయివాని భార్య కావడం చూస్తూ చూస్తూ ఏమగాడూ సహించలేని సంఘటన, మీసమున్నవాడు రోషమున్నవాడు సహించడు ... సహించలేడు ... అదే నిజమైన ప్రేమకు అర్థం,

రవి : ఇంతకూ ఏమిటి నువ్వనేది?

ముర : లోకజ్ఞానాన్ని తెలియచేస్తున్నాను. నిజంగా నువ్వు మా చెల్లెల్ని ప్రేమిస్తున్నవాడివయితే, ఆమెకోసం ఆమెపొందుకోసం నీ ప్రాణాన్ని సైతం ధారబోయడానికి వెనకాడేవాడివి కావు.

రవి : మురళీధర్.

ముర : అవును, ఈ లోకం యావత్తూ ఏకమై ఎదురువచ్చినాగూడా ఎదిరించి నా చెల్లెలి మెడలో తాళిగట్టేవాడివి.

రవి : అలాగని... ... కన్నతండ్రి మాట కాదన్నమంటావా? అమ్మ మాటకు అడ్డుపడి ఆమె ఆత్మను క్షోభ పెట్టమంటావా? కేవలం నా స్వార్థంకోసం అటు అన్నయ్యను, ఇటు అనితను బాధపెట్టి వారిదృష్టిలో శత్రువును కావడం నాకిష్టంలేదు.

ముర : రవిబాబు!

రవి : నో...... అలా జరగడానికి వీల్లేదు.

ముర : బావా!

రవి : అవును బావా! పవిత్ర ప్రేమ స్వార్థాన్ని కోరదు, అన్నయ్యా, అనితల సుఖంకోసం నా ప్రేమనే గాదు, అవసరమైతే నా జీవితాన్నే త్యాగం చేస్తాను.

ముర : త్యాగమూర్తివి! (వ్యంగ్యంగా అన్నాడు.)

రవి : బావా! ఒక ఆడదాని శరీరం కోసం ప్రశాంత శాంతి నివాసమైన మా కుటుంబంలో కలతలు రేగనివ్వటానికి వీలులేదు. కంటికి రెప్పలా కాపాడుతూ నా క్షేమాన్ని కోరే తండ్రిమాట తిరస్కరించలేను. నా సహధర్మచారిణిగా ఆ దైవం ఎవర్ని ప్రసాదిస్తే ఆమె నాకు దక్కుతుంది వస్తాను.

(చరచరా లోపలికెళ్ళాడు)

ముర : డామిట్.... కథ అడ్డం తిరిగింది.

(బయటనుంచి డాక్టర్ ఆనంద్, లాయర్ చంద్రం ప్రవేశించారు. ఆనంద్ చేతిలో మెడిసిన్ బ్యాగ్ వుంది.)

ఆనం : హలో మురళీధర్.

చం : ఏమిటో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నట్టున్నావ్?

ముర : పక్షి పంజరాన్నుంచి ఎగిరిపోయే లాగుంది

ఆనం: ఏమంటున్నాడు రవికాంత్?

ముర : మన ప్లానంతా తారుమారు చేశాడు

చం
ఆ : ఆఁ

ముర : అవును. మా పెదబావ చక్రవర్తి...నేడో రేపో క్యాన్సర్ స్పెషలిస్టుగా సర్టిఫికెట్ పొంది ఇండియాకు తిరిగివస్తాడు. ఈ లోగా మా చెల్లెలు అనితను మా చినబావ రవికాంత్ కట్టబెట్టి, అతన్ని నా చేతి కీలుబొమ్మగా మార్చి, ఆస్తికి స్వాతంత్ర్యాధిపత్యం పొందాలనుకున్నాను. ఆ ప్లానంతా రవి సర్వనాశనం చేశాడు.

చం : ఎందుకని?

మురః రవి అవితను పెళ్ళిచేసుకోడానికి అంగీకరించలేదు.

చం : ఆఁ?

అనం : బంగారుబొమ్మలాంటి పిల్ల.

చం : ఆప్లామ కాదన్న రవిగూడా ఒక మగాడేనా?

అనం : కాశ్మీర్ యాపిల్ నోటికందించి రుచి చూడమంటే వాంతిచేసుకునే రోగిష్టిలా వున్నాడే.

చం : ఛీ ఛీ......

అనం : అఁ... చక్రవర్తినే మీచేతి కీలుబొమ్మగా మారిస్తే...?

మురః అది అంత సులభంగాదు.

చం : ఏం?

ము : మెక్కాలు విరగతంతాడు.

అ : అమ్మో.

ము : పెద బాబ రవిబాబులాంటి అమాయకుడు గాదు కాలాంతకుడు.... అవులిస్తే పేగులు లెక్కపెట్టే రకం. అతని ముందు మన ఆటలు సాగవు.

అ : అయితే ఏం చేదాము?

చం : అపును ఏం చేద్దాం?

ము : మనిషి మనిషిగా బ్రతకాలంటే సమాజంలో గౌరవాన్ని, సుఖాన్ని పొందాలంటే ముఖ్యంగా కావాల్సింది డబ్బు. దాని కోసం ఏమైనా చెయ్యాలి. అవసరమయితే తలకాయలే నరకాలి,

చం , అమ్మ బాబోయ్.

అ : ఏమిటయ్యా మురళీదర్.... తలకాయలంటే పొరకాయలను కున్నావా?

ము : భయపడకండి మనం పుట్టుకతో దరిద్రులం ... అలాగని దరిద్రంలో బ్రతకలేం— దరిద్రాన్ని పారద్రోలి కలకాలం సుఖంగా బ్రతకాలంటే, అదున్న మనుష్యుల్ని తల నరకక తప్పదు,

చం ; అవును.

ఆ : అది నిజమే.

ము : చూడండి ఫ్రెండ్స్— ఈ మూడు సంవత్సరాలుగా మనం దొంగ నోట్లు ముద్రించి కోటీశ్వరులం కావాలని ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేశాం. మన ప్రయత్నాలకు ఫలితంగా అచ్చుయంత్రాన్ని, వంద రూపాయల కాగితాలు ముద్రించే బ్లాకులు వంద నోట్లు అచ్చు వేశాం, కొన్ని వేల రూపాయల నోట్లు చెలామణి చేశాం.

చం : అవును.... మొత్తం యాభై వేల రూపాయలు నోట్లు మార్చాం,

ఆ : అవును.

ము : మనం మార్చిన నోట్లు మన పెట్టుబడికే చాలలేదు. ఇంతలో ప్రభుత్వం మన చర్యలను కనిపెట్టి సి ఐ.డి.లను పంపించింది. ఫలితంగా అచ్చుయంత్రాన్ని, ముద్రించిన నోట్లకట్టలను తగుల బెట్టాం.

శరి : అవును మన కష్టానికి ప్రతిఫలం దక్కలేదు.

ము : ప్రభుత్వం దక్కకుండా చేసింది. కోటీశ్వరులం కావాలనుకున్న మన ఆశ ఆశలాగే మిగిలిపోయింది.

ఆ : అది మన అదృష్టం.

ము : వీలులేదు— మనం దురదృష్టవంతులం కావడానికి వీలులేదు. ఒక మార్గాన ముళ్ళకంచెలు వుంటే మరొక మార్గంలో పయనించటం నేర్చుకోవాలి.

చం : అంటే?

ము : ఊ మామయ్యా.... విజయేంద్ర భూపతి కోటీశ్వరుడు— కొన్ని కోట్లకు వారసుడు. తనయాపదాస్తిని ఇద్దరుకుమారులకునమానంగా

పంచి యిస్తాను. రవిబాబుకు మా చెల్లెలు నిచ్చి వివాహం చేస్తే ఆస్తికి అవిత అధికారిణి అవుతుంది, రవిబాబును గుట్టుచప్పుడు కాకుండా మట్టుబెట్టి అవితను ఆస్తికి సర్వాధికారిని చెయ్యాలను కున్నాను,

ఆ : ఆఁ! మీ చెల్లెలి మాంగల్యాన్ని తెంచి వెయ్యాలనుకున్నారా?

ము : అవును.... అన్నయినా చెల్లెలయినా మట్టుపెట్టక తప్పదు. విలాసంలో మున్న అవితను కీలుబొమ్మగా మార్చి ఆడించాలను కున్నాను కాని.

చం : రవిబాబు మీ ప్లానంతా సర్వనాశనం చేశాడు.

ము : అవును.

(లోపల్నుంచి విజయేంద్ర భూపతి ప్రవేశించాడు)

ఆ : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.

వి : గుడ్ మార్నింగ్

చం : గుడ్ మార్నింగు సార్.

వి : వెరీగుడ్ మార్నింగు లాయర్ చంద్రశేఖరంగారూ! మిమ్మల్ని నేనే పిలిపించాలనుకున్నాను. సమయానికి

చం : ఏమిటో విషయం

వి : ఆ విషయాన్ని మనం ఏకాంతంగా మాట్లాడుకుందాం.

ఆ మీ ఆరోగ్యం ఎలా వుంది?

వి : మీ హస్తవాసి అమూల్యం— మునుపటికన్నా నా ఆరోగ్యం మెరుగుగానే వుంది.

ఆ : వెరీగుడ్.

(ఆనందు ప్లైత పొడవుతో విజయేంద్ర భూపతిని పరీక్షించాడు నాడిని చూశాడు.)

ఆ : వెరీగుడ్— ఆ మందునే కంటిన్యూ చేయండి. రేపు కొత్త మందులు రాస్తాను.

వి : ఆ లాగే
(డాక్టర్ ఆనంద మెడిసిన్ బ్యాగులోంచి సిరంజి తీసి. ఇంజక్షన్ బాటిల్ తీసి మందు ఎక్కించి, భూపతి చేతికి ఇంజక్షన్ ఇచ్చాడు.

ఆ : వేళకు మందు తీసుకోవడం మరచిపోవద్దు.

వి : నేను మర్చిపోయినా మా అనిత మర్చిపోదు,

ఆ : రాత్రిళ్ళు బాగా నిద్రపడుతోందా.

వి : ఆహా.....

ఆ : వెరీగుడ్ — (సిరంజి, బాటిల్ బ్యాగులో పెట్టుకొని) వెళ్ళొస్తాను.
(బ్యాగు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

వి . మురళీధర్.

ము : ఏమిటి బాబయ్యా.

వి : పది నిమిషాల్లో లాయర్ చంద్రశేఖర్‌గారితో మాట్లాడాలి.

ము : (బయటికి వెళ్ళాడు)

వి : కూర్చోండి లాయర్‌గారూ.

చం : (కూర్చున్నాడు.)

వి . నేను చెప్పిన ప్రకారం వీలునామా తయారుచేశారా.

చం : చిత్తం (కోటు జేబులోని వీలునామా తీసి యిచ్చాడు,
(విజయేంద్ర భూపతి వీలునామా తనలో చదువుకుని సంతకంచేసి చంద్రానికిచ్చాడు.

వి : అవకాశం చూసుకుని వీటిని రిజిష్టర్ చేయించండి.

చం : చిత్తం — భూపతిగారూ! నాదొక చిన్న అనుమానం

వి : నాకు తెలుసు మీరేమడగాలనుకుంటున్నారో,

చం : అవును. మీలో యింతటి పక్షపాతబుద్ధి ఏర్పడటానికి కారణం ఏమిటో ఎంత వెదికినా కన్పించడంలేదు.

వి : లాయరుగారూ.

చం : మన్నించండి నా సాహసాన్ని. పెదబాబు చక్రవర్తి — చినబాబు రవికాంత్... ఇద్దరూ మీ రక్తాన్ని పంచుకుని పుట్టిన మీ

ప్రతిబింబానే. ఇరవై కోట్ల విలువగల మీ యావదాస్తి. స . నంగా పంచడం న్యాయం, అలాకాకుండా... ఈ వీలునామా ప్రకారం.

వి . : లాయరుగారూ.

చం : మీ అంతరంగిక వ్యవహారాలలో తలదూర్చటం భావ్యం కాదని నాకు తెలుసు, కాని, నేను మీ శ్రేయోభిలాషిని. రేపటిరోజున ఇదేమిటని మీ ఇద్దరు కొడుకులు అడిగితే నేను ఏం చెప్పాలి,

వి , అదా మీ సంశయం.

చం , అవును సార్,

వి . లాయర్‌గారూ! ఈ రహస్యాన్ని కొంతకాలం రహస్యంగానే వుంచటం మంచిది.

చం . అలాగే! వస్తాను. [వెళ్ళబోయాడు]

వి . ఆగండి

చం . [ఆగాడు]

వి – లాయర్‌గారూ, రెక్కలు రాని పసి కూన మీ పాదాల ముందు వాలితే మీరేం చేస్తారు!

చం – అయ్యో! పాపమని జాలి తలిచి గూటికి చేరుస్తాం.

విజ : దానికొక గూడంటూ లేకపోతే ... ?

చం : రెక్కలు వచ్చేవరకూ ఆహారం పడేస్తాం... ఆ తర్వాత ....

విజ : తన భవిష్యత్తును వెతుక్కుంటూ ఆ పక్షికూన పక్షిగామారి ఎగిరిపోతుంది.

చం : అంటే?

విజ : అర్థంకాలేదా లాయర్‌గారూ. రవికాంత్ నా పాదాలముందువాలిన రెక్కలురాని పక్షికూన. అతని గూడేదో తెలియని స్థితిలో నా గూటికిచేరాడు. రెక్కలు వచ్చేవరకు పెంచాను. నా బాధ్యతగా చదువు చెప్పించాను. మనిషిగా తీర్చిదిద్దాను.

చం : అంటే ... రవిబాబు...

విజ : నా బిడ్డగాదు.

చం : ఏమన్నారు? రవికాంత్ మీ కన్నబిడ్డకాదా,

విజ : కాదు.

చం : ఓ .... ఐసీ;

విజ : అవును లాయర్‌గారూ. సుమారు యిరవయినవత్సరాలకుపూర్వం నేను నాభార్య హైదరాబాద్ నుంచి విజయవాడ వస్తున్నాం. కోదాడగ్రామం దాటే సమయానికి చీకట్లు కమ్ముకున్నాయి నా భార్య ఒడిలోనున్న ఐదేళ్ళ పెదబాబు మంచినీళ్ళుకావాలని అడిగాడు. దూరాన భావి ఉండటం చూచి డ్రైవర్ టాక్సీఆపాడు. నాభార్య పెదబాబును తీసుకొని మంచినీళ్ళు త్రాగించడానికి బావి దగ్గరకు వెళ్ళింది. నేను టాక్సీలో కూర్చొనిఉన్నాను. పదినిముషాల తర్వాత తిరిగివచ్చిన నాభార్య చేతులలో పెదబాబులేడు.

చం : మరి ....?

విజ : పెదబాబుకబదులు కళ్ళు తెరవని పసికందు ఉన్నాడు. బావిసమీపంలో ఆ బిడ్డ దొరికాడని, తను తీసుకొచ్చానన్నది నా భార్య. పరిస్థితి నా కర్థమైంది. ఎవరో కామోద్రేకంలో కాలుజారినఆడది తన పాపానికి రూపానిచ్చి ప్రసాదించి, తనబిడ్డగా లోకంముందు నిలబెట్టలేక, పసికందు ప్రాణం తీయ డానికి ఆ మాతృహృదయం అంగీకరించక అలా వదిలి వెళ్ళిపోయిందని నిర్ణయించుకున్నాను.

చం : అలాగా!

విజ : ముక్కుపచ్చలారని ఆ పసికందును ఒంటరిగా వదిలివెళ్ళలేక నా భార్య, తన రెండవ కూమారుడుగా భావించి మా నివాసానికి చేర్చింది. ఆనాటినుండి రవికాంత్‌గా పేరుపెట్టి నా బిడ్డగాపెంచి లోకం ముందుంచింది.

చం : అదా విషయం?

విజ : అవును లాయర్‌గారూ. రవికాంత్ నా కన్నబిడ్డకాదు, నార క్తంతో సంబంధం లేనివాడ్ని ఆ స్తికి వారసుడ్ని చేయలేక యావదాస్తి

పెదబాబు చక్రవర్తి పేర వ్రాశాను. నా భార్య ఒడిలో రెండవ బిడ్డగా పెరిగినపుణ్యానికి ఫలితంగా రవికాంత్ పేర యాభయివేలు ఖరీదుగల నిమ్మతోట మాత్రమే వ్రాసాను...... లాయర్ గారూ.

శం : సార్.

విజ : ఈ వీలునామాలో నా బిడ్డ భవిష్యత్తు దాగివుంది. దాన్ని నమ్మి మీ చేతులలో పెడుతున్నాను. నేను పోయిన తర్వాత దీన్ని పెదబాబుకు అందజేయండి. అంతవరకు దీన్ని మీ దగ్గరే ఉంచండి.

శం : అలాగే సార్.

విజ : మరొక్కమాట.

శం : ఏమిటది?

విజ : మీమీద నాకు నమ్మకముంది. అందుకే ఈ రహస్యాన్ని చెప్పాను. ఈ రహస్యాన్ని మీ అంతరంగంలోనే దాచుకోండి. ఎలాంటిపరిస్థితిలోను రవికాంత్ నా బిడ్డ కాదనేనిజాన్ని బయటికిరానివ్వకండి.

శం : అలాగే భూపతిగారూ! ఈ రహస్యాన్ని నా కడుపులో దాచుకుంటాను.

విజ : చాలా సంతోషం.

(లోపల్నుంచి రవికాంత్ నిరుత్సాహంగా సూట్ కేస్ తీసుకొని ప్రవేశించాడు)

విజ : రవికాంత్.

రవి : ఏమిటినాన్నా?

విజ : ప్రయాణమా?

రవి : అవును నాన్నా.

విజ : ఎక్కడికి?

రవి : నా గమ్యస్థానానికి.

విజ : అంటే?

రవి : నా ఆత్మకు రూపాన్నిచ్చి ఈ భూమిమీద వదిలేసిన నాకన్నవారిని వెతుక్కోడానికి.

విజ : (నిర్ఘాంతపోయి) బాబు.

రవి : వినాను నాన్నా. మీరు లాయర్‌గారితో చెప్పినదంతా విన్నాను. నేను మీ కన్నబిడ్డను కాదని తెలుసుకున్నాను.

విజ : రవిబాబూ!

రవి : లాయర్‌గారూ, నేనెంత దురదృష్టవంతుడ్నో చూశారా. నిత్యం ప్రేమానురాగాలు అందించిన ఈ పుణ్యమూర్తే నాజన్మ కారకులని మురిసిపోయాను. ఈ పుణ్యమూర్తి కన్నబిడగా పుట్టినందుకు దేవుడ్ని ప్రార్థించాను. అదంతా అబద్ధమని తేలింది.

విజ : రవిబాబూ!

రవి : నాన్నా, (ఏడుస్తూ) దేవుడికి దయలేదు నాన్నా. నను మీకొడుకుగానే పుట్టించగూడదా?

విజ : బాబూ!

రవి : నాన్నా ... (కాళ్ళమీద పడి) నాన్నా. (ఏడుస్తాడు)

విజ : (రెండు భుజాలు పట్టుకుని లేపి) బాబూ! (గుండెలకు హత్తుకున్నాడు.)

రవి : వస్తాను నాన్నా.

విజ : ఒద్దురవి .... నువ్వెళ్ళొద్దు.

రవి : నాకీ యింట్లో స్థానం లేదునాన్నా.

విజ : వుందిబాబు ... నీకు ఇంట్లోనేగాదు, నా మనసులోగూడా స్థానముంది. నువ్వు నా బిడ్డవేనాన్నా ... నువ్వు నా బిడ్డవే.

రవి : కాదు... నేను మీ బిడ్డనుకాదు... నాకా అదృష్టంలేదు.

విజ : లేదుబాబు ... నువ్వు నా బిడ్డగానే పెరిగావు. లోకం ముందు నా బిడ్డగానే విల్చావు.

రవి : నాన్నా!

విజ : అవునుబాబూ. నిన్ను అర్థం చేసుకున్నానురా. నామీద నువ్వు పెంచుకున్న ప్రేమానురాగాలు అర్థం చేసుకున్నాను. నువ్వు నా

బిడ్డవేనాన్నా, నా బిడ్డవే. నువ్వు అన్నయ్య నా రెండుకళ్ళురా, లాయర్‌గారూ.

చం : సార్!

విజ : ఆ వీలునామా చించేయండి.

చం : సార్!

విజ : అవును చించేయండి. చక్రవర్తి, రవిబాబు నాకిద్దరు బిడ్డలు. ఆస్తి సమానంగా పంచుతూ కొత్త వీలునామా వ్రాయండి.

చం : అలాగే. (వీలునామా చించేశాడు)

విజ : అరగంటలో వీలునామా వ్రాసి పట్టుకురండి. సంతకం చేస్తాను.

రవి : డద్దునాన్నా... నా కెందుకీఆస్థి ... యింతకాలం మవ్వే నాకన్న తండ్రిగా యెంచి, అంతు తెలియని ప్రేమ పెంచుకున్నాను. ఆ ప్రెమానురాగాలు శాశ్వతంగా ఉంటే అంతేచాలు.

విజ : కాదుబాబూ. స్వార్ధంతో నీ కన్యాయం చేయబోయాను. యింతలో దైవం నాకళ్ళు తెరిపించాడు. కన్నవాడే గాదు, పెంచినవాడుగూడా కొడుకేనని తెలుసుకున్నాను. ధర్మంగా, న్యాయంగా ఆస్తి మీ యిద్దరికీ చెందాలి. లాయర్‌గారూ! వీలునామా తయారుచేయండి.

చం , అలాగే సార్.

విజ : పదబాబూ. లోపలికి పద.

(రవికాంత్ సూట్‌కేస్‌తో లోపలికెళ్ళాడు. విజయేంద్రభూపతి వెను కగా వెళ్ళాడు.)

(చంద్రశేఖర్ జేబులోని పాకెట్ టేప్‌రికార్డ్ బయటికి తీసి దాని వంకచూసి ఎకటంగా నవ్వాడు.)

(బయట నుంచి మురళీధర్, ఆనంద వచ్చారు. మురళి చంద్రం చేతిలోని టేపురికార్డర్ తీసుకున్నాడు.

చం : [ఉలిక్కిపడి] ఆఁ... అది.... అది....

ము : ఏమిటో నాకు బాగా తెలుసు

చం : మురళీధర్.

ము : అవును చంద్రం— మామయ్య చెప్పిన రవికాంత్ జీవిత కథా ప్యాన్ని రవి పాకెట్ టేపు రికార్డులో టేపు చేశావు. అవునా?

చం : అవును.

ము : దీనితో నాకు చాలా పనివుంది.

చం : అంటే.

ము : చక్రవర్తి నేడో రేపో చస్తాడు. మా అనితకు భర్త అవుతాడు తాళికట్టిన మూడవరోజున హనీమూన్‌కు బయలుదేరుతాడు. ఇంతలో యాక్సిడెంట్ జరుగుతుంది.

చం : ఆ!

ము : ఆ యాక్సిడెంట్‌లో చక్రవర్తి శాశ్వతంగా లోకానికి దూరమవు తాడు ఆస్తి యావత్తు మా చెల్లాయ్ అనిత పరమవుతుంది అనిత నా చేతిలో కీలుబొమ్మవుతుంది.

చం : ఆస్తి యావత్తూ నీకు దక్కదు.

ము : ఎందుకని?

చం : రవికాంత్ బ్రతికే ఉన్నాడు.

ము : వున్నా విప్రయోజనం రవి టేప్ రికార్డులోని మామయ్య స్టేట్ మెంటు చాలు. అతడు ఆస్తికి వారసుడు కాదని నిరూపించడానికి

చం : మరి వీలునామా?

ము : మాయమవుతుంది.

ఆ : భూపతిగారు బ్రతికున్నంత వరకూ మీ ఆటలు సాగవు.

ము : అయితే భూపతిగారిని భూమ్మీద ఉండనివ్వం.

ఆ : నీ ప్లాను.

ము : మన క్షేమం కోసమే. (టేబులును సమీపించి, టెలిఫోను రిసీవర్ ఎత్తి నెంబర్ డయల్ చేశాడు) హలో— యస్.... మురళీధర్ హియర్....ఆఁ... బలరామ్‌ను ఒకసారి పిలవండి.... [కొన్ని

క్షణాల తర్వాత) హాలో బల... .. నేను మురళీధర్ ని నీతో చాలా ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడాలి... సీక్రెట్.... యస్.... యస్... బిజినెస్... త్వరగా రావాలి ... ఇంటి దగ్గరే ఉంటాను. ఓకే..... (రిసీవర్ పెట్టేశాడు]

ఆ : బలరాం గుండెలుతీసిన బంటు.

చం : రక్తపిపాసి.

ఆ : మృత్యుదేవత మరోరూపం.

ఆ : వాడితో మనకేం పని?

ము : వివరాలు మీకే తెలుస్తాయి. నేను చెప్పినట్లు మీరు నడుచుకోవాలి ఇది బాస్ ఆర్డర్. అర్థమైందా. కాదంటే మీ తలకాయలు ఎగిరి పోతాయి. అర్థమైందా?

ఆ : ఊఁ—

చం : బాస్ ఆర్డరు కాదంటే మాకలు చెల్లినట్టే.

ము : కమాన్... బలరాం రావటానికి అరగంట పట్టవచ్చు— ఈలోగా బాస్ ను కలుసుకుందాం.

(మురళీధర్, చంద్రం, ఆనంద బయటికి వెళ్ళారు]

(కొన్ని క్షణాల తర్వాత బయట్నుంచి పోస్టుమేన్ కేక వినిపించింది)

పో : [బయట్నుంచి] సార్! టెలిగ్రాం.

అనిత: [లోపల్నుంచి వచ్చింది]

పో : టెలిగ్రాం సార్–

[అనిత బయటికెళ్ళి కొన్ని క్షణాలలో టెలిగ్రాంతో తిరిగొచ్చింది. టెలిగ్రాం ఓపెన్ చేసి తవతో చదువుతుంది. ఆమెలో ఆనంద రేఖలు వెల్లివిరిసాయి.]

అనిత: ఆఁ. మామా! బావ వస్తున్నాడు. చక్రవర్తి బావ వస్తున్నాడు. మామయ్యా మామయ్యా, [పిలుస్తుంది]

వి : [లోపల్నుంచి వస్తూ) ఏమిటమ్మా? ... ఏహడావుడి?

అవి . చక్రవర్తిబావ వస్తున్నాడు.

విజ . ఆఁ.... నిజంగానా?

అవి . అవును మామయ్యా... ఇదిగో టెలిగ్రాం (ఇచ్చింది)

విజ . (తనలో చదువుకుని) బాబూ, ఎన్నాళ్ళకు వస్తున్నావు బాబూ! నిన్ను చూడాలని కళ్ళు కాయలుకాచేలా ఎదురుచూస్తున్నాను. నా ఆశ ఈ నాటికి నెరవేరింది. నా హృదయం ఆనంద తరంగాలపై తేలిపోతుంది.

రవి . ఏమిటినాన్నా? (లోపల్నుంచి వచ్చాడు)

అవి . పెదబావ వస్తున్నాడు.

రవి . అన్నయ్య వస్తున్నాడా? నిజంగానా!

విజ . అవునుబాబూ, నిజంగానే వస్తున్నాడు... ఒరేయ్... ఎల్లయ్యా... మల్లయ్యా... బుల్లెయ్యా...(పిల్చి)... ఎక్కడ చచ్చార్రా?

రవి . వాళ్ళంతా తోటపనిలో ఉన్నారు నాన్నా.

విజ . అవునవును. అమ్మా అవిత, రేపిపాటికి మీబావ వచ్చేస్తాడు... వచ్చేసరికి అన్ని ఏర్పాట్లు జరగాలి. ఎన్నోరకాల పిండివంటలు చేయాలి. ఘనంగా పార్టీ ఏర్పాటుచేయాలి అవితా, వాడికి నేతి గారెలంటే చాలా యిష్టం, అన్నీ నువ్వే స్వయంగా చెయ్యాలి.

అవి . చేస్తాను మామయ్యా.

విజ . (టెలిగ్రాం అవితకిచ్చి) ఒరేయి, ఎల్లయ్యా, మల్లయ్యా, బుల్లెయ్యా, ఎక్కడ చచ్చారురా (అంటూ బయటికెళ్ళాడు)

రవి . అవితా. ఈవార్త మా ఫ్రెండ్స్ అందరికి చెప్పి, రేపు పార్టీకి ఆహ్వానించి వస్తాను. (బయటికి వెళ్ళాడు)

(అవిత ఉత్సాహంగా టెలిగ్రాంను ముద్దు పెట్టుకుని సోఫాలో కడుము వాల్చింది).

అవి . [ఫోటోలో చూస్తూ] బావా, ఎప్పుడో అయిదారుసంవత్సరాల క్రితం అమెరికా వెళ్ళావు. ఇంత కాలానికి క్యాన్సర్ స్పెషలిస్టుగా తిరి

గొస్తున్నావు. నీమీదే ఆశలు పెట్టుకొని బ్రతుకుతున్నా ఈ మర దల్ని గుర్తువట్టగేలవా బావా. ఏమో, నువ్వు మారిపోయావేమో ఏమైనా ఆనాటి నీ రూపాన్ని నా గుండెల గుడిలో పదిలంగా దాచుకొని ఆరాధిస్తున్నాను. [మెల్లిగా గుండెలకు హత్తుకుని] బావా! [అంటూ తన్మయత్వంగా కళ్ళు మూసుకుంది]

[స్టేజీమీదున్న రంగురంగుల లైట్లన్నీ ఒక్కసారిగా ఆరిపోయి బ్లూలైట్లు వెలిగాయి]

[బయటున్నించి చక్రవర్తి ప్రవేశించి వాకిలివద్ద ఆగాడు.)

చక్ర . అనితా.

అని . [కళ్ళుతెరచి చూచింది]

చక్ర . అనితా!

అని . [లేచి కూర్చొని] ఎవరూ?

చక్ర . నీలోని ప్రణయరాగాన్ని, నీ ప్రేమకు అనురాగాన్ని, నీగుండెల్లో దాచిన తరంగాన్ని.

అని . [వింతగా చూస్తూంది]

చక్ర . ఇంతకాలంగా నా రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్నావు గదూ! అందుకే వచ్చాను! రా అనితా! నాకౌగిలిలో చేరి నాలో కరిగిపో. అమర సౌఖ్యాన్ని అందించి తనివితీర్చుకో. నీబావ కౌగిలే నీకు భూలోక స్వర్గం.

అని . [సంతోషంగా) బావా!

చక్ర . అనితా!

అని . బావా, [అంటూ పరుగెత్తుకెళ్ళి కౌగలించుకుంది]

చక్ర . అనితా. [అంటూ గుండెలకు హత్తుకున్నాడు]

అని . బావా.

చక్ర . ప్రియా.

అని . ప్రియతమా.

[చక్రవర్తి అవిత గడ్డం క్రింద చేయిపెట్టి మొహాన్ని పైకెత్తి, తన పెదిమలతో ఆమె పెదిమలను చుంబించబోతాడు. అవిత సిగ్గుతో దూరంగా వెళ్ళబోతుంది. చక్రవర్తి ఆమె చీరకొంగు పట్టుకున్నాడు. చక్రవర్తి పాట పాడతాడు. అతనితోకూడా పాడుతుంది]

[పాట - 2] [చక్రవర్తి - అవితడూయెట్]

(పాట పూర్తయింది. చక్రవర్తి సోఫాలో కూర్చున్నాడు. అతని ఒడిలో తలపెట్టి అవిత సోఫాలో పడుకుంది]

అవి . బావా!

చక్ర . వూఁ.

అవి . మన అనురాగం ఇలాగే శాశ్వతం కావాలి.

చక్ర . అవుతుంది.

అవి . బావా: [తన్మయత్వంగా కళ్ళు మూసుకుంది)
[చక్రవర్తి మెల్లగాలేచి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు)

అవి . బావా, బావా, బావా, వెళ్ళిపోతున్నావా, నన్నొదిలి వెళ్ళిపోతున్నావా. బావా, [కళ్ళు మూసుకొనే కలవరిస్తుంటుంది]
[స్టేజిమీదున్న బ్లూలైట్లు ఆరిపోయి రంగురంగుల లైట్లన్నీ వెలిగాయి]

అవి . బావా, బావా, ఒద్దువెళ్ళకు. నన్నొదిలివెళ్ళకు [కలవరిస్తుంటుంది]
[బయట్నుంచి మురళీధర్, చంద్రం, ఆనంద్ వచ్చారు.

ముర . అవితా, అవితా!

అవి . ఒద్దుబావా, నన్నొదిలి వెళ్ళకు.

ముర . అవితా, అవితా!

అవి . బావా, [లేచి కూర్చుంది] బావఏడీ?

ముర . బావా!

అవి . అవును, పెదబావ, చక్రవర్తిబావ, ఏడీ?

ముర . ఏడీ? ... అవితా, కలగన్నావా?

అవి . కల, అవును, కలే. నిజంగా కలే.

మురళి . పిచ్చిపిల్లా, పట్టపగలే కలలుగంటున్నావన్నమాట.
అవి . అన్నయ్యా, బావవస్తున్నాడు.
మురళి . పెదబావే?
అవి . అవును. (సోఫాలో టెలిగ్రాం తీసి) ఇదిగో టెలిగ్రాం [యిచ్చింది]
మురళి . [తనలో చదువుకొని] ఎంత సంతోషకరమైన వార్త...
అవి . వస్తున్నాడు. మాబావ రేపీపాటికి వచ్చేస్తాడు. [ఉత్సాహంగా గంతులేస్తూ లోనికెళ్ళింది]
(సీరియస్‌గా చూసి) వస్తున్నాడు. చక్రవర్తి వస్తున్నాడు. [టెలిగ్రాం ముక్కలు ముక్కలుగాచింపి] పిచ్చిదానా, బావ వస్తాడు, నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటాడు, మూడే మూడురోజులునీతో కాపురం చేస్తాడు, ఆ తర్వాత, హ్హా, హ్హా, హ్హా, హ్హా,
చం . స్వర్గానికి వెళ్తాడు, హ్హా, హ్హా, హ్హా, హ్హా
ఆ . మళ్ళీ తిరిగిరాడు, హ్హా, హ్హా, హ్హా, హ్హా,

[బయట్నుంచి బలరాం వచ్చాడు]
[అతన్నిచూచి అందరూ నవ్వు ఆపారు]

బల . నవ్వు నాలుగు విధాలానష్టం మైడియర్ ఫ్రెండ్స్.
మురళి . యస్.... బలరాం.... కమాన్... కమాన్.
బల . (ముందుకొచ్చాడు)
మురళి . కూర్చో. (సోఫా చూపించాడు)
బల . మర్యాదలతో కాకా పట్టాలని ప్రయత్నించకు. పిల్చిన కారణం చెప్పు.
మురళి . నీతో ముఖ్యమైన పని వుంది.
బల . నువ్వు ఫోన్ చేసినప్పుడే అనుకున్నాను పని ముఖ్యమైందని. ఏమిటాపని?
మురళి . అదే ... మరి... మరి ....
బల . నసిగే నాయాళ్ళంటే నాకుమంట. పనిచెప్పు. రేటు నిర్ణయిస్తాను.

మురళ . విలువునా ఒక ప్రాణాన్ని తీయాలి.

బల , కష్టమైన పనే.

మురళ . పని గూడానా?

బల . అంటే?

మురళ . నీపేరు చెపితే పక్షులుకూడా నీళ్ళు త్రాగవు...అలాంటి నీకుకష్ట సాధ్యమయిన పనికూడా వుందా?

బల . మూర్ఖుడా, పని కష్టమైందన్నానుగాని, నాచేతకాదని అనలేదు.

మురళ . రేటు చెప్తావా?

బల . నువ్వే చెప్పు.

మురళ , పాతికవేలు.

బల . చాలా తక్కువ

మురళ . మరో ఐదువేలు చేసుకో.

బల . ఆయువుతీరిన అభాగ్యుడెవరు?

మురళ . మా మామయ్య.

బల . ఎవరా మామయ

మురళ , రాజా విజయేంద్ర భూపతి.

బల . ఓ, కోటీశ్వరుడన్నమాట, మిస్టర్ మురళీధర్ నీప్లాన్ నాకర్థ మయింది, ఆకాశానికి నిచ్చెన వేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నావ్. ఫలితం కఠినంగా ఉంటుందేమో.

మురళ . ఆ విషయం నీకనవసరం.

చం . నీ పనివరకు నువ్వుగాని.

ఆ . అదే మాకు చాలు.

బల . ఓకే, రేటు చాలా ఎక్కువగా వుంటుంది.

మురళ : ఎంత?

బల , లక్ష.

ఆ : అమ్మ బాబోయ్ లక్షరూపాయలే.

చం : ఒక ప్రాణంవిలువ లక్షరూపాయలా?

బల : (నవ్వి) మైడియర్ ఫూల్ ఫెలో స్. అది అతిసామాన్యుడి ప్రాణం కాదు. కోటీశ్వరుడి ప్రాణం, దానివెనుక కొన్ని కోట్ల విలువగల ఆస్తివుంది. పోయేవాడి ఆస్తివిలువబట్టి వుంటుంది వాడి ప్రాణంవిలువ ఏమంటావ్?

ముర : ఇటీజ్ టూ మచ్.

బల : వస్తాను (వెళుతుంటాడు)

ముర : ఆగు.

బల : ఏం?

ముర : నీ కోరిక ప్రకారం లక్షరూపాయలు యిస్తాను. గుట్టుచప్పుడు కాకుండా పని జరగాలి.

బల ఆ విషయాన్ని గురించి నీకు భయంలేదు. చీకటివ్యవహారాలు ముసుగులో చేయడం నా అలవాటు.

ముర : (కోటుజేబులోంచి డబ్బుతీసి) యిందు అడ్వాన్సు. పదివేలు. (యిచ్చి) పని ముగిసినతర్వాత మిగతా పైకం.

బల : ఓకే...వస్తాను .. ఆలస్యం అమృతం విషంఅన్నారు. ఈ రాత్రికే పని ముగిస్తాను.

ముర : ఓకే.

బల : బై బై... (వెళ్తూ ఆగి) మిస్టర్ మురళీధర్. పని ముగిసిన వెంటనే పైకం నాకందాలి. జాప్యం చేయడం నీ ప్రాణహానికి మూలమవుతుంది.

ముర : ఆ భయం నీకక్కర లేదు. నీడబ్బు పువ్వుల్లో పెట్టి యిస్తాను. ఓకే.

బల : ఓకే... వస్తాను (బయటికి వెళ్ళాడు)

చం : కరుణలేని కసాయివాడు.

ఆ : యమకింకరుడు.

ముర : కమాన్. మా మామయ్య పనిమీద బలరాంను నియమించినట్టు బాస్ కు తెలియజేయాలి. మన రహస్య మందిరానికి వెళ్దాంరండి.

చం : పదవండి.

(మురళీధర్, చంద్రం, ఆనంద్ బయటికెళ్ళారు. కొన్ని క్షణాల అనంతరం బయటనుంచి విజయేంద్రభూపతి వచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాడు)

విజ : (సిగార్ ముట్టించాడు)

అవి : (లోపల్నుంచి వచ్చి భూపతి కాలుస్తున్న సిగార్ లాక్కుని పారేస్తుంది)

విజ : అవితా!

అవి : మామయ్యా, పొగత్రాగడం మీ ఆరోగ్యానికి అంత మంచిదికాదని డాక్టర్‌గారు చెప్పారు.

విజ : డాక్టర్లకేమమ్మా .... అలాగే చెప్తారు.

అవి : మీ ఆరోగ్యాన్ని మీరు చూచుకోవాలిగా.

విజ : అందుకు నువ్వున్నావుగా.

అవి : రండి మామయ్యా చాలా పొద్దుపోయింది. నిద్రపోదురుగాని.

విజ : కాస్సేపు యిక్కడే నిద్రపోతానమ్మా.

అవి : అలాగే (లోపికెళ్ళిపోయింది)

విజ : అవితా!

అవి : ఏమిటి మామయ్యా.

విజ : ఇలారా.

అవి : (దగ్గరగావచ్చింది)

విజ : పెదబాబు రేపే వస్తున్నాడుగదూ.

అవి : అవును.

విజ : వాణ్ణిచూచి ఆరు సంవత్సరాలయింది. వాడ్ని చూడాలని నామనసు తహతహలాడుతుంది. నా బాబు ఎలా వున్నాడో?

అవి : రేపీపాటికి బావ మనింట్లో ఉంటాడు.

విజ : అవునమ్మా ... విందులు వినోదాలతో యిల్లు కళకళలాడాలి. రేపు జరగబోయే వైభవం నా బాబు కన్నుల విందుగాఉండాలి.

అవి : చాలా పొద్దుపోయింది. నిద్రపో మామయ్యా.
విజ : ఏదమ్మా ... నీ తియని కంఠంతో ఒక పాటపాడు.
అవి : అలాగే మామయ్యా.

(భూపతి సోఫాలో నడుంవాల్చి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అవిత పాట పాడుతూ భూపతిని నిద్రపుచ్చుతుంది)

(పాట : - 3) (అవితపాట)

[పాట పూర్తయింది. అవిత మెల్లగాలేచి లోనికి వెళ్ళిపోయింది. కొన్నిక్షణాల తర్వాత బయటనుంచి చంద్రం ప్రవేశించాడు)

చం : సార్. సార్.
విజ : [మేలుకోలేదు)
చం : సార్! సార్!
విజ : [మేలుకొని] ఎవరూ?
చం : నేనేసార్... లాయర్ చంద్రశేఖరాన్ని.
విజ : మీరా?
చం : అవునుసార్. మీరు చెప్పిన ప్రకారం మీ ఆస్తియావత్తూ రెండు భాగాలుగా విభజించి చక్రవర్తి, రవిబాబు పేర్లతో వ్రాశాను.
విజ : మంచిది, ఏదీ వీలునామా?
చం : యిదిగో [యిచ్చాడు]
విజ : (చదువుకొని] వెరీగుడ్ ... [వీలునామామీద సంతకంచేసి చంద్రానికిచ్చాడు] దానిని సాధ్యమైనంత త్వరగా రిజిష్టర్ చేయించండి?
చం : అలాగేసార్.
విజ : వెళ్ళండి.
చం : [బయటికి వెళ్ళాడు]

(విజయేంద్రభూపతి ఫోన్‌లో నదుంవాల్చి కళ్ళుమూసుకున్నాడు, భయంకరమైన సస్పెన్స్ మ్యూజిక్ ప్రారంభమైంది. కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. బయట్నుంచి నిలువెల్లా ముసుగు ధరించిన ఆగంతకుడు ప్రవేశించాడు. కాళ్ళుతప్ప అతని శరీరంలోని యే భాగమూ బయటికి కన్పించడంలేదు అతని చేతిలో కత్తి తళతళ మెరుస్తూంది]

[ముసుగుమనిషి నక్కవయిపులా చూశాడు పిల్లిలా విజయేంద్ర భూపతిని సమీపించి కత్తితో గుండెల్లో పొడిచాడు]

విజ : అమ్మా [బిగ్గరగా అరిచాడు]

ముసు : [బయటికి పారిపోయాడు)

విజ : అమ్మా (అంటూ గాయాన్ని చేత్తో పట్టుకొని తూలుతూ పడి పోయాడు)

అవి : (లోపల్నుంచి వచ్చి భూపతిని చూచి కెవ్వున అరిచింది]

విజ : అమ్మా .... అవితా. (బాధగా అన్నాడు)

అవి : మామయ్యా .... (ఏడుస్తూ అతన్ని సమీపించింది)

విజ : అ..వి..తా, బావ, జాగ్రత్త, ((ప్రాణం విడిచాడు)

అవి : మామయ్యా (మీదపడి ఏడుస్తుంది)
(బయట్నుంచి మురళీధర్, రవికాంత్ ప్రవేశించారు)

ముర : అం హాత్య!

రవి : నాన్నా (నిర్ఘాంతపోయి) నాన్నా! (మీదపడి ఏడుస్తాడు)
(మురళీధర్ ఫోన్‌ను సమీపించి రిసీవర్ఎత్తి నెంబర్ డయల్ చేశాడు.

అవి : మామయ్యా (ఏడుస్తుంది)

రవి : నాన్నా (ఏడుస్తాడు)

ముర : (ఫోన్‌లో) హలో, పోలీస్‌స్టేషన్, విజయేంద్రభూపతిగారి యింటిదగ్గర్నుంచి మాట్లాడుతున్నాను ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజారాం

గారా! నమస్కారం సార్... మా మామయ్యను యెవరో హత్య చేశారు, అవునుసార్, మీరు వెంటనేరావాలి [రిసీవర్ పెట్టేశాడు)

అవి : మామయ్యా! (ఏడుస్తుంది)

రవి : నాన్నా (ఏడుస్తుంటాడు)

ముర : ఊరుకోరవీ, ఊరుకో! యిలా జరుగుతుందని ఎవ్వరూ అనుకో లేదు.

రవి : చూడు బావా. (ఏడుస్తూ) నిష్కళంక ప్రేమమూర్తియైన నాన్నను చంపడానికి ఏ దుర్మార్గుడికి చేతులు వచ్చాయో.

ముర : బావా!

రవి : చీమకయినా అపకారంచేయని శాంతమూర్తిని చంప పగసాధించా. అనుకున్నాడా కిరాతకుడు.

ముర : ఏ పాపాత్ముడు యీ కిరాతకానికి పాల్పడ్డాడో.

రవి : నిజంగా వాడు కిరాతకుడే బావా.... నాన్నా (మీదపడిఏడుస్తాడు)
(బయటునుంచి ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజారాం, కానిస్టేబుల్ వస్తారు)

ముర : రండి ఇన్‌స్పెక్టర్‌గారూ! రండి,

రాజా. (శవాన్ని పరీక్షించి) వూం. పెద్ద ఘోరమే జరిగింది. మిస్టర్ మురళీధర్ మీకెవరిమీదన్నా అనుమానంగా ఉందా?

ముర : లేదుసార్. మామయ్యంటే మంచికి మారుపేరు. నౌకరు మొదలు కన్నబిడ్డల వరకు అందరూ మామయ్యను అభిమానించే వాళ్లే. ప్రాణంతో సమానంగా చూచేవాళ్ళు.

రాజా: ఐ, సీ, మరి, హత్యకు కారణం ఊహించగలరా.

ముర : ఊం హూ.

రవి . ఇన్‌స్పెక్టర్ ..... వాణ్ని వదలకండి ... మా నాన్నను చంపిన ఆ కిరాతక చక్రవర్తిని పట్టి ఉరితీయండి,

రాజా, రవిబాబు.

రవి . అవును యిన్‌స్పెక్టర్ .... ఎంతడబ్బు ఖర్చయినా సరే... వాడు శిక్షింపబడాలి.

రాజా: రవిబాబు .... ఆవేశపడకండి... హంతకుడ్ని మేముచేస్తాం.
రవి : నాన్న (ఏడుస్తాడు మీదపడి)
రాజా: రవిబాబు. మీ నాన్నగారిమీద మీకున్న ప్రేమాభిమానాలు మాకు తెలియనివి గావు. మీరు శాంతించండి.
రవి : శాంతి యింకెక్కడి శాంతి.... రేపు అన్నయ్య వస్తాడు... తమ్ముడూ అని అడిగితే ఏం సమాధానం చెప్పాలి
రాజా: రవిబాబూ. విధివిలాసం విచిత్రమయింది. దాన్ని మార్చేశక్తి ఎవ్వరికి లేదు. మా కర్తవ్యాన్ని మేము పాటిస్తాం. సాధ్యమయినంత త్వరగా హంతకుడ్ని పట్టి శిక్షింపచేస్తాం.
రవి : ఇన్‌స్పెక్టర్! వాడు ఉరికంబమెక్కిన మరుక్షణంలో మీ డిపార్ట్‌మెంట్ ఫండ్‌కు ఐదులక్షలు బహుమానం యిస్తాను.
రాజా: థాంక్స్.
(బయట్నుంచి చంద్రశేఖరం, ఆనంద్ వచ్చారు]
ఆ . ఎంత ఘోరం జరిగింది.
చం . ఇంతటిఘోరం జరుగుతుందని కలలోగూడా అనుకోలేదు.
రాజా. మీరు? (ఆనంద్‌ను ప్రశ్నించాడు]
ఆ . నా పేరు ఆనంద్... భూపతిగారి ఫ్యామిలి డాక్టర్‌ని.
రాజా. మీ నివాసం?
ఆ . భూపతిగారి ఔట్‌హౌస్‌లోని ఒక గదిలో ఉంటున్నాను.
రాజా. మీరు.
చం . నేను లాయర్‌ని. నాపేరు చంద్రశేఖరం. నేనుగూడా అదే ఔట్‌హౌస్‌లోని మరొక గదిలో ఉంటున్నాను. మీజీపు రావడంచూచి ఏమయిందోనని ఇలా వచ్చాను.
రాజా. వూం.... (టెలిఫోను రిసీవర్ ఎత్తి) హలో.... గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్.... ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజారాం హియర్... భూపతిగారు హత్య చేయబడ్డారు.... వెంటనే శవాన్ని పోస్టుమార్టం చేయాలి. అంబులెన్స్ పంపించండి, థ్యాంక్స్. [రిసీవర్‌పెట్టి శవాన్ని సమీపించాడు)

రాజా. కానిస్టేబుల్

కాని. యస్ సార్

రాజా. యిక్కడే వుండు నేను పదినిముషాల్లో వస్తాను.

కాని. యస్ సార్.

[రాజారాం గబగబా బయటికెళ్ళాడు]

రవి. నాన్నా (ఏడుస్తుంటాడు)

అని. మామయ్యా [ఏడుస్తుంది)

[తెర జారుతుంది]

(రెండవరంగం - ప్రారంభం)

[అది ఉద్యానవనం. రంగురంగుల పూలతీగలతో, వివిధజాతుల పూల తిగెలతో ముచ్చటగా ఉంటుంది. స్టేజిమధ్యగా సిమెంట్ బెంచీవుంది. నీలాకాశపు వడివీధిలో అర్ధచంద్రుడు చిరునవ్వుతో వరుగెత్తుతున్నాడు. తారలు మిలమిలలాడుతూ చంద్రునితో సరసాలాడుతున్నాయి. మధ్యమధ్యన మబ్బు తునకలు చంద్రుణ్ని దాచి, మళ్ళీ తమదారిన తాము వెళ్ళిపోతునా్నయి.]

[తెరలేచింది]

[అగ్గిరాముడు బెంచీమీద కుడికాలుమోపి నిలబడి వున్నాడు. అతని ఎడమచేయి చెంపకి ఆన్చివుంది. కుడిచేయి కుడికాలుమీద పెట్టాడు. అతని మెడలో బులెట్స్ బెల్టువుంది, వీపుకు తుపాకీ వుంది. కుడిచేతిలో హంటర్ వుంది. చూడగానే అతడొక బందిపోటు దొంగని గుర్తించవచ్చు]

[స్పాట్‌లైట్ అతనిమీదకు ఫోకస్ చేయబడింది]
[తెరలో వ్యాఖ్యానం వినిపిస్తుంది]

మనిషిని మనిషిగా బ్రతుకనివ్వని ఈ సమాజంలో ఎందరో ఎదురు తిరిగి సమాజాన్ని ఎదిరించారు. సమాజ శక్తికి తట్టుకోలేక నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని, సమాజాన్ని చాటుదెబ్బ తియాలని దొంగలుగా, బందిపోటు దొంగలుగా, విప్లవకారులుగా మారిపోయారు. మన గుండెలలో చిరస్థాయిగా నిల్చిన అల్లూరి సీతారామరాజు, భగత్‌సింగ్, సుభాస్ చంద్రబోస్ వంటి మహావీరులు గూడా

తున్నారు. స్వాతంత్ర్యం కావాలని, సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వం రావాలని, దేశంలో శాంతి, అభ్యుదయం నెలకొల్పాలన్నదే వారి ధ్యేయం. సర్వ మానవాళికోసం ప్రాణాలర్పించిన మహనీయులు వారు. కాని మననాయకుని ఆశలు, ఆశయాలు వేరు. బానిసత్వాన్ని రూపు మాపాలని, మన సంపదపై ప్రతి భారతీయునికి అనుభవించే హక్కు ఉందని, ధనిక పేదవర్గాలు ఉండరాదనేదే ఇతని లక్ష్యం. అందుకే ప్రజానాయకుల ముసుగులో దాగిన రాజకీయ నాయకులు స్వార్థతత్వాన్ని వ్యాపారం పేరుతో దేశంలో జరిగే అన్యాయార్జనను అరికట్టాలని సమాజాన్ని ఎదిరించాడు. ధనవంతుల భవనాలు కొల్లగొట్టాడు. ధనాగారాలు దోచుకున్నాడు. పేద ప్రజానీకాన్ని ఆదుకున్నాడు.

ఫలితం:

దొంగగా ముద్రవేసింది సమాజం. బందిపోటుగా బిరుదు ఇచ్చింది ప్రభుత్వం, అతని ఆశయాన్ని విరోధించాలని ప్రయత్నించిన ఎందరో అతని తుపాకి గుళ్ళకు ఆహుతయ్యారు. అతని కత్తికి తమ కుత్తుకలు బలి ఇచ్చారు. ఒక చోటునుండి మరొక చోటుకు ఒక రాష్ట్రం నుండి మరొక రాష్ట్రానికి తరలుతూ భారతదేశాన్ని గడ గడ లాడిస్తున్న అగ్గిరాముడు అతడే.

రాము: హా, హా, హా, హా, హా, [వికటంగా నవ్వాడు]

తెరలో: ఆ నవ్వులో క్రూరత్వం దాగివుంది అతని చూపులో అగ్ని జ్వాల రేగుతుంది. భారతదేశ సిరిసంపద సమానంగా అందరికి అందించాలన్నదే అతని న్యాయమయిన కోరిక.

రాము: అవును వంతులు వేసుకొని వాటాలు పంచుకోడానికి ఎవరబ్బ సొమ్ము ఈ సంపద. భారతమాత అనుగు ముద్దుబిడ్డల పైన

మాలో కొందరు ధనవంతులా? కొందరు దరిద్రులా? ఎందుకీ తేడా? పంచభక్ష్యపరమాన్నాలను భుజిస్తూ మెత్తని పట్టుపాన్పుమీద పవళించి గిర్రున తిరిగే గాలిపంకాల క్రింద స్వర్గ సౌఖ్యాన్ని అందుకునే వారు కొందరయితే, గుప్పెడు మెతుకులకు నోచుకోక. అరకుగుల స్థలం అందుబాటులో లేక అకలాకలవి అడుసూ ప్లాట్ ఫారంమీద పొర్లాడే దరిద్రులు కొందరా? ఎందుకీ తేడా? ఏలు లేదు. భారతజాతి అంతా ఒకటే. సస్యశ్యామలమయిన మన సంపద అనుభవించే హక్కు అందరికీ వుంది, ఈ సమాజం మారే వరకూ, తేడా తొలగే వరకూ, నిద్రపోను. ఐశ్వర్యవంతుల ఇనప్పెట్టెలలో బందీగా మగ్గుతున్న ధనలక్ష్మిని చెరవిడిపించి, స్వేచ్ఛనిస్తాను, పాతరలలో పాతుకుపోయున్న ధాన్యలక్ష్మిని బానిసత్వం నుండి విముక్తి చేస్తాను హ—హా—హ— అదే ఈ అగ్గిరాముడు లక్ష్యం— అదే ఈ అగ్గిరాముడు లక్ష్యం— అదే ఈ అగ్గిరాముడు లక్ష్యం— హ—హా—హా—

[వికటంగా నవ్వుతూ వుంటాడు. తెరలో టైటిల్స్ ప్రారంభ మవుతాయి]

[రాముడు స్టిల్ గా మారిపోతాడు.)

శ్రీ ———————— సమర్పించు.
సస్పెన్సు మరియు డిటెక్టివ్ నాటక ప్రదర్శనం.
"అగ్గిరాముడు"
రచన : యం. ఏ, భాషా.
ఇందలి పాత్రలు – పాత్రదారులు
రవికాంత్ –
మురళీధర్ –
విజయేంద్రభూపతి–
నాగన్న –
భీమన్న –

బందిపోటు బలరాం -
డాక్టర్ ఆనంద్ -
లాయర్ చంద్రశేఖర్ -
ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజారాం -
కానిస్టేబుల్ -
అనిత -

మరియు

అగ్గిరాముడుగా, డాక్టర్ చక్రవర్తిగా, ద్విపాత్రాభినయంలో మీ అభిమాన నటుడు. - - - - - -

సాంకేతిక బృందము :

డ్రస్ -
మేకప్ -
మైక్ -
సెటింగ్ -
ప్లేబాక్ -
అలంకరణ -
నిర్వహణ -
సమర్పణ -
సంగీతం -
డైరెక్షన్ -

[టైటిల్స్ పూర్తయినవి. రాముడు వికటంగా నవ్వుతుంటాడు)

రాము: హ...హ... హ...హ..

[నాగన్న, భీమన్న డాక్టర్ చక్రవర్తిని బంధించి లాక్కొస్తారు. అతని ముఖం కన్పించకుండా ముసుగు వుంటుంది.]

నాగ : సర్దార్.

భీమ : సర్దార్.

రాము: హూఁ
నాగ : దొరికాడు సర్దార్.
భీమ : చిక్కాడు సర్దార్.
నాగ : దొరికాడు
భీమ : చిక్కాడు
నాగ : కాదు దొరికాడు.
భీమ . కాదు చిక్కాడు
నాగ . దొరికాడురా అంటే
భీమ , చిక్కాడురా అంటే
నాగ : ఒరేయ్ దొరికాడురా
భీమ : ఒరేయ్ చిక్కాడురా
నాగ : ఛీ. వెధవా దొరికాడు.
భీమ , ఛీఛీ వెధవా చిక్కాడు.
రాము. ఎవడ్రా వాడు.
నాగ ; చక్రవర్తి
భీమ : డాక్టర్ చక్రవర్తి అమెరికా నుంచి వచ్చాడట సర్దార్ వీడి అర్కు
కాలి మనకు దొరికాడు.
రాము: నీపేరు [ముసుగులో వున్న వ్యక్తిని అడిగాడు)
ముసు: చక్రవర్తి.
రాము: నీ తండ్రి పేరు.
ముసు: విజయేంద్ర భూపతి
రాము. ఓ.., కోటికి పడగెత్తిన కోటీశ్వరుడు విజయేంద్రభూపతి గాం
ముద్దుల కుమారుడివా? అమెరికాలో ఆరు సంవత్సరాలు శిక్షణ
పొంది క్యాన్సర్ స్పెషలిస్టుగా ఇండియాకు తిరిగొచ్చిన డాక్టరు
చక్రవర్తివి నువ్వేనన్నమాట.
ముసు: అవును.
నాగ : సర్దార్ చిత్రం

భీమ : సర్దారు విచిత్రం
నాగ : అయ్యారే విచిత్రం
భీమ : భళారే విచిత్రం [పాతశాడు]
రాము: ఏమిట్రా విచిత్రం
నాగ : మువ్వూర్తులా మీరు వీడిలాగే వున్నారు చిత్రం
భీమ : మువ్వూర్తులా వీడు మీలాగే వున్నాడు చిత్రం,
రాము: ఏమన్నారు?
నాగ : అవును సరదార్ వీడు అచ్చం మీలాగే వున్నాడు
భీమ . వీడ్ని చూసి మీరే అనుకున్నాం.
నాగ . అనుకుని వప్పులో కాలేశాం!
భీమ . కాలేసి తీసుకోలేక చచ్చాం.
నాగ . కావలిస్తే చూడండి

[రాముడు ముఖం వరకు మునుగుతొలంగించి నిముషంపాటు అతని ముఖంలోకి చూశాడు! యధాప్రకారం మునుగేశాడు.]

[రాముడు మునుగులోంచి చంద్రవర్తి ముఖం చూచే సమయంతో అతని ముఖం ప్రేక్షకులకు కనిపించరాదు]

రాము. అవును వీడు అచ్చం నాలాగే వున్నాడు,
నాగ . ఉన్నాడు
భీమ . కాదురా దద్దమా
నాగ ; ఏమిట్రా వాటమ్మా
భీము : మన సర్దారే వాడిలాగ వున్నాడు.
నాగ : అవున్రోయ్.
రాము: [ఆలోచిస్తూ అటూ యిటూ తిరిగి] హ్హా, హా, హ్హా, హ్హా, [వికటంగా నవ్వాడు.
నాగ : సర్దార్ నవ్వుతున్నార్రా.
భీమ . ఏడుస్తున్నారనీ వేసన్నానా,

రాము. నాగన్నా.
నాగ . సై సరదార్.
రాము. భీమన్నా.
భీమ . సై సరదార్.
రాము. అవకాశం దొరికింది. వీన్ని మనం ఆధారం చేసుకోవాలి. వీన్ని బంధించి చక్రవర్తిగా వీళ్ళ భవనంలో పాగా వేయాలి. కోట్లకొలది ఆస్తి హస్తగతం చేసుకోవాలి ఏమంటారు.
నాగ . ఏమంటావురా?
భీమ ? నువ్వేమంటావురా?
నాగ . సై.
భీమ . సై.
రాము. వీడివి తీసుకెళ్ళి మన రహస్య గృహంలో బంధించండి. పూ(
ముకు, వదలండి... నన్ను వదలండి... దుర్మార్గులారా?వదలండి [గింజు కుంటుంటాడు.]
నాగ . రారా భడవా.
భీమ . పదరా ఉడతా.

[స్టేజీ మీదున్న లైట్లు ఆరిపోయాయి.]

• • •

[స్టేజీ మీదున్న లైట్లు వెలిగాయి.]

[అనిత నిరుత్సాహంగా బెంచిమీద కూర్చుని దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తుంటుంది, ఆమె ముఖంలో విచారరేఖలు అలముకొని వున్నాయి.

[అనిత నిరుత్సాహంగా పాటపాడుతుంది.) [పాట 4]
[పాట పూర్తయింది. ఒక ప్రక్కగా రవికాంత్ ప్రవేశించాడు]

ర . అనితా,
అనిత. [పరధ్యానంగా పలకలేదు]

త . అనితా.

అనిత. [ఉలిక్కిపడి] ఆఁ నువ్వా బావా.

రవి . ఏమిటి పరధ్యానం.

అనిత. ఏమీలేదు.

రవి . ఇల్లొదిలి యిలా వచ్చావేం?

అనిత. ఇంట దగ్గర ఏమీ తోచక ప్రశాంతికోసం వచ్చాను.

రవి . నువ్వలా విచారంగా వుంటే నాకెంతో బాధగా వుంది అనితా.

అనిత. విచారంగాక ఏముంది బావా. కన్నబిడ్డగా ఆదరించిన మామయ్య అకస్మాత్తుగా మరణించారు. వస్తున్నానని టెలిగ్రాం యిచ్చిన పెద బావ ఇంత వరకూ రాలేదు.

రవి . నేడోరేపో అన్నయ్య తప్పక వస్తాడు.

అనిత. ఆ నమ్మకంతోనే పదిహేనురోజులుగ ఎదురు చూస్తున్నాను. టెలిగ్రాం అంది పదిహేను రోజులు దాటాయి. బావ యింకా రాలేదు.

రవి , మార్గమధ్యంలో ఏదన్నా పనుండి ఆగాడేమో.

అనిత ఏమో.

రవి . సరే రా వెడదాం.

అనిత. నువ్వెళ్ళు బావా. నేను తర్వాత వస్తాను

రవి . చూడు అనితా గతాన్ని మర్చిపోయి నవ్వుతూ త్రికాలి గాని ఇలా బాధపడుతూ కూర్చుంటే నిష్ప్రయోజనమే. నువ్వు ప్రతి క్షణం నవ్వుతూ, అందర్నీ నవ్విస్తూ వుండాలి. అప్పుడే అన్నయ్య నిన్ను చూసి ముసిపోతాడు.

అనిత బావా

రవి , నేను చెప్పేది యదార్థం. నాన్న మరణవార్త తెలియగానే కృంగిపోతాడు. నువ్వు నవ్వుతూ అతన్ని మురిపించాలిగాని, నువ్వే యిలా అశోక వనంలో సీతా దేవిలా వుంటే...

అనిత. లేదు బావా. పెదబావకోసం నా ప్రాణాల్నయినా యిస్తాను. బావ బాధపడకుండా చూస్తాను.

రవి . నేను వస్తాను

అనిత. అన్నట్టు నువ్విలా వచ్చావేం?

రవి . మా స్నేహితుడొకణ్ని ఇంటి దగ్గర డ్రాప్‌చేసి వస్తున్నాను. ఇంతలో ఏ కారు ఇలా రావడం చూశాను ఎక్కడికెడుతున్నావో అర్థం కాలేదు. ఒంటరిగా రావడం మంచిది కాదని ఇలావచ్చాను.

అనిత. ఓ!

రవి : నేను వెళ్తున్నాను. ప్రొద్దుగూకముందే వచ్చెయ్.

అని : అలాగే

రవి : వస్తాను (వెళ్ళిపోయాడు)

(అనిత బెంచిమీద కూర్చుంది. తెరలో పోలీస్ విజిల్స్ వివ్పి స్తాయి. అనిత ఉలిక్కిపడి అ ప్రక్కగా చూస్తుంది. రాముడు పరుత్తుగెకొచ్చి అనితను చూస్తాడు....మళ్ళీ విజిల్స వివ్పిస్తాయి. పరుగెత్తుకెళ్ళి పూలచెట్లలో దాక్కుంటాడు అనిత కళ్ళప్పగించి చూస్తుంటుంది. విజిల్స్ ఊదుకుంటు కానిస్టేబుల్స్ ఇద్దరు వస్తారు. నలువైపులా చూస్తారు)

1వ కాని : (అనితను చూసి) దొంగ! దొంగ! దొంగ!

2వ కాని ; దొంగ దొంగ దొంగా!

1వ కాని : ఏడిరా దొంగ?

2వ కాని : ఏడీ?

(అంతలో ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజారాం ప్రవేశించాడు)

రాజా : ఓ...అనితగారా!

అని : నేనే ఇన్‌స్పెక్టర్

రాజా : ఇలా వచ్చారే౦?

అని : మనసు చికాకుగా ఉంది. గాలికోసం వచ్చాను

రాజా : ఏమీ! అన్నట్టు మర్చాను...ఇటుగా ఒక దొంగ పరుగెత్తు కొచ్చాడు. ఎటువెళ్ళాడో చూశారా!

అని : దొంగా!

1వ కాని : అవును దొంగే

2వ కాని : అక్షరాలా దొంగే

అని : అదిగో...అటుపారిపోయాడు. (ఒక్క ప్రక్కగా చూపుతుంది)

రాజా : హూఁ... పదండి... వాడ్ని వదలకండి.

1వ కాని : 2వ కాని : యస్‌సార్ (అంటు అనిత చూపిన వైపు వెళ్ళారు)

రాజా : వస్తానండి (అంటూ తనూ వెనుకగా వెళ్ళాడు)

(అంతవరకు దాగివున్న రాముడు అనితను సమీపించాడు)

రాము : ఎవరున్నవూ?

అని : అది నేనడగాల్సిన ప్రశ్న

రాము : ఏమిటా దిరాపణం ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా?

అని : ఒక దొంగతో

రాము : నోర్ముయ్... మంచి మర్యాద లేకుండా ఏమిటా వాగుడు.

అని ; మంచి... మర్యాద (వెళ్తుంటుంది)

రాము : ఆగు!

అని : (ఆగింది)

రాము : నువ్వు ఎవరయినా నాకనవసరం. పోలీసుల బారినుంచి నన్ను రక్షించావు. ప్రత్యుపకారంగా ఏం కావాలో కోరుకో.

అని : అడిగింది ఇస్తావా?

రాము : అడిగిచూడు నీకే తెలుస్తుంది.

అని : ఏకలవ్యుడు ద్రోణుని కిచ్చిన గురుదక్షిణ ఏమిటో తెలుసా?

రాము : బొటన వ్రేలు

అని : నువ్వివ్వ గలవా?

రాము : (కత్తితీసి బొటనవ్రేలు కోసుకో బోయాడు)

అవి : అగు
రాము : (ఆగాడు)
అవి : మాట తప్పని మనిషిలా ఉన్నావే
రాము : మాటిచ్చి తప్పడం ఈ అగ్గిరాముడి జాతకంలో లేదు.
అవి : ఆ<! నువ్వు అగ్గిరాముడివా

రాము : అవును.
అవి : బందిపోటు దొంగ అగ్గిరాముడివి నువ్వా
రాము : అవును.
అవి : ఆ((భయంగా వెళ్ళిపోయింది)

రాము : ఆగు. నావల్ల నీ కెటువంటి ప్రమాదము రాదు. నా ప్రాణదాతకు హాని చేసేటంతటి పయవంచకుడ్ని కాను. నీకేం కావాలో కోరుకో.

అవి : నాకేం వద్దు.
రాము : అలా వీల్లేదు. కోరుకో వలసింది
అవి : సమయం వచ్చినప్పుడు కోరుకుంటాను.
రాము : సరే!

(నాగన్న, భీమన్న చక్రవర్తిని లాక్కొస్తారు. అతనికి ముసుగు వుంటుంది)
నాగ : సర్దార్! ఈ భడవ పారిపోవాలని ప్రయత్నించాడు,
భీమ : మళ్ళీ పట్టుకున్నాం.
రాము : ఏరా? పారిపోవాలనుకున్నావా?(అంటు ముసుగుమనిషి చెంప మీద కొట్టాడు)
నాగ : రోగం కుదిరిందా?
భీమ : తిక్క వదిలిందా?
నాగ : పారిపోతావా (లాగి చక్రవర్తిని కొట్టాడు ఆ దెబ్బ భీమన్నకు తగిలింది)

భీమ : పారిపోతావ్రా (లాగి చక్రవర్తిని కొట్టాడు, ఆ దెబ్బ నాగన్నకు తగిలింది)

రాము : వూఁ వీడి కాళ్ళుచేతులు కట్టి, కటకటాల వెనుక పడేయండి.

నాగ : సైఁ సర్దార్.

భీమ : సైఁ సై సర్దార్

(చక్రవర్తిని లాక్కెళ్ళారు)

అని : ఎవరతను?

రాము : ఒక నిర్భాగ్యుడు

అని : ఎందుకతన్ని బంధించారు.

రాము : వాడి అదృష్టాన్ని అందుకోవాలని

అని : అంతటి అదృష్టవంతుడా!

రాము : అవును.

అని : నాకు మాటిచ్చావు గుర్తుందా?

రాము : మర్చిపోలేదు. నీకేది కావాలో ఎప్పుడు కోరుకున్నా ఇస్తాను,

అని : ఇప్పుడే కోరుకుంటాను.

రాము : ఏం కావాలి.

అని : ఆ నిర్భాగ్యుణ్ణి వదిలేయ్.

రాము : అమ్మాయ్.

అని : అగ్గిరాముడు మాట తప్పడు గదూ.

రాము : (అనిత ముఖంలోకి సూటిగా చూస్తాడు)

అని : ఏమిటలా చూస్తున్నావు. వద్దంటున్నా మాటిచ్చావు...ఏమంటావ్?

(నాగన్న, భీమన్న వచ్చారు)

నాగ : నాయాల్ని కట్టి పడేశాం.

భీమ : నాయాల్ని కటకటాల వెనుక తోసేశాం.

అని : ఏం మాట్లాడవే.

రాము : ప్చ్....సరే.... ఏమైనా ఇచ్చిన మాట తప్పను. నాగన్నా, భీమన్నా... చక్రవర్తిని వదిలెయ్యండి.

నాగ : భీమ ! సర్దార్

రాజా . ప్చ్...వదిలేయండి.

అని : అతని పేరేమిటన్నావ్?

రాము ; చక్రవర్తి

అని : చక్రవర్తా?

రాము : అవును...డాక్టర్ చక్రవర్తి...విజయేంద్ర భూపతి కుమారుడు.

అని : బావా?

రాము : ఏమిటి- చక్రవర్తి నీ బావా?

అని అవును

రాము : నక్కను తొక్కొచ్చావ్? (నవ్వి) నాగన్నా, భీమన్నా చక్రవర్తిని పంపించే వరకు ఈ అమ్మాయిని జాగ్రత్తగా చూస్తుండండి. అతను రాగానే మన నివాసానికి వచ్చేయండి.

నాగ : సై సర్దార్

రాము : అనితా! మీ బావను పంపుతాను. తీసుకెళ్ళు

అని : అలాగే

(రాముడు వెళ్ళిపోయాడు ...నాగన్న భీమన్న అనితకు చెరొక ప్రక్క నిలబడి ఆమె ముఖంలోకి చూస్తుంటారు)

అని . ఏమిటలా చూస్తున్నారు?

నాగ . మా సర్దార్ ఇలాగే చూస్తుండమన్నారు.

భీమ : నీ పేరేమిటమ్మా?

అని ; ముక్కోటిఅప్ప ముత్తమ్మ. [కోపంగా అంది)

నాగ : చాలా బాగుంది.

భీమ. ముత్తమ్మా .... పెళ్ళయిందా?

అని : కాలేదంటే పెళ్ళి చేస్తారా?

నాగ : హూఁహూఁ ... చెయ్యం .... పెళ్ళి చేసుకుంటాం. ఏరా,
భీము. అవును చేసుకుంటాం.
నాగ : నీకు పెళ్ళయిందా?

అవి : లేదు.
భీమ : పిల్లలున్నారా?
అవి : ఉన్నారు.
నాగ : యెంతమంది.

అవి : నలభయిమంది.
భీమ : నీ వయస్సెంత?
అవి : యిరవై.
భీమ : వయస్సు యిరవై పిల్లలు నలభయి.

నాగ : అంటే సంవత్సరానికి ఇద్దర్ని కన్నానన్నమాట. సూకర్ పరు కన్నమాట.

అవి : ఏయ్
భీమ : ఓయ్.
అవి : మీకు బుద్ధుందా?
నాగ : ఒకప్పుడుండేది. దాన్ని మా నాన్నకిచ్చాను.
భీమ : నేనూ మా అన్నకిచ్చాను.

అవి : పెళ్ళికాని ఆడపిల్లను యిలా అడగటానికి సిగ్గులేదు.
నాగ : పెళ్ళయిన వాళ్ళను అడిగితే మక్కెలు విరుగుతయి.
అవి : పెళ్ళికాకుండా పిల్లలు యెలా పుట్టారనుకున్నారు.
భీమ : ఓవ్ ఓస్ ... ఊరుకోవమ్మా ముత్తమ్మా... భారతంలో కుంతి దేవి పెళ్ళికాకుండా కర్ణుడ్ని కనలా.

నాగ : ఊర్వశి డాన్సుచేసి శకుంతలను కనలా.
అవి : మీతో చచ్చేచావు వచ్చిపడిందే
నాగ : నామాట విని నన్ను చేసుకో. సుఖపడిపోతావ్.

భీమ : ఏడిశావ్. ఆడదాన్ని సుఖపెట్టడం నీకేం తెలుసురా తద్దమ్మా

నాగ నీకు తెలుసంట్రా వాజమ్మా. ఇదిగో ముత్తమ్మా ... నామాటవిని నన్నే చేసుకో.

భీమ : ఒద్దొద్దు .... నన్నుచేసుకో.... నన్ను చేసుకున్నావంటే రోజూ కిలో శనక్కాయలు యిప్పిస్తాను.

నాగ : నన్ను చేసుకున్నావంటే కిలో బటాణీలు యిప్పిస్తాను.

అవి : వీల్లేదు. నేను చేసుకునేది మా బావనే

నాగ : వాడెవడ్రా మధ్య.

భీమ : అన్నది వినబడలా ... వాళ్ళబావ ...ట.

నాగ : నాకంటే అందగాడా.

అవి : అవును.

భీమ : నాకంటే సాహసవంతుడా?

అవి : అవును.

నాగ : నాకంటే బాగా పాడగలడా?

అవి : గలడు.

భీమ . నాకంటే బాగా ప్రేమించగలడా?

అవి : గలడు.

నాగ . నాకంటే బాగా ఏడ్వగలడా?

అవి . గలడు.

నాగ అయితే వాడ్ని ఏడ్వమను.

అవి : అందుకు నీకు నువ్వేసాటి.

(యింతలో రాముడువెళ్ళిన వైపునుంచి చక్రవర్తి ప్రవేశించాడు)

నాగ . చక్రవర్తి వచ్చాడురోయ్.

భీమ . మనం వెళ్దాం పదరోయ్.

నాగన్న, భీమన్న వెళ్ళిపోయారు.

అవి . బావా!

చక్ర. బావా! .... ఎవరమ్మా నువ్వు?

అవి . నేనేబావా.

చక్ర. అంటే?

అవి . నన్ను గుర్తించలా .... నేనేబావా ... నీ అనితను.

చక్ర. నువ్వు .... అనితవా?

అవి . అవును బావా .... నేను నీ అనితనే.

చక్ర. (పరీక్షగా చూచి) అవును... నువ్వు నా అనితవే.... అనితా!

(చేతులు చాచాడు)

అని . బావా! (సమీపించింది)

చక్ర. అనితా! (దగ్గరగా తీసుకున్నాడు)

అని . బావా (అంటూ అతని గుండెల్లో చేరింది)

చక్ర. ఎంతగా మారిపోయావ్ అనితా! ఆరుసంవత్సరాల క్రితం నేను అమెరికా వెళ్ళినప్పటి అనితకు, ఈనాటి అనితకు వేషంలో ఎంత మార్పు. ఆనాటి అనిత లంగాఓణీలు వేసేది, ఈనాటి అనిత చీరెలు కడుతుంది.

అని . ఆమార్పు నీలోగూడా వచ్చిందిబావా! ఆనాటి బావ లాల్చీ పైజమా వేస్తే, ఈనాటి బావ సూటు వేస్తున్నాడు.

చక్ర. మార్పు నా వేషానికే గాని మనసుకుగాదు.

అని . నేను అంతేబావా! నా మనసులో ఉన్నది నీ రూపమే.

చక్ర. నా మనసులో దాగింది నీ రూపమే.

అని . అనిత నీ కోసమే.

చక్ర. బావ నీ కోసమే.

(దగ్గరగా లాక్కున్నాడు. అనిత సిగ్గుతో దూరంగా వెళ్ళింది. చక్రవర్తి పాట పాడతాడు. అనిత అతన్ని అనుసరించింది)

(పాట - 5)   [చక్రవర్తి, అనిత డ్యూయెట్]
[పాటపూర్తయింది. అనిత చక్రవర్తి హృదయంపై వాలింది.]

అని. బావా!

చక్ర. ఊఁ.

అని : నన్ను యిలాగే శాశ్వతంగా గుండెలో దాచుకుంటావుగదూ!

చక్ర: అందుకు అనుమానమా?

అని : నమ్మకముంది.

చక్ర: అలాంటప్పుడు అనుమానాలకు తావుండరాదు.

అని : బావా (విచారంలోకి దిగజారింది)

చక్ర: ఏమిటి అనితా?

అని : మరి .... మరి ....

చక్ర: చెప్పడానికి సంకోచిస్తావేం? చెప్పు.

అని : ఎలా చెప్పమంటావు బావా?

చక్ర : ఏమిటది?

అని : ఆరుసంవత్సరాల తర్వాత తిరిగొచ్చిన నీ గౌరవార్థం, విందులు వినోదాలు ఏర్పాటుచేయడానికి బదులుగా కన్నీటిలో ముంచే విషాద దుస్సంఘటన తెలియపర్చవలసి వచ్చింది.

చక్ర : ఏమిటి అనితా?

అని : మామయ్యా .... (బాధగా అంటుంది)

చక్ర : విన్నాను అనితా! రాముడు తన అనుచరులతో చెప్తుండగా విన్నాను. ఆ రోజునుంచి నామనసు నా స్వాధీనంలో లేకుండా పోయింది. నా భవిష్యత్తుకోసం పుస్తాదిచేసి అమెరికా పంపి నన్నొక మనిషిగాతీర్చిదిద్దిన నా దైవాన్ని ఏ కిరాతకుడు దూరం చేశాడో.

అని : బావా!

చక్ర : అనితా! చదువు ముగించుకొని నాన్నను చూడాలని పరుగు పరుగున వచ్చాను. నా ఆత్రానికి అర్థం, పరమార్థం లేకుండా పోయాయి. (కళ్ళలో తిరిగిన నీళ్ళు తుడుచుకున్నాడు)

అని : విచారించకు బావా,

చక్ర : మాతృభూమిపై కాలు పెట్టగానే దుస్సంఘటన వార్త విన్నాను,

అని : నువ్విలా విచారిస్తూ వుంటే మామయ్య ఆత్మ శాంతించదు.

చక్ర : అవును ... అనితా! నాన్నను చంపిన ఆ కిరాతకుణ్ణి ప్రాణాలతో వదలను. గాలించి గాలించి వెంటాడి వేటాడ్తాను.

అని : బావా,

చక్ర : అవును అనితా! అంతవరకు నాకు శాంతి, విశ్రాంతి లేవు. అనితా! నువ్వింటికెళ్ళు.

అని : మరి నువ్వు?

చక్ర : ఇన్‌స్పెక్టర్‌గారిని కలుసుకొని మాట్లాడివస్తాను.

అని : ముందు యింటికెళ్దాం బావా! ఆతర్వాత యిన్‌స్పెక్టర్‌గారిని కలుసుకోవచ్చు.

చక్ర : లేదు అనితా. ముందు కన్నకొడుకుగా నా కర్తవ్యాన్ని సాధించాలి;

అని : బావా:

చక్ర : అంతవరకు నిద్రపోను ... అనితా. నువ్వెళ్ళు.

అని : నేనూ నీతోనే వస్తాను బావా.

చక్ర : ఒద్దు ... వివరాలన్ని రహస్యంగా సేకరించి రహస్య పరిశోధన సాగించాలి,

అని : త్వరగా వస్తావుగదూ!

చక్ర : వెళ్ళినపని కాగానే వచ్చేస్తాను. నువ్వెళ్ళు.

అని : అలాగే ... (వెళ్ళబోయి తిరిగొచ్చి) బావా: మళ్ళీ ఆ రాముడు చేతిలో పడితే ......

చక్ర : ఫర్వాలేదు అనితా, నీ తెలివి నుపయోగించి నన్ను కాపాడావు. రాముడు మాటతప్పని మనిషని గ్రహించాను. ఇక మాటిచ్చి నన్నాదరించినట్టు తనే చెప్పాడు. ఇక నన్ను పట్టుకుంటాడని అనుకోను.

అని : జాగ్రత్తసుమా.

చక్ర : నాకేం భయంలేదు.

అని : నన్నుగూడా నీతో తీసుకెడితే బాగుంటుంది.

చక్ర : వద్దు అనితా నిన్ను శ్రమపెట్టడం నాకిష్టంలేదు.

అని : యిందులో శ్రమేముందిబావా, నీ కష్టసుఖాలు నావికావా?

చక్ర : (నవ్వి) అప్పుడే జీవితంలో బాగాన్ని అడుగుతున్నావన్నమాట. నా ప్రియమైన మరదలా, పెళ్ళయినతర్వాత యెలాగూ తప్పదు. అంతవరకూ కాస్త ఒంటరిగా తిరగనివ్వు.

అని : పో బావా.

చక్ర : అబ్బో ... సిగ్గు ముంచుకొచ్చిందా?

అని : కాదా మరి.

చక్ర : [వాచీచూసి) అనితా, చాలా పొద్దుపోయింది నువెళ్ళు. నేను గంటలో వస్తాను.

అని . గంటలో రావాలి.

చక్ర : వస్తానన్నానుగా.

అని : వస్తాను [ఒకపక్కగా వెళ్ళింది]

చక్ర : అనిత వెళ్ళిన మార్గంవంక చూస్తూ వికటంగా నవ్వాడు]

[నాగన్న, భీమన్న ప్రవేశించారు]

నాగ : పిచ్చివాడు .... నవ్వుతున్నాడు.

భీమ : నవ్వుతున్నాడైతే పిచ్చివాడా.

చక్ర : పిచ్చివాడిని నేనుకాదురా, మీరు, నాగన్నా

నాగ : సర్దార్

చక్ర : భీమన్నా

భీమ : సర్దార్.

చక్ర : యెలా వున్నావురా.

నాగ : సర్దార్, మీరా.

భీమ : మీరేనా సర్దార్.

చక్ర : అవునురా, యెలా వున్నాను?

నాగ : అబ్బా, అచ్చంగా డాక్టర్ చక్రవర్తిలాగే ఉన్నారు సర్దార్.

భీమ : చిత్రం, అయ్యారే విచిత్రం, భళారే విచిత్రం. [పాడతాడు]

చక్ర : చక్రవర్తి మరదలు నన్ను గుర్తించలేకపోయింది. నేనే అసలైన చక్రవర్తి ననుకుంటుంది. అవిత నన్ను గుర్తించలేకపోయిం దంటే ఆ ఇంట్లో ఎవ్వరూ గుర్తించలేరు.

నాగ . గుర్తించలేరు.

భీమ : లేరు.

చక్ర . కనకాన్ని ఆశించి కార్యరంగంలో దూకిన నాకు కాంతగూడా లభి స్తుంది. ఇక కాంతా కనకాలు నా సొంతం. మీరుగూడా వేషాలు మార్చండి గంటలో మనం విజయేంద్రభూపతి భవనంలో ఉండాలి.

నాగ : సై సర్దార్,

చక్ర . డాక్టర్ చక్రవర్తిని మట్టుబెట్టి మనం ముందుకు సాగాలి, వాడు ప్రాణాలతో ఉంటే మనకే అపాయం.

భీమ . అందుకు ఉపాయ..

చక్ర : వాడ్ని తొలగించడమే. మంచినీళ్ళలో విషంకలిపి చక్రవర్తి కివ్వండి.

నాగ . సై సర్దార్

[నాగన్న, భీమన్న వెళ్ళారు]

చక్ర : రామూ, నీ జాతకచక్రం తిరిగింది, కోటీశ్వరుడివి కాబోతున్నావు కాంతా కనకాలు లభించబోతున్నాయి. హ, హ్హ, హ్హ, హ్హా, హ్హా, [వికటంగా నవ్వుతుంటాడు)

మూడవ రంగం

[అది కోటీశ్వరుడు విజయేంద్రభూపతి భవనంలో హాలుగది. అలంకరణంతా మొదటిరంగం మాదిరిగానే ఉంటుంది. మార్పేమీ ఉండదు.]

[తెరలేచింది]

[డాక్టర్ ఆనంద్, లాయర్ చంద్రశేఖర్, మురళీధర్ కూర్చొని వుంటారు. రవికాంత్ అటు ఇటు తిరుగుతూ ఉంటాడు. అనిత ఇంటి వాకిలివద్ద నిల్చొని బయటికి చూస్తూంటుంది కొన్ని క్షణాలు అలా గడిచాయి.]

రవి : అనితా! [అంటూ తిరుగుతున్నవాడు ఆగాడు]

అని . ఏమిటి బావా?

రవి . ఏదీ? అన్నయ్య యింకా రాలేదే,

అని . ఈపాటికి రావాల్సిందే.

రవి . అసలు నువ్వు కల్సుకొన్నది అన్నయ్యనేనా?

అని , అదేమిటి బావా! పెదబావను నేను గుర్తించలేననుకున్నావా?

మురళి . పొరపాటు అయ్యుండొచ్చుగా.

ఆ . అవును.

చం . పొరపాటు పడటం మానవ సహజనైజం.

అని . కాదు. అతను అక్షరాలా చక్రవర్తి బావే నాకుతెలుసు.

రవి . పోలీస్ స్టేషన్‌కు ఫోన్ చేస్తే, ?

ము . అదే మంచిది.

[రవికాంత్   టేబుల్ కు సమీపించి టెలిఫోను రిసీవర్ యెత్తి నెంబర్ డయల్ చేశారు)

రవి . హలో, పోలీస్ స్టేషన్, రవికాంత్ హియర్, ఆఁ, మా అన్నయ్య అక్కడున్నారా? ఆఁ, ఆఁ, ఓకే, థాంక్స్. [ఫోన్ పెట్టేశారు]

అని . (ఆత్రంగా] ఏమైంది బావా?
రవి . ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాంగారు, అన్నయ్య కలిసి ఇక్కడికే బయలుదేరారట,
మ . అయితే మరికాసేపట్లో రావచ్చు.

(బయటినుంచి నాగన్న, భీమన్న వచ్చారు)

నాగ . వస్తున్నారు.
భీమ . వచ్చేస్తున్నారు.
మ . యెవరు?
నాగ : వారే.
భీమ : అక్కాలా వారే.
అ : యెవరు వారు?

చం : ఇంకెవరు? చక్రవర్తిగారే అయ్యుంటారు. ఏమంటారు?
నాగ : ఏమీ అనం.
భీమ : ఏమీ అనలేము.

[బయటినుంచి చక్రవర్తి, రాజారాం వచ్చారు)

చం : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.
ర : గుడ్ మార్నింగ్
అ : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.
[illegible] : గుడెమార్నింగ్
రవి , అన్నయ్యా, [ఆప్యాయంగా పిల్చారు]

చ ॥ ఏరా రవి .... ఎలావున్నావ్?

రవి ॥ నాకేమన్నయ్యా .... బాగానే వున్నాను. మరి మీరు...?

చ . కన్పిస్తూనే ఉన్నానుగదరా.

ము : బావా, ఈ ఆనంద సమయంలో విందులు, వినోదాలు ఏర్పాటు చేయడానికి, నీకు ఘనంగా స్వాగతంచెప్పే అదృష్టానికి మేము నోచుకోలేక పోయినందుకు చాలా విచారిస్తున్నాం.

చ : అందుకు నేను బాధపడటం లేదు. నాన్నగారి హత్యా వార్త నా హృదయంలో ఆరని ఆవేదనను రగిలించింది. అదే నా హృదయాన్ని క్షోభ పెడుతుంది.

ము : నీకేగాదు బావా, ఆ విచారం అందరికీను,

చ : (బరువుగా నిట్టూర్చి) బావా,

ము : ఏమిటి బావా?

చ ॥ నాన్నగారి హత్యను గురించి నీవేమన్నా చెప్పగలవా?

ము ; లేదు బావా!

చ ; లాయర్‌గారూ.

చం : యస్ సార్.

చ : గత ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా మా వ్యాపార వ్యవహారాలు, ఆస్తి వ్యవహారాలు మీరే చూస్తున్నారుగదూ?

చం ; అవును సార్.

చ ॥ ఈమధ్య నాన్నగారేమన్నా వీలునామా వ్రాసారా?

చం ॥ వ్రాసారు:

చ ; ఏమని?

చం . తమ యావదాస్తి మీకు రవిబాబుకు సమానంగా పంచబడేటట్లు వ్రాశారు.

చ : అందులో అదర్శంఏమీలేదు రవిబాబుతో ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి. అన్యథా తల్చక మీరంతా బయటికి వెళ్ళండి.

(చంద్రం, అనంత్, మురళీధర్ బయటికెళ్ళారు)

అని . [లోనికి వెళ్ళింది)
రాజా॥ [బయటికి వెళ్ళాడు]

నాగ . సార్! మమ్మల్ని ఉండమంటారా వెళ్ళమంటారా?
భీమ . మనతో ప్రత్యేకంగా చెప్పాలా?
నాగ : రారా
భీమ , పదరా

[నాగన్న భీమన్న బయటికెళ్ళారు)

చ : రవిబాబూ.
రవి . ఏమిటన్నయ్యా?

చ : అనుకోని దుస్సంఘటన జరిగిపోయింది. నాన్నగారు మనకు శాశ్వతంగా దూరమయ్యారు.

రవి . అవునన్నయ్యా, ఆలోటు మనకు తీరనిది.
చ . నాన్నగారు అందరితో సఖ్యంగా మెలిగేవారు కదూ?
రవి ॥ అవును

చ : ఆయన హత్యకు వ్యక్తిగత వేధాలు కారణంకాదు. ఆయన అందర్నీ ప్రేమించేవారు. అయితే నాన్నగారు చనిపోవడానికి ఐమీన్ హత్య చేయబడడానికి ఒకేఒక కారణం కన్పిస్తుంది.

(బయట్నుంచి రాజారాం వచ్చాడు)

రవి ॥ ఏమిటది?

చ : మన ఐశ్వర్యం.

రవి . నాన్నగార్ని హత్య చేసినందువల్ల ఆస్తి మనకు దక్కుతుంటేగాని మరొకరికి ఎలా దక్కుతుంది. ఆయన్ని చంపినందువల్ల ఏమిటి వుపయోగం.

చ ॥ నాన్నను చంపగలిగిన వాడికి మనల్ని చంపడం కష్టం కాదు.

రవి : ఆఁ! మనల్నా?

చ . అవును, మనమీదగూడా హత్యా ప్రయత్నం జరపవచ్చు. యేమంటారు ఇన్‌స్పెక్టర్.

రాజా . అవును, నా అనుమానంగూడా అదే.

రవి . మామీద హత్యాప్రయత్నం జరగవచ్చని మీ ఊహమాత్రమే.

చ ॥ కాదురవీ, నామీద హత్యాప్రయత్నం జరిగింది.

రవి ॥ ఆఁ! నీమీదా?

చ . అవును. అమెరికానుంచి నేను బయలుదేరినవిమానం పేల్చడానికి ప్రయత్నాలు జరిగాయి. ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజారాం రామన్న ప్రమాదాన్ని పసిగట్టి విమాన ప్రమాదం జరగకుండా తన సిబ్బందితో రక్షించగలిగారు.

రవి . నిజంగానా?

చ ॥ అవును, కాని ఆ దుండగులు తప్పించుకొని పారిపోయారు.

రవి ॥ ఎంత ప్రమాదం తప్పింది.

చ : యికముందు ఇటువంటి ప్రమాదాలు జరిగే సూచనలు కన్పిస్తున్నాయి. నీ ఆత్మరక్షణ నువ్వు చూసుకోవలి.

రా . సార్, మీ ఇంటిచుట్టు బందోబస్తు పెట్టించమంటారా?

చ ॥ నో నో, ఆ ప్రయత్నం చేయకండి, హంతకుడు జాగ్రత్తపడతాడు

రా . అదీ నిజమే.

చ . రవిబాబూ, ఒక రహస్యం.

రవి : ఏమిటన్నయ్యా?

చ , మన భవనంలో సుమారు ఐదికోట్లరూపాయల విలువగల వజ్రాలు భూస్థాపితం చేయబడి వున్నాయి. ఈ విషయాన్ని నాన్నగారు ఈ మధ్యనే లెటర్‌ద్వారా నాకు తెలియజేశారు అవి మన వంశ పారంపర్యంగా వస్తున్న అమూల్యసంపద.

రవి : అలాగా.

చ : అవి మన భవనంలో ఉన్నాయేగాని ఎక్కడున్నాయో నాకుగూడా తెలియదు, నాన్నగారి హత్యకు ఈ వజ్రాలుకూడా ఒక ముఖ్య కారణం కావచ్చు.

రవి : అవునన్నయ్యా, అస్థివిషయం ఎలావున్నా, ఈ వజ్రాలరహస్యం తెలిసిన వాడెవరో నాన్నగార్ని బెదిరించివుండాలి. నాన్నగారు ఈ రహస్యాన్ని వెల్లడి చేయనందున హత్యచేయబడి వుండాలి.

రాజా: అవును, అదొక కారణం కావచ్చు.

చ : ఈ దురాగతాల వెనక ఒక ముఠా వుండివుండాలి.

రాజా. అవును, ఏమైనా మీ జాగ్రత్తలో మీరు ఉండాలి.

రవి : అలాగే యిన్‌స్పెక్టర్

రా : వస్తాను [వెళ్ళిపోయాడు)

చ . రవిబాబూ, ఇవి ఎవర్నీ నమ్మేరోజులు కావు; మన మిత్రులెవరో శత్రువులెవరో గుర్తించడం కష్టం.

రవి . అవునన్నయ్యా

చ : మన కుటుంబరహస్యాలు బయటికెళ్ళాయంటే మనలో యెవరో ఆ ముఠాతో సహకరిస్తున్నారన్నమాట. ఊం! సరే, వీళ్ళ ఆట కట్టించి మన సంపదను కాపాడుకోవాలి.

రవి : అలాగే అన్నయ్యా.

చ : నువ్వెళ్ళు, నన్ను ప్రశాంతంగా ఆలోచించుకోనీ. నేను రేపు [illegible]సుకో
వాలి.

రవి : అలాగే (బయటికి వెళ్ళాడు)

చక్ర : అనితా!

అని : (వస్తూ) పిల్చావా బావా?

చక్ర: లేదు. అరిచాను.

అ : ఎందుకో?

చ : గలగలలాడే గాజుల గందరగోళం చేసే నీ సుస్మితమైన హస్తాలతో అరకప్పు కాఫీ అమాంతం తెస్తావని.

అ : ఇప్పటికే ఆలస్యమయింది .... భోజనానికి రా బావా!

చ : వద్దు అనితా, కాఫీచాలు.

అ : అలా వీల్లేదు, నీకోసం నేతిగారెలు చేశాను.

చ : నిజంగానా?

అ : అవును బావా!

చ : దండచేసి మెళ్ళో వేసుకోక పొయ్యావా?

అ : ఛీ బావా!

చ : (అనితను దగ్గరగా లాక్కొని) కోపమొచ్చిందా?

అ : ఎందుకూ?

చ : పరిహాసం చేశానని.

అ : అది మాబావ జన్మహక్కు.

చ : (మరీ దగ్గరగా లాక్కున్నాడు)

అ : వదులు బావా.

చ : వదలను.

అ : ఎవరన్నా చూస్తారు.

చ : చూస్తే చూడని.

అ : ఛీ .... సిగ్గులేని మేళం. చూస్తే ఏమనుకుంటారు.

చ : ఏమనుకుంటారు?

అ : పెళ్ళికాక ముందే ఇలా ఐ తెగించారేమిటా అవి మాతలు ముదుమకుంటాను,

చ : అంతేగదా ఇదే అమెరికాలో అయితే ఏంచేస్తారో తెలుసా?

అ : ఏం చేస్తారు?

చ : గట్టిగా కౌగలించుకొని ముద్దులు పెట్టుకుంటారు. ఎలాగో చూపించ మంటావా?

అ : ఒద్దొద్దు .... ఆ పనిమాత్రం చేయకు.

(అంటూ చక్రవర్తి చేతుల్లోనుంచి తప్పుకొని పాట పాడుతుంది. చక్రవర్తిగూడా పాట పాడతాడు)

(పాట - 6) (అవిత, చక్రవర్తి డ్యూయెట్)
(పాట పూర్తయింది. అవిత చక్రవర్తి బాహువులో చేరుతుంది]

(బయట్నుంచి నాగన్న, భీమన్న వచ్చారు. అవిత, చక్రవర్తిని చూచి ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకున్నారు)

నా : ఒరేయ్ భీమన్నా

భీ : ఏమిట్రా నాగన్నా!

నా : మనసార్ ... ఈ లోకంలో లేడురా.

భీ : అవునురా.

నా : సార్, (బిగ్గరగా అరిచాడు]

(అవిత, చక్రవర్తి ఉలిక్కిపడి దూరమయ్యారు]

చ : మీరా?

నా : మేమే సార్.

అ : వీళ్ళు రాముడి అనుచరులు గదూ?

చ : అవును.

అ : వాళ్ళవెందుకు తీసుకొచ్చావు బావా!

నా : సార్ తీసుకురాలేదు.

శి : మేమే వచ్చాం

అ : యెందుకూ?

నా : ఆ విషయం సార్‌ని అడగండి.

చ : అవును అనితా! వీళ్ళు పట్టి అమాయకులు. అగ్గిరాముడి మాయా జాలంలో చిక్కి తమ భవిష్యత్తును పాడుచేసుకుంటున్న విద్యార్థులు, గౌరవంగా కష్టపడి బతుకుతామన్నారు తీసుకొచ్చాను

నా : అవునండి కష్టపడతాం.

శి : నీతిగా బ్రతుకుతాం.

అ : మీరా, బ్రతకాల్సిందే...అయినా ముగ్గురు పోతర్లున్నారు వాళ్ళకే పనిలేదు. ఇంకా వీళ్ళెందుకు బావా?

చ : ఉండనీ, చూడు అనితా. తప్పుచేయడం మానవ సహజం. చేసిన తప్పు తెల్సుకొని మంచి మార్గానికి మళ్లాలనుకోవడం ఉత్తమ లక్షణం. మనిషిమారడానికి అవకాశం ఇవ్వాలేగాని వారిని శిక్షించినందువల్ల ప్రయోజనం లేదు.

నా : అవునండి.

శి : నిజమండి

చ : నిజానికి వీళ్ళిద్దరూ దొంగలు, మామూలు దొంగలు గాను. అగ్గిరాముడితోపాటు ఎందరోన్ని కొల్లగొట్టిన బందిపోటు దొంగలు. ఈనాడు తమతప్పు తెల్సుకొని మంచి మనుషులుగా మారడానికి వచ్చేశారు.

నా : అవునండి.

శి : నిజమండి.

అ : నీ ఇష్టాన్ని కాదను, పాతఅలవాటు ప్రకారం మనింట్లో వస్తువులు కాజేస్తే......?

నా : మేము దబ్బుతప్ప వస్తువులు ముట్టుకోమండి.
బీ : అవకాశం దొరికితే దబ్బుమాత్రమే కాజేస్తామండి.
అ : విన్నావా బావా.
చ : వాళ్ళమొహం .... అయినా ఇనప్పెట్టెలోనున్న దబ్బు వీళ్ళకెలా అందుతుంది,
నా : ఆ భయం మీకక్కరలేదు.
బీ , మాయతాళాలతో ఇనప్పెట్టెలు తెరవడం మాకువెన్నతో పెట్టినవిద్యంది
అ , మనకొద్దు ... పంపెయ్‌బావా.
చ . పంపితే యెక్కడికెళతారు?
బీ : అవునండి.
నా : నిజమండి.
చ : మీకు వంటపని తెలుసా?
నా : తెలుసండి
బీ : ఇంతకుముందు ఇన్‌స్పెక్టర్ జనరల్‌గారింట్లో వంటపని చేశామండి.
నా : పనిచేసిన నాలుగురోజులలో ముగ్గుర్ని పంపామండి.
అ : పైకేనా?
నా : కాదం.. హోటల్ భోజనానికి.
చ : ఏడ్చారు లెండోయ్.
నా : మేము ఏడ్వలేదండి .... ఏలా నువ్వేమనాన్న ఎడ్చావా?
బీ : లేదురా ... నువ్వేడిచావేమోనని నేననుకుంటున్నాను.
చ : అవితా!
అ : ఏమిటి బావా?
చ : మనం అలా లాయర్‌గారి ఇంటికి వెళ్ళొద్దాం రా.
అ : యిప్పుడా?

ర : అవును? ఆయనతో చాలా విషయాలు మాట్లాడాలి.

అ : సరే పద.

[బయటికి వెళ్ళబోయారు. బయట్నుంచి రవికాంత్ ప్రవేశించాడు)

ర . ఎక్కడికన్నయ్యా?

చ : లాయర్ గారింటికి ... అన్నట్టు ... ఇనప్పెట్టెతాళాలు నీ దగ్గరే ఉన్నాయిగదూ.

ర : అవును.

చ . ఇలా యివ్వు.

(రవి ఇనప్పెట్టెతాళాలు చక్రవర్తికిచ్చాడు అవిత, చక్రవర్తి బయటికెళ్ళారు రవికాంత్ బయటికి వెళ్ళాడు. నాగన్న, భీమన్న లోపికి వెళ్ళారు)

(కొన్ని క్షణాలు మ్యూజిక్ తో గడిచాయి. బయట్నుంచి మురళీ ధర్, చంద్రం, ఆనంద్ వచ్చారు)

ము: (సోఫాలో కూర్చుని సిగరెట్ దమ్ము లాగుతుంటాడు)

(చంద్రం, ఆనంద్ అటూయిటూతిరుగుతుంటారు)

చం: (ఆగి) మువ్వన్నది అక్షరాలా నిజం. చక్రవర్తి సామాన్యుడు గాదు. అవులిస్తే ప్రేవులు లెక్కపెట్టేరకం.

అ : అవును. అతన్ని ఆడించడం మనవల్ల గాదు.

చ : అతడే మనల్ని ఆడించగలడు.

ము : అటువంటివాడితో నేస్తం చాలాప్రమాదం అందుకేవాడ్ని తొలగించాలి.

చ : అదే మంచిది.

అ : మనవన్నాగం విరాటంకంగా సాగి పత్రాలు, ఆస్తి మనం దక్కించు కోవాలంటే వాడ్ని సఫా చేయక తప్పదు.

చ : అవును.

(బయట్నుంచి ముసుగుమనిషి ప్రవేశించాడు)

ము : బాస్ .... మీరా?
చ : గుడ్‌మార్నింగ్ బాస్
అ : గుడ్‌మార్నింగ్ బాస్

ము : బాస్ .... మీరిలారావడం ప్రమాదం... ఎవరయినా చూస్తే కొంప మునుగుతుంది.
ము : (మురళిని దగ్గరగా రమ్మని సిగ్నల్ ఇచ్చాడు)
ముర. (ముసుగుమనిషి దగ్గరగా వచ్చాడు)
ముసు:(మురళిచెవిలో ఏదో చెప్పాడు)
ము : అలాగేబాస్ .... అలాగే చేస్తాను.

(ముసుగుమనిషి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు)

చ : ఏమంటున్నారు బాస్?

ము : అనడానికిఏముంది. రవికాంత్‌ను ఎలాగయినా లొంగతీసి అనితతో పెళ్ళి జరిపించాలట. బలరాంను పిలిపించి శత్రువ త్రిని అడ్డు తొలగించాలట.

అ : ఇంకా ఆలస్యం దేనికి? వూఁ.... కానివ్వు.

(మురళీధర్ టెలిఫోను రిసీవర్ఎత్తి నెంబర్ డయల్ చేశాడు]

ము : (ఫోనులో) హలో! త్రీస్టార్ నైట్‌క్లబ్. మిస్టర్ బలరాంగారిని. ఒకసారి పిలుస్తారా?

బ : (వస్తూ) నేను వచ్చేశాను మురళీధర్.

ము : బలరాం ... నువ్వా ...? [నాకిలివంక చూచాడు)

బ : వచ్చేశాను. నాతో నీకు అవసరం ఉంటుందని నాకు తెలుసు అందుకే పిలవని పేరంటానికి వచ్చేశాను నీ పరిస్థితులు నాకు తెలుసు. డాక్టర్ చక్రవర్తి అమెరికానుండి తిరిగివచ్చాడు. నువ్వు నీబాస్ అతను వస్తున్న విమానాన్ని ధ్వంసం చేయాలని ప్రయత్నించారు. రామన్న ప్రమాదాన్ని గ్రహించిన ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం తనసిబ్బందితోదూకి ప్రమాదాన్ని తప్పించాడు అవునా?

ము : ఇదంతా నీకెలా తెలుసు?

బ : బలరాంకు వెయ్యికళ్ళు మురళీధర్.

ము : నీ తెలివి అమోఘం.

బ : చక్రవర్తిని అడ్డు తొలగించడానికి నా అవసరం నీకుంటుందని తెలుసు. అందుకే వచ్చాను. ఏమంటావ్?

ము : తొలగించగలవా?

బ : అదినాకు వెన్నతో పెట్టినవిద్య.

ము : వాడ్ని ఎలాచంపుతావ్?

బల : విజయేంద్రభూపతిని చంపినట్టే.

ము : అంత సులభంగాదు

బల : నాకు అసాధ్యమన్నది లేదు.

ము : నువ్వు పట్టుబడితే?

బల : కలలోని మాట.

ము : ఒకవేళ చక్రవర్తి నిన్నుగుర్తించి పట్టుకుంటే....?

బల : జరగనివని... ఒకవేళ జరిగినా మీ రహస్యాలు బయటికిరావు.

చం : అదీ అలావుండాలి.

అ : పొరపాటునన్నా మా పేర్లు బయటికి రాగూడదు.

ము: ఏమంటావ్?

బలి: మీ రహస్యాలు రహస్యంగానే ఉంచబడతాయి.

ము: వెరీగుడ్, మరి ... మీ ప్రతిఫలం

బలి: ఐదులక్షలు

ము: ఆఁ ఐదులక్షలా!

బలి: అవును ఐదులక్షలు ... ఫైవ్‌లాక్స్

ము: ఇటీజ్ టూమచ్.

బలి: [నవ్వి] కోట్లకొలది ఆస్తి, పదికోట్ల విలువగల వజ్రాలు పొంద గోరేవాడు ఐదులక్షలు పారేయడం సముచితం. చక్రవర్తిప్రాణం విలువ కోట్లసంఖ్యలో వుంది.

ము: ఆల్‌రైట్. పని ఈరాత్రికే జరగాలి.

బలి: చెప్పలేను. ఈరాత్రి ప్రయత్నం జరుగుతుంది. తప్పితే రేపు చక్రవర్తి తల తెగుతుంది

ము: (పాకెట్‌లోని నోట్లకట్టలు తీసి ఐదుకట్టలు బలరాంకిస్తూ] అడ్వాన్సు

బలి: ఎంత?

ము: పాతికవేలు. మిగతాది పనిముగిసిన తర్వాత.

బలి: ఓకే.

ము: నువ్వెళ్ళొచ్చు.

బలి: [నవ్వి] ఓకే ... (అంటు పాకెట్‌లోనుండి బ్రాందీ బాటిల్ తీసి త్రాగబోయాడు)

ము: స్టాపిట్.

బలి: (ఆగాడు]

ము: ఆ బాటిల్ కావాలి.

బలి: దీని వెల 12 రూ,లు

ము: (జేబులోని వందకాగితం తీసియిస్తూ) ఇదిగో వంద

(బల్లాల వంక తిగితాన్ని అందుకొని బ్రాందీబాటిల్ మురళీధర్
కిచ్చి బయటకి వెళ్ళిపోయాడు)
[మురళీధర్ బాటిల్ వంక ఓసారి చూశాడు)

ఆ : ఈ బ్రాందీబాటిల్ దేనికో?

చ . త్రాగడానికి.

ఆ : అంతేనా?

ము : కాదు.

చ . మరి?

ము . యిందులో రవికాంత్ ను బంధించడానికి.

చం
ఆ . ఆఁ! [నోళ్ళు తెరిచారు]

[మురళీధర్ లేచి వాకిలిదగ్గరనున్న టేబుల్ మీదిగ్లాసులలో బ్రాందీ
వంపాడు. బయటనుంచి రవికాంత్ ప్రవేశించాడు)

ము . [రవినిచూచి నవ్వాడు]

రవి. ఏమిటన్నయ్యా? ఎందుకలా నవ్వుతావ్?

ము . నీ దురదృష్టాన్ని చూచి,

రవి. ఏమన్నావ్?

ము . అవును బాబూ! మీ అన్నయ్య తిరిగివచ్చాడు ఈ ఆస్తికి సగభాగ
స్వరితై ఉంటిగూడా మీఅన్నయ్య అధికారంతో బాపినవ్యాదికరాలి

రవి. నేనంటే అన్నయ్యకు ప్రాణం.

ము . అదంతా నటన.

రవి. ఏమన్నావ్?

ము . అవును. తన ఆస్తితోపాటు నీ ఆస్తిమీద గూడా అధికారాన్ని చెలా
యించాలని మీ అన్నయ్య ప్లాను.

రవి. నీకెలా తెలుసు.

ము . (నవ్వి] రవిబాబు అమాయకుడవి, సునాయాసంగా తనను నమ్ము

కాని, ఆ అవకాశాన్ని ఆధారం చేసుకొని నీ ఆస్తినిగూడా కలి దక్కించుకోవాలని ప్లాన్ వేశావని అనితతో చెప్పడం నా చెవులారా విన్నాను.

రవి. ఆఁ,

ము. నేనేగాదు, లాయర్ చంద్రశేఖర్‌గారు, డాక్టర్ ఆనంద్‌గారు గూడా విన్నారు. ఏమండీ మాట్లాడరేం?

చం : అవునవును. విన్నాం.

ఆ , తమ్ముణ్ణి అన్యాయం చేయాలనుకోవడం అధర్మం.

రవి : ఇదంతా నిజమా?

ము . అబద్ధం చెపితే నాకొచ్చేదేమిటి?

రవి . అన్నయ్య ఇంతటి స్వార్థపరుడా?

చం : కాకుంటే నీకింతటి అన్యాయంచేయ సంకల్పిస్తాడా?

ము : తప్పకుండా. నీమీదున్న అనురాగంకొద్దీ మామయ్య తన ఆస్తిలో నీకు వాటా ఇచ్చాడు. దాన్ని పోగొట్టుకొని అనాథుడిని కాకు.

రవి ; నమ్మలేక పోతున్నాను,

ము . మీ అన్నయ్యమీద నీకున్న అనురాగం నమ్మనీదని కూడ తెలుసు, పచ్చినిజా! నిస్వార్థంలో మన్న ఇన్నెళ్ళ కాలాలు తెలుసుకున్నావా లేదా?

రవి . తెలుసుకున్నాను.

ము . ఎందుకు తెలుసుకున్నానంటావ్ .... ఏం? ఆ కాగితాలు నీ దగ్గర ఉండకూడదా?

చం : ఉండకూడదనే చక్రవర్తి అభిప్రాయం.

ము . ఇప్పటికైనా కళ్ళు తెరు. నీ ఆస్తిని పంచుకొని దూరంగా వెళ్ళిపో.

రవి : వెళతాను. కన్నకొడుకును కాకపోయినా నాన్న నామీదున్న ప్రేమతో ఆస్తిలో సగభాగం వ్రాసిచ్చారు. దాన్ని కాజెయ్యడానికి అన్నయ్యకు హక్కులేదు. ఇప్పుడే తెగతెంపులు చేసుకుంటాను.

ము. భయపడకు: మేమంతా నీ క్షేమాన్ని కోరేవాళ్ళం. మా అండ నీకెప్పుడూ ఉంటుంది, వస్తాం.

[మురళీధర్, చంద్రం, ఆనంద్ బయటికెళ్ళారు]

రవి . (అటూయిటూ తిరుగుతూ] అన్నయ్యా, నువ్వింతటి స్వార్థపరుడివా నీ కోసం, నీ క్షేమంకోసం అనితమీదున్న ప్రేమను తెంచుకున్నాను, తండ్రి తరువాత తండ్రి అంతటివాడివని గౌరవించాను. నా మనసులో దేవుడిగా నిల్పి ఆరాధించాను. అందుకు ప్రతిఫలం ఇదా? వీల్లేదు. ఆస్థిలో నావాటా నాకు కావాలి. అనిత నా సొంతం కావాలి. దక్కించుకుంటాను, ఆస్థిని, అనితను దక్కించుకుంటాను నువ్వెలా అడ్డు పడగలవో చూస్తాను.
[అంటూ టేబిల్‌మీదున్న బ్రాందీని చూసి అన్నిగ్లాసులు తాగేశాడు. కొద్దిమైకంలో ఉంటాడు]

రవి : అన్నయ్యా.... కాదు, నువ్వు అన్నయ్యవుకాదు. నా శత్రువ్వి. నా కన్యాయం చేయ సంకల్పించిన నిన్ను సర్వనాశనం చేస్తాను.

[బయట్నుంచి అనిత ప్రవేశించింది)

రవి ; అనితా!
అని . ఏమిటి బావా?
రవి . నా అనితా (చెయ్యిపట్టుకున్నాడు)
అని . బావా... ఏమిటిది? [చెయ్యి లాక్కుంది]
రవి . నామనసు నీ కర్థంకాలేదా అనితా, ఐలవ్ యూ.
అని , నో .... ఐ డోంట్ బావా,
రవి . వాట్?
అని . యస్.
రవి . అనితా, నన్నెందుకు ప్రేమించలేవు?
అని . పెదబావను ప్రేమించాను గనుక.
రవి . వీల్లేదు, మరొక్క వాడ్ని ప్రేమించటానికి వీల్లేదు.

అని : అది నా ఇష్టం.

రవి. నీ ఇష్టంతో నిమిత్తం లేదు.

అని. వరదక్షిణానికి ఒప్పేవరు?

రవి. నీకు కాబోయే భర్త.

అని. త్రాగి మాట్లాడుతున్నావా?

రవి. త్రాగినా త్రాగకపోయినా జరిగేది అదే. నీ మెళ్ళో తాళిగట్టి నీ మొగుడ్ని అవుతాను.

అని. అనిత బలిపశువు గాదు.

రవి. అనితా! నాలో రాక్షసత్వాన్ని మేల్కొల్ప లేవకు. మర్యాదగా నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవడానికి ఒప్పుకో. లేకపోతే నీ మెడలో తాళికడతాను.

అని. జరగనివ్వను.

రవి. అంతేనా?

అని. అంతే!

రవి. నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవడానికి ఒప్పుకోవా?

అని. ఒప్పుకోను.

రవి : సరే! నాకు దక్కనిది ఎవ్వడికిగూడా దక్కకూడదు, నన్ను మోసంతో నాశనం చేయబోయిన అపయశంతకుడు నీ భర్త కావడానికి వీలులేదు. రా [అంటూ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు]

అని. వదులు, వదులు (తప్పించుకో చూస్తుంది]

రవి. పట్టుకున్నది వదలడానికిగాదు నీ అంతు చూడడానికి. నిన్ను లొంగదీయ్యడానికి.

అని. [చెయ్యిలాక్కొని] బలవంతం చేస్తావా, పశువా?

రవి. మంచిగా వినకపోతే బలవంతం తప్పదు రా (అంటూ అనిత రెండుచేతులూ పట్టుకొని దగ్గరగా లాక్కోవాలని ప్రయత్నిస్తాడు)

అని, వదులు, రవిబాబు, వదులు, [తప్పించుకో చూస్తుంది]

రవి. హ్హా, హ్హా, హ్హా, హ్హా..

అని. వదులు. బావా.. నీకు పుణ్యముంటుంది వదులు.

రవి. వదలను. నిన్ను నా దానివిగా చేసుకునేవరకూ వదలను. రా,
(అంటూ గుండెలకు హత్తుకోబోయాడు)

అని. [కసిగా అతని చెయ్యి కొరికింది)

రవి. అబ్బా (అంటూ అనితను వదిలాడు)

అని. [దూరంగా వెళ్ళింది]

రవి. కాదు నేనింత సులభంగా కనికరిస్తానని అనుకోకు. (ముందుకు రాబోయాడు)

అని. ఆగు.

రవి. [ఆగాడు)

అని. బావా! మర్యాదగా నీ మనస్సు ప్రాయాన్ని మార్చుకో. లేదా నీవు నాశనమవుతావు.

రవి. శాపాలతో శిక్షించక నా పాపాన్ని కళ్లారా మరచితా. రా [అంటూ చెయ్యి పట్టుకొని ముందుకు లాగాడు]

(లాగిన ఊపులో అనిత రవికాంత్ గుండెలమీద వాలింది]

(రవి అనితను రెండుచేతులతో బంధించాడు)

అని. వదులు, దుర్మార్గుడా, వదులు, (తప్పించుకో చూస్తుంది)

రవి. హా. హా. , హా. హా. (వికటంగా నవ్వాడు)

అని. (తప్పించుకొని పారిపోబోయి సోఫాలో పడిపోయింది)

రవి. (వికటంగా నవ్వుతూ ఆమెపై ఒరగబోయాడు)
(బయటనుంచి చక్రవర్తి ప్రవేశించాడు)

చ. (కోపంగా) రవీ! (అరిచాడు)

రవి. (ఆగాడు)

అని. (పరుగెత్తుకెళ్ళి చక్రవర్తిని వాటేసుకుని ఏడుస్తుంది) నాన్నా.

చ. భయపడకు అనితా.. రవీ! ఏమిటిది?

రవి. తెలియడంలేదా.. అనితను బలాత్కారం చేస్తున్నాను.

చ. ఏమన్నావ్ [కోపంగా దగ్గరిగా వచ్చి) ఆఁ! [illegible]? (చెంప మీద కొట్టాడు)

రవి, (నిర్ఘాంతపోయి వింటున్నాడు)
చ . ఛీ దౌర్భాగ్యుడా... మన కుటుంబంలో ఎవరయినా యిలాంటి పాడు పని చేశారా?
రవి, నేను చేస్తున్నాగా.
చ . షటప్,
రవి. (రెండు చేతులతో నోరు మూసుకున్నాడు]

చ . దుర్మార్గుడా.. తప్పత్రాగి విషాలో కాలేసు పడినట్లు బలాత్కారి ప్రాణా.. నిన్నెంతేసినా పాపం లేదు. వెళ్ళు... నీ పాడుముఖం నాకు చూపించకు.
రవి. (అలాగే నిల్చున్నాడు)
చ . యింకా నిలబడ్డావేం... వెళ్ళు..,
రవి. (మౌనంగా బయటికెళ్ళాడు)

చ : ఛీ... వీడిలా పాడై పోతున్నాడేమిటి? అబ్బా! మనసెప్పు తనాన్ని ఇలా చేశావా?
అ : లేదులాలా! ఇలాంటి స్థితిలో మనబాబును నేనుఎప్పుడూ చూడలేదు
చ : వీడికి విపరీత బుద్ధులు పుట్టుకొస్తున్నాయి. ఎవరో పిల్ల కావా అని వదలగొడుతున్నారు.
అ : అవునులాలా!

చ : హూం... ఈ విజయేంద్రభూపతి ముద్దుల కన్నబిడ్డ చక్రవర్తి అస్తమించాడు. పెంచిన బిడ్డ దుర్మార్గాల బాటన కాటాడుతున్నాడు హ.. హ... హ .. హ.... ఇదీ మనమంచికే. త్వరలోనే అతని మెడలో తాళిబొట్టు అప్పికి సర్వాధికారిని అవుతాను. హ . హ... హ.... హ— (ఆలోచిస్తూ సోఫాలో కుడుముకాళ్ళు కన్ను మూసుకున్నాడు. తెరలో భయంకరమైన ముక్కాతిక ప్రారంభమయింది.)

(కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. బయటున్నించి నల్లని ముసుగు ధరించిన ఆకారం ప్రవేశించింది. ఆ ఆకారం చేతిలో కత్తి మెరు

స్తూంది. ఆ ఆకారం పిల్లిలా చక్రవర్తిని సమీపించి చంప బోయింది. చక్రవర్తి గమనించి ముసుగుమనిషి జెయ్యి పట్టుకొని మెలితిప్పాడు.)

ము : (చేతిలో కత్తి వదిలాడు)

చ : (ముసుగుమనిషి ముఖంపై కొట్టాడు.)

ము : (దూరంగా పడ్డాడు)

చ : (కిందపడిన కత్తి అందుకొని బయటిదారికి అడ్డంగా నిల్చున్నాడు)

ము : (లేచి నిల్చున్నాడు)

చ : ఎవడ్నువ్వు?

ము : నీ ప్రాణం తీయవచ్చిన వీరుడ్ని.

చ : భేష్! భలే వీరుడవు

ము : అవమానమా?

చ : అందుకే నిరాయుధంగా నిద్రిస్తున్న నన్ను చంప వచ్చావు. ఇది వీర లక్షణమా?

ము : శత్రువులను తొలగించడమే నా ధ్యేయం.

చ : దానివల్ల ఉపయోగం.

ము : ఐదు లక్షలు.

చ : నా ప్రాణం తీయడానికి నియమింపబడ్డావన్నమాట.

ము : అవును, కాచుకో.

(అంటూ చక్రవర్తి మీద కలబడ్డాడు. కొన్ని నిముషాలు ఇద్దరిమధ్య ఫైట్ జరిగింది. ముసుగుమనిషి ముఖానికున్న ముసుగు చక్రవర్తి చేతిలోకి వచ్చింది.)

చ : (ముసుగు మనిషి ముఖం చూసి) బలరాం.... నువ్వా!

బ : ఎవరూ?

చ : నేనే... నన్ను గుర్తించలా?

బ : ఆఁ... అగ్గిరాముడు.

చ : అవును బలరాం. అగ్గిరాముడ్ని.

బ : సర్దార్! ఏమిటీవేషం?

చ : ఆస్తి కోసం. అదిసరే... ఇంతకాలం ఏమయ్యావ్... ఇక్కడికి ఎలా వచ్చావ్?

బ : అదొక కథ. భూపాలుడి కేసులో అప్పుడు పోలీసులు మనమీద దాడి చేశారు, మనం తలో దిక్కూ పారిపోయాం. మన రహస్య స్థావరం దగ్గరికి మీకోసం వచ్చాను. అంతకుముందే పోలీసులు మన స్థావరాన్ని చుట్టుముట్టారు. పోలీసుల బారినుండి తప్పించుకునే ప్రయత్నంలో మనం విడిపోయాం. సంవత్సరంపాటు మీకోసం గాలించాను. ఎంత గాలించినా మీజాడ తెలియలేదు. మీరు తప్పిస్తారనే ఆశ కూడా అంతరించింది. అందుకే బొంబాయి రాష్ట్రాన్ని వదిలి ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి వచ్చాను. అదిసరే... చక్రవర్తి స్థానంలో మీరు... చక్రవర్తి ఏమయ్యారు?

చ : స్వర్గంలోనో నరకంలోనో ఉంటాడు.

బ : ఆఁ!

చ : ఆఁ! నేనే చంపేశాను. చక్రవర్తినై ఆస్తి కోసం వచ్చాను.

బ : అలాగా!

చ : ఇంతకీ... నన్ను చంపమని చెప్పినది ఎవరు?

బ : మురళీధర్.

చ : అయితే అన్నయ్యా ...

బ : అప్పుడు ప్రతిఫలం ఐదు లక్షలిస్తానన్నాడు.

చ : హూఁ అంటే... విజయేంద్ర భూపతిని కూడా వాడే చంపించి ఉంటాడు. (విశాలం ముసుగు పూర్తిగా విప్పి చేతిలో పట్టుకున్నాడు)

బ : అవును.

చ : భూపతిని నువ్వే చంపావా?

బ : లేదు. భూపతిని చంపమని మురళీధర్ నన్ను నియమించినమాట నిజం. అతన్ని చంపాలని వచ్చాను. నేను వచ్చేసరికి భూపతి హత్య చేయబడి ఉన్నాడు.

చ : ఆఁ!

బ : ఉత్తమ సర్దార్ ! అతని శవాన్ని పోస్టుమార్టంకోసం పంపడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. చాటుగా చూచి నేను తప్పుకున్నాను.

చ : అలాగా !

బ : అయితే భూపతిని ఎవరుచంపి ఉంటారు ?

చ : ఇంకెవరు ? ఆ మురళీధరే చంపి ఉంటాడు. వాడు చాలా ప్రమాదకరమైన వ్యక్తి.

బ : మానకన్నానా ?

చ : కీడెంచి మేలెంచమన్నారు, బలరాం.... అనిత నా భార్యగానేను కాని అప్తి స్వాధీనపర్చుకునేవరకు మత్య మురళీధర్ అనుచరుడిగానే నటించు.

బ : అలాగే సర్దార్.

(లోపల్నుంచి అనిత వచ్చింది)

అ : బావా ! నువ్వింకా నిద్రపోలేదా... (బలరాంను చూచి) ఇతనెవరు

చ : నా స్నేహితుడు. నేను అమెరికానుంచి వచ్చానని తెలిసి చూడడానికి వచ్చాడు.

అ : కాఫీ తెస్తాను కూర్చోండి

బ : ఒద్దు మేడం. రేపు ఎలాగూ మావాడిపార్టీకి ఇవ్వక తప్పదుగా. వస్తానురా చక్రం వెధవా.

అ : అదేమిటి

చ : ఓ... అదా.... ఈ వెధవకు నన్ను వెధవాఅని పిలవడం ఒక వెధవ అలవాటు

బ : వస్తానురా (బయటికి వెళ్ళాడు)

అ : దొరగారికింకా నిద్ర రాలేదా ?

చ : దొరసాని జోల పాటలేదుగా (దగ్గరగా లాక్కున్నాడు)

అ : ఛీ ! వదులు బావా !

చ : వదలను వదలలా.

(అనిత తప్పించుకుని పోబోయింది. చక్రవర్తి ఆమె చీరచెంగు పట్టుకున్నాడు)

(చక్రవర్తి పాట పాడ్తాడు అనిత అతన్ని అనుసరించింది)

(పాట : 7) (చక్రవర్తి, అనితడ్యూయెట్)

(పాట పూర్తయింది అనిత చక్రవర్తి హృదయంపై వాలింది
ఇద్దరూ ఏకమై నిల్చిపోయారు)

[తెర జారుతుంది]

నాలుగవ రంగం

[అది విజయేంద్రభూపతి భవనంలో హాలుగది. అలంకరణంతా మొదటిరంగం లో లాగానే ఉంటుంది; మార్పేమీ వుండదు. వేదికమీదున్న టేబుల్ మీద భూపతి ఫోటో వుంటుంది.]

[తెరలేచింది)

[రవికాంత్ భూపతి ఫోటోముందు నిలబడి ఏడుస్తుంటాడు]

రవి : నాన్నా! నీ కన్నబిడ్డను కాకపోయినా ఎంతో ఆప్యాయంగా పెంచావు. ఆస్తిలో భాగమిచ్చావు. నాకు జన్మనిచ్చిన నా తలితండ్రులు కటిక పాషాణులై పారవేసిన నన్ను ఆప్యాయతతో ఆదరించావు. మనిషిగా తీర్చిదిద్దావు. ప్రేమానురాగాలు రంగరించి పోశావు. నీ ప్రేమకు ప్రతిఫలంగా నీ బిడ్డనే అవమానించాను. అన్నయ్యను నిందించాను. నిజానికి నేనెవర్ని. ఏమో, దిక్కులేని దరిద్రనారాయణుడ్ని. నన్ను క్షమించు నాన్నా. చూశావా నాన్నా. మళ్ళీ నాకిచ్చిన ఆస్తికోసం అన్నయ్య నన్ను మోసం చెయ్యాలనుకుంటున్నాడు. నిజానికి ఈ యావదాస్తి అతనిదేగా. నన్నడిగితే నేను కాదంటానా? అందుకే యావదాస్తి అన్నయ్యకు వదిలి కట్టుబట్టలతో వెళ్ళిపోతున్నాను. అన్నయ్యకు నా ముఖాన్ని చూపలేను. నావల్ల ఏదయినా అపరాధం జరిగితే నన్ను క్షమించు నాన్నా.

(లోపల్నుంచి అనిత, చక్రవర్తి వస్తారు)

రవి : వెళ్ళొస్తాను నాన్నా.

చ : ఎక్కడికి?

ర : అన్నయ్యా!

చ : ఎక్కడికెళుతున్నావురా?

ర : నా గమ్యస్థానానికి.

చ : రవీ! నిజంగా వెళుతున్నావా?

ర : అప్పుడు.

అ : నాన్నా!

రవి : అవును అనితా. నాకీ ఇంట్లో స్థానం లేదు.

చ : అలాగని నువ్వనుకుంటున్నావు.

రవి : నిజంగూడా అదే.

చ : ఏమిటా నిజం?

రవి : నేను మీ రక్తాన్ని పంచుకుపుట్టిన తమ్ముణ్ణి కాదు.

చ : ఆ విషయం నాకు తెలుసు.

రవి : అన్నయ్యా.

అ : అవును నాన్నా. పెదనాన్నకు అంతా తెలుసు. రాత్రి ఏ శక్త్య మైకం వల్ల జరిగిందేనని తెలుసు.

రవి : అనితా!

చ : తప్పే, అనిత నీ కాబోయే పత్ని. కానీ నువ్వా మొన్న రాత్రి అవమానించలేదు, నిన్ను ఆవహించిన నిషా అలా చేయించింది. అంతే. కానీ నువ్వు అలా ప్రవర్తించవు. ప్రవర్తించలేవు. నిన్ను నాతో [illegible] అలాచేశారు.

రవి : అన్నయ్యా!

చ : రక్తం పంచుకొని పుట్టినంత మాత్రాన నా తమ్ముడివి కాకపోవు. ఒకటే. ఏ తల్లి చల్లని ఒడిలో పెరిగానో, ఆ తల్లి ఒడిలోనే నువ్వూ పెరిగావు. అది చాలదా మనం అన్నదమ్ములమనిపించుకోడానికి.

రవి : అన్నయ్యా (అంటూ చక్రవర్తి కాళ్ళమీద పడ్డాడు)

చ : లేరా (లేపాడు)

రవి : నన్ను క్షమించన్నయ్యా ... నిన్ను అపార్థం చేసుకున్నాను.

చ : పొరపాటు మానవులకు సహజం.

రవి : అనితా!

అ : ఏమిటి నాన్నా?

రవి : చెప్పుడు మాటలకు మనుషులు యిట్టే లొంగుతారన్నది నిజం. నీ పట్ల నా ప్రవర్తన అతినీచం. నన్ను మన్నించు అనితా.

అ : పర్వాలేదులే బావా.

త : రవీ!

రవి : ఏమిటన్నయ్యా!

త : నువ్వు నాకో మాటివ్వాలి.

రవి : చెప్పన్నయ్యా. నీమాట పాటించలేకపోతే నా జీవితానికి అర్థంలేదు!

త : నువ్వు ఏనాడూ త్రాగనని మాటివ్వు.

రవి : త్రాగుడువల్ల జరిగే అనర్థాలు ఎలాంటివో నాకు తెలుసన్నయ్యా. కాని— మంచితనాన్ని చూచి ఓర్వలేని కుళ్ళుకోతుల మాటలకు లొంగి ఆ పాడుపని చేశాను మళ్ళీ జీవితంలో ఏనాడు త్రాగను.

త : నిజంగానా!

రవి : అవునన్నయ్యా. (చేతిలో చెయ్యివేసి) ఇదిగో ప్రమాణం చేస్తున్నాను.

త : తమ్ముడూ!

రవి : అన్నయ్యా .... నేనలా బయటికి వెళ్ళొస్తాను.

త : మంచిది.

రవి : (బయటికెళ్ళాడు)

త : అనితా.

అ : ఏమిటి బావా?

త : తమ్ముడు పాడైపోయాడని బాధపడ్డాను. మన కుటుంబగౌరవం బజారుపాలౌతుందని భావించాను. లక్షల్లో నా తమ్ముడు ఒకడు. మా అనుబంధం రామలక్ష్మణుల అనుబంధం.

అ : అవును బావా! చినబావకు నువ్వంటే పంచప్రాణాలు.

త : మరి నీకో?

అ : నాకూ అంతే.

త : (దగ్గరగా లాక్కొని] నిజంగానా?

అ : అనుమానమా?

చ : నిజంగా నువ్వు స్వార్థపరురాలివి.

అ : బావా!

చ : కాదంటావా? నేను కోటీశ్వరుడినని నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు గదూ!

అ : బావా.

చ : నీ తండ్రి పుట్టుకతో దరిద్రుడు. నీ వంశంలోని వారందరూ అనామకులు. ఒక్కసారిగా అందలమెక్కాలని, ఐశ్వర్యాన్ని అందుకోవాలని నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు.

అ : బావా! (ఏడుస్తుంది)

చ : ఆహా .... ఎంతబాగా నటిస్తున్నావు అనితా. నువ్విలా సినిమాల్లో నటిస్తే ఆ చిత్రాలన్నీ సెంచరీ సృష్టిస్తాయి.

అ : బాగుబాగా బావా. నిజంగానే నేను నటిస్తున్నాను. నీ ఐశ్వర్యాన్ని అందుకోవాలని ఆశ పడ్తున్నాను. నా దరిద్రాన్ని నిర్మూలించుకోవాలని నీ భార్యను కావాలనుకున్నాను. నా అంతర్యాన్ని అర్థం చేసుకున్నావు. (ఏడుస్తుంది)

చ : అనితా..

అ : అవును బావా. నువ్వన్నది నిజం. అయినా నువ్వెక్కడ? నేనెక్కడ? పల్లెపూవు మల్లెపూవు అవుతుందా? వస్తాను (కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ లేచి వెళ్ళబోయింది]

చ : అనితా!

అ : (ఆగింది)

చ : ఏడుస్తున్నావా?

అ : లేదు. నువ్వన్నమాటలకు ఆనందిస్తున్నాను. బాగుబావా, నువ్వు అన్న మాటలకు నా మనసు ఆనందంలో మునిగిపోయింది.

చ : అనితా!

అ : వస్తాను [వెళ్ళబోయింది]

చ : (ఆమె చీరకొంగు పట్టుకున్నారు)

అ . (చక్రవర్తి కళ్ళల్లోకి చూస్తుంది)

చ : (నవ్వి) తమాషాకు అన్నమాటలకు ఏడుస్తున్నావా?

అ : బావా,

చ : నీ మనసు నాకు తెలియదా అనితా! నిన్ను ఉడికించాలని అలా అన్నాను. యింతమాత్రానికే కన్నీరా?

అ : నవ్వుతూ అన్నా యిలాంటిమాటలు హృదయాన్ని గాయపరుస్తాయి బావా!

చ : పిచ్చిదానా. నీ బావను అర్థం చేసుకున్నది యింతేనా?

అ : బావా!

చ : ఈ బావ ఏనాటికి నీతోడు నీడనే కోరుకుంటాడు అనితా!

అ : బావా!

చ : అనితా (దగ్గరగా లాక్కున్నాడు]

అ : మళ్ళీ ఎప్పుడూ అలా అనకు బావా. నేనేమైపోతానో.

చ . ఏమయిపోతావ్?.

అ : చచ్చిపోతాను,

చ : అనితా!

అ ; అవును బావా! నువ్వు కాదంటే నాకు మృత్యువే మార్గం.

చ : నిన్ను కాదనేదిలేదు, నువ్వు మృత్యువును కోరుకునేది లేదు.
(అంటూ దగ్గరగా లాక్కున్నాడు అనిత సిగ్గుపడుతుంది)

[చక్రవర్తి పాటపాడతాడు. అనిత అతన్ని అనుసరించింది]

[పాట- 7] [చక్రవర్తి అనిత డ్యూయెట్]

[పాటయిపోయింది. అనిత చక్రవర్తి ఒడిలో వాలిపోయివుంది]

చ : అనితా.

అ : ఊఁ.

చ : నీ మనసు యేమంటుంది?

అ : ఈ జీవితం ముగిసేవరకూ ఇలాగే నీకౌగిలిలో కరిగిపొమ్మంటుంది

చ : మరి నా మనసేమంటుందో తెలుసా?

అ : యేమంటుంది?

చ : సాధ్యమయినంత త్వరగా పెళ్ళి తాళి కట్టమంటుంది.

అ : నేను కాదన్నానా? వద్దన్నానా?

చ : అంటే నేనే ఆలస్యం చేస్తున్నాననంటావ్?

అ : అవును.

[వియయమెంచి ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజారాం ప్రవేశించాడు)

చ : కమాన్ యిన్‌స్పెక్టర్.

రా . మీతో ఒక విషయం మాట్లాడాలి

చ . యేమిటది?

రా . చాలా రహస్యం.

చ . పర్వాలేదు చెప్పండి.

రా . అనాదిగా మీ వంశం పరువు ప్రతిష్ఠలతో గౌరవ మర్యాదలతో విరాజిల్లుతుంది. దాన్ని నామరూపాలు లేకుండా విక్రయిస్తున్నారు.

చ . ఎవరు?

రా . యింకెవరు? మీ తమ్ముడు రవిబాబు.

చ . ఆఁ!

రా . అవును.

చ , మళ్ళీ తాగుడు ప్రారంభించాడా?

రా . అంతటితో ఆగితే సరిపోయేది. ఇలా రండి. [చెవిలో ఏదో చెప్పాడు]

చ . ఆఁ!

రా . అవునండి, తెలియజేయటం నా బాధ్యతగా ఎంచి వచ్చాను.

చ . తమ్ముడు హద్దు దాటిపోయాడు యిన్‌స్పెక్టర్‌గారూ.

రా . అవును.

చ . వాడిప్పుడు యెక్కడున్నాడు?

రా యింకెక్కడుంటాడు. ఉండాల్సిన చోటే. ఆ కొంపలోనే. అబ్బో .... ఆ జల్సాలు .... గానాబజానాలు ... విందులు ... వినోదాలు .... చెప్పలేం.

అ , యేమయింది బావ?

రా. ఏమౌతుంది. ఉడుకురక్తం గదూ. ఏమైనా చేయిస్తుంది.
చ . ఇన్‌స్పెక్టర్ పదండి .... వాడెక్కడున్నాడో నాకు చూపించండి.
రా . కమాన్.

(చక్రవర్తి, రాజారాం బయటికి వెళ్ళారు)

అ . (విట్టూర్పి కూర్చుంది]

[లోపలినుంచి నాగన్న, భీమన్న వచ్చారు]

అ . వచ్చారా?
నా . వచ్చాం.
భీ . వచ్చేశాం.
అ . ఏమిటో చెప్పండి.
నా . నాకొక సందేహం.
భీ . అదే జబ్బు నాకు గూడా.
నా . ఇవ్వాళేం చేయమంటారు వేపకాయ ఇగురా?
భీ . కుంకుడుకాయల పులుసా?
నా . తంటికొక్కు పులుసా?
అ . ఛీ!
నాగ . ఛీ అనకండి. భారతదేశంలో కోట్లాదిప్రజలు అతి అపూర్వంగా అరగించే షడ్రసం. పుచికి పుచికి మాకు పేరు.
భీమ . పోనీ నల్లులవాడు చేయమంటారా?
అవి . ఛి ఛీ.
భీమ . మీరు అలా అనకూడదు. పడితూపాయలు పారేస్తే కిలోడుక్క మాంసందొరికే ఈ రోజుల్లో వెయ్యిరూపాయలు యిచ్చినా కిలో నల్లులు దొరకడం కష్టం.
నాగ . మీ కోసం ....
భీమ . మీ మీదున్న ప్రేమకోసం.
నాగ . మీ మీదున్న అనురాగం కోసం.
భీమ . మీ ఆరోగ్యం కోసం.

నాగ : నారాయణపురం నల్లులశాసం నుంచి పదికేజీలు తెప్పించాను. ప్రత్యేకంగా మీ కోసం.

అని . [కోపంగా] ఛుయ్.

నాగ : [భీమన్న చొక్కాపట్టుకుని] ఏయ్ ఏమిట్రా నక్క జాగ్రత్తగా ఉండు.

భీమ . [నాగన్న చొక్కాపట్టుకుని] నక్క ఏమిట్రా నక్క జాగ్రత్తగా ఉండు.

నాగ . హూఁ. [చొక్కా వదిలాడు]

భీమ . హూఁ. [అంటూ చొక్కా వదిలాడు]

నాగ . చెప్పండి. ఏం చెయ్యమంటారు?

భీమ . మీరు హూఁ అంటేగాని రష్యానుంచి కప్పలు తెప్పించి దాచుకొన్నాం.

అని . ఛి ఛి ... మీరేం చేయనక్కర్లేదు. క్యారేజీ తెప్పించుకుంటాం.

నాగ . మీరు తెప్పించుకుంటారు సరే. మరి మేమేం తినాలి?

అని . ఆ పందికొక్కులను ఒకరు నల్లులను ఒకరు తినండి వెళ్ళండి

నాగ . నల్లులవారు నీకు.

భీమ . పందికొక్కులు నీకు.

[ఇద్దరూ లోపలికెళ్ళారు]

అని . అబ్బా, ఇద్దరూ ఇద్దరే. ఖర్మ. దొరికినందుకు చెప్పుకోవాలి.
[అంటూ లోపలికెళ్ళింది]
వియత్నాంనుంచి బలరాం, చక్రవర్తి వచ్చారు]

బల . ఏది ఏమైనా బొమ్మకిళ్ళ చంపాలని ప్లాన్ వేస్తున్నారు సర్దార్.

చక్ర. బలరాం.

బల . సర్దార్.

చక్ర. మీ సర్దార్ పేరేమిటి?

బల . అగ్గిరాముడు.

చక్ర. అగ్గిఅంటే నిప్పు. తెలిసిందా. అగ్గిరాముడుతో శతృత్వాన్ని కోరు కున్నారంటే నిప్పుతో చెలగాటమాడుతున్నారని తెలుసుకో.

బల . అదికాదు సర్దార్. కీడెంచి మేలెంచటం మంచిదని ....

చక్ర. ఆ సంగతి నాకు తెలుసు, ఈ దుష్టసమూహం అంతా ఏక
మయి ఎదురువచ్చినా ఈ అగ్గిరాముడ్ని ఏమీ చెయ్యలేరు.

బల. మీరు జాగ్రత్తగా ఉండండి, వస్తాను.

చక్ర. భయపడకు. నాకొచ్చిన భయం ఏమీలేదు.

బల. వస్తాను .... మళ్ళీ కలుస్తాను [వెళ్ళాడు]

[లోపలినుంచి అనిత సీరియస్‌గా వచ్చింది]

అని. [కోపంగా చక్రవర్తిని చూస్తుంది]

చక్ర. రా అనితా!

అని. నోర్మూయ్ .... నిజంచెప్పు ... ఎవరునువ్వు?

చక్ర. అనితా!

అని. మాట్లాడవే .... చెప్పు .... నువ్వు అగ్గిరాముడివి గదూ?

చక్ర. అనితా!

అని. చెప్పు, నిజంచెప్పు. నువ్వు అగ్గిరాముడివి గదా.

చక్ర. కాదు.

అని. అవును. నువ్వు అగ్గిరాముడివే, బలరాంతో నువ్వు చెప్పిందంతా
విన్నాను.

చక్ర. విన్నావా?

అని. అవును. ఇప్పటికయినా నిజాన్ని ఒప్పుకో.

చక్ర. నిజమే, నేను అగ్గిరాముడ్ని.

అని. ఎందుకొచ్చావు?

చక్ర. ఆస్తికోసం, పదికోట్లరూపాయిల విలువగల వజ్రాలకోసం నీ
ప్రేమకోసం.

అని. నోర్మూయ్. వాటిని పొందడం అతి సులభమనుకున్నావా?

చక్ర. పొందుతాను.

అని. నీ తరంగాదు.

చక్ర. చూస్తుంటే, నీకే తెలుస్తుంది.

అని. మా బావ యెక్కడ?

చక్ర. పరలోకంలో రెస్ట్ తీసుకుంటున్నారు.

అని. ఆఁ! మ.... మా.. మా బావను చంపేశావా?

చక్ర. అవును.

అని. బావా! [ఏడుస్తుంది]

చక్ర. చచ్చిపోయిన వాడికోసం ఏడ్చి ఏం లాభం. బ్రతికున్నవాడ్ని నీకోసం వేసున్నాను, రా, కార్యార్థులమై మరో లోకంలో తేలిపోదాం [చెయ్యి పట్టుకున్నాడు]

అని. ఛీ.(చెయిలాక్కొని) కిరాతకుడా! మాబావ నీకేమపకారం చేశాడని చంపావు.

చక్ర. ఆస్తికోసం తొలగించక తప్పలేదు.

అని. విన్నా, విన్నా, (టేబుల్ను సమీపించి టెలిఫోను రిసీవరెత్తి నెంబర్ డయల్ చేసింది) హలో, పోలీస్ స్టేషన్, నేను అనితను మాట్లాడుతున్నాను. మాబావ హత్య చేయబడ్డాడు. అప్పనంది చక్రవర్తి బావే. మీరు త్వరగా రావాలి.

చక్ర. వస్తున్నాడా యిన్స్పెక్టర్.

అని. వస్తున్నాడు. నీ అంతు చూస్తాడు.

చక్ర (వికటంగా నవ్వుతాడు)

అని. నవ్వు. యింకా బిగ్గరగా నవ్వు, దుర్మార్గుడా, మా బావను చంపిన పాపం ఊరికే పోదు, సర్వనాశనం అవుతావు.

చక్ర. [మళ్ళీ నవ్వాడు]

అని. (ఏడుస్తూ) బావా! [సోఫాలో కూలబడింది]

[బయటనుంచి రాజారాం వచ్చాడు]

అని. రండి ఇన్స్పెక్టర్, వీడే.. మా బావను చంపిన హంతకుడు వీడే!

రా. [నిర్ఘాంతపోయి] ఆఁ!

అవి . పీడ్ని అరెస్టు చేయండి.

రా . చక్రవర్తిగారూ, యేమిటిది?

చక్ర. మన్నించండి యిన్‌స్పెక్టర్. కొద్ది రోజులుగా మా అవిత ఆరోగ్యం బాగుండడం లేదు. మతి స్థిమితంగా ఉండడం లేదు. యేదో పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడుతుంది.

అవి : ఆఁ. వయవంచకుడా?

చక్ర. చూశారా! ఆ చూపు చూడండి., యివి పిచ్చిలక్షణాలు.

అవి . ఆఁ! (క్రోధంతో ముందుకొచ్చింది)

చక్ర. అవితా, శాంతించు.

రా . యేదనా ఒక స్పెషలిస్ట్‌కు చూపించకపోయారు.

చక్ర. నేనూ అదే అనుకుంటున్నాను.

అవి : ఎంత నాటకమాడుతున్నావురా వయవంచకుడా. యిన్‌స్పెక్టర్ వాడ్ని నమ్మకండి. వీడు మా నావగాడు. వీడు అగ్గిరాముడు

రా . ఆఁ! అగ్గిరాముడా?

అవి . అవును, బందిపోటు అగ్గిరాముడు వీడే.

చక్ర. చూశారా చూశారా ఆ ఉన్మాదం. నేను అగ్గిరాముణ్ణా?

రా . అదేమిటి అవితాదేవిగారూ! బందిపోటు దొంగ అగ్గిరాముడు ప్రస్తుతం మా కస్టడీలో ఉన్నాడు.

అవి . ఆఁ!

రా . అవునండి.

అవి . అబద్దం, మీరిద్దరూ ఏకమై నాటకమాడుతున్నారు. వీడుఅగ్గిరాముడే

రా . అవితాదేవిగారూ! మా దేశభక్తిని శంకిస్తున్నారు.

అవి : కాదు, నిజం చెప్తున్నాను. మీరిద్దరూ ఒకటే.

చక్ర. నాగన్నా, భీమన్నా (పిలిచాడు)
(యిద్దరూ పరుగెత్తుకొచ్చారు)

నాగ : వణ్యాం.
భీమ : వచ్చేశాం.
చక్ర . అవితను లోపికి లాక్కెళ్ళండి, పిచ్చిముదిరింట్లుగా వుంది.
నాగ . అమ్మో పిచ్చి
భీమ : పట్టుకోరా.
నాగ : కరుస్తుందేమోరా,
చక్ర : వూ.. లాక్కెళ్ళండి.
నాగ : (అవిత చెయ్యి పట్టుకున్నాడు)
అవి : (నాగన్న చెంపమీద కొట్టింది)
నాగ : అమ్మా (చెంప పట్టుకున్నాడు)
భీమ : చచ్చువెధవా. ఆడదానిచేతిలో దెబ్బ తింటావా? నువ్వా మీస మున్న మగాడివేనా? తప్పుకో.
నాగ : (తప్పుకున్నాడు]
భీమ : (అవిత చెయ్యి పట్టుకున్నాడు)
అవి : (భీమన్న చెంపమీద కొట్టింది)
భీమ : అమ్మా [చెంప పట్టుకున్నాడు)
నాగ : బయలుదేరాడు మీసమున్న మగాడు. ఛీ ఛీ
చక్ర . వూ.. లాక్కెళ్ళండి,

నాగన్న, భీమన్న అవిత చేతొకతెక్క పట్టుకొని లోపికి లాక్కెళుతుంటారు).

అవి : ఒరేయ్ .... అగ్గిరాముడు .... నీ పాపం పండింది .... నువ్వు సుఖంగా బ్రతుకలేవు.

[అవితను లాక్కెళ్ళారు లోపికి]

రా : అమావాస్య దగ్గరికొస్తూంది గదా. పిచ్చి ముదిరినట్టుగా వుంది.
చక్ర : సారీ ఇన్‌స్పెక్టర్. పిచ్చిలో మీకు శ్రమకలిగించింది మన్నించండి
రా : పర్వాలేదు. ఏదయినా మంచి స్పెషలిస్టుకు చూపించండి.

వక్ర . అలాగే.
నా : వస్తాను (బయటకెళ్ళాడు]
వక్ర : (వికటంగా నవ్వి) పాపం, పిచ్చి అనితా! ఈ అగ్గిరాముడ్నే యెదిరించాలనుకున్నావా? నీ ప్రయత్నం కొండతో ఢీకొనడం. హ ... హా ... హ ... హ ... హ...

[నాగన్న, భీమన్న లోపల్నుంచి వచ్చారు]

నాగ : హా, హ, హ, హ,
భీమ : హ, హా, హా, హ,
వక్ర : రేయ్. ఎందుకురా అలా నవ్వుతున్నారు?
నాగ : మీరు నవ్వుతున్నారని.
భీమ : అంతే.
వక్ర : అనితను యేం చేశారు?
నాగ : లోపల కట్టిపడేశాం.
వక్ర : వెరీగుడ్ .... రండి. మీతో పనివుంది. [బయటికి నడిచాడు]
నాగ : పదరా.
భీమ : నడవరా.

(యిద్దరూ బయటికి వెళ్ళారు]

(లోపల్నుంచి అనిత చేతికున్న కట్లు విప్పదీసుకుంటూ వచ్చింది)
అని : దుర్మార్గుడా ... నీ ఆట కట్టిస్తాను.
[టెలిఫోను సమీపించి రిసీవర్ ఎత్తి నెంబర్ డయల్ చేసింది]
అని : (ఫోనులో) హలో. విజయేంద్ర ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్... నేను అనితను మాట్లాడుతున్నాను. అన్నయ్యా, నువ్వేనా, ఘోరం జరిగిపోయిందన్నయ్యా. అనుకోని మోసం జరిగింది. నువ్వెంటనే బయలుదేరిరా. త్వరగా రావాలి. (రిసీవర్ పెట్టేసింది]
అని : అగ్గిరాముడూ .. నీ అంతుచూస్తాను. [అంటూ ఆవేశంగా అటు యిటు తిరుగుతూ ఉంటుంది)

[బయట్నుంచి రవికాంత్ వచ్చాడు]

రవి : [అవితను చూచి] అవితా!

అవి : [ఆగి రవివంక చూసింది]

రవి : ఏమిటలా ఉన్నావ్?

అవి : ద్రోహం, వంచన. దగా, మోసం.

రవి : మోసమా? , ఏమయింది?

అవి : బావా నిజం చెప్పు. నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు గదూ.

రవి : అవును.

అవి : నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలని నీ మనసులో ఉందిగదూ.

రవి : అవును.

అవి : చేసుకుంటాను. నిన్నే పెళ్ళిచేసుకుంటాను.

రవి : [విభ్రాంతిపోయి] అఁ!

అవి : అవునుబావా. మనస్ఫూర్తిగా నేను నిన్నే పెళ్ళి చేసుకుంటాను.

రవి : అవితా. నీకేమన్నా మతిపోయిందా?

అవి . లేదు.

రవి . కాకుంటే ఏమిటి నువ్వుఅనేది? అన్నయ్యను ప్రేమించావు. మనసారా ఆరాధించావు. అన్నయ్యే దైవంగా నీ మనసులో నిల్పుకున్నావ్. యిప్పుడు యిలా మనసు మార్చుకుంటావా?

అవి . బావా!

రవి . నువ్వు మనసు మార్చుకున్నా నేను మార్చుకోలేదు. అన్నయ్యకు ద్రోహంచేసి తాళ్ళద్రోహిని కాలేను. నన్ను మన్నించు.

అవి . అన్నయ్యా, యింకెక్కడి అన్నయ్య

రవి . ఏమిటవితా, ఏమయింది?

అవి . పెదబావ చచ్చిపోయాడు.

రవి . [భయం ఆశ్చర్య మిళితమయిన స్వరంతో) అఁ! అన్నయ్య చచ్చిపోయాడా?

అవి : హత్య చేయబడ్డాడు.

రవి : అవితా, ఏమిటి నువ్వనేది?

అవి : నిజం బావా! బావ అమెరికా నుండి రావడంతోనే మృత్యువువాత పడ్డాడు. బావ యింటికి రానేలేదు.

రవి : ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడేది, నీ మాటలు వింటుంటే నాకు మతి పోతుంది, అవితా! యేమిటిది?

అవి : అవును బావా.

రవి : మరి, యింటికివచ్చింది అన్నయ్య కాదా?

అవి : కాదు.

రవి : యేమన్నావ్ .... అతనెవరు?

అవి : వాడే .... పెదబావ రూపంలోవున్న అగ్గిరాముడు.

రవి : అగ్గిరాముడా!

అవి : అవును

రవి : బందిపోటు దొంగ?

అవి : అవును. వాడే పెదబావను చంపి, బావలా నటిస్తున్నాడు.

రవి : ఇదంతా నీ కెలా తెలుసు?

అవి : వాడి అనుచరులతో మాట్లాడటం నా చెవులారా విన్నాను.

రవి : యెంతటి నయవంచన.

అవి : బావా! వాడ్ని ప్రాణాలతో వదలకూడదు.

(బయట్నుంచి మురళీధర్, చంద్రం, ఆనంద్ వస్తారు]

ముర : యెవర్నమ్మా?

అవి : వాడ్నే...బావగానటిస్తూ మనందరినీ మోసంచేస్తున్న అగ్గిరాముడ్ని.

ముర : ఆ! అగ్గిరాముడా?

ఆనం : అగ్గిరాముడా?

చం : అగ్గిరాముడా?

అవి : అవునన్నయ్యా. పెదబావను హత్యచేసి ఆస్తికోసం తను మా బావగా యీ యింట్లో ప్రవేశించాడు.

మురః నిజమా?
రవి : అవును.
మురః పొతు అగ్గిరాముడా?
అని : అవును.
రవి : బావా! వెంటనే పోలీసులకు ఫోన్ చెయ్యి.
అని : లాభంలేదు. నిజం చెప్పినా యీ పోలీసులు నమ్మరంలేదు.
రవి : మరెలా?
మురః అందుకు ఒకటే మార్గం. వాణ్ణి నఫా చెయ్యాలి.
రవి : అమ్మబాబోయ్ హత్య.
మురః చెయ్యకతప్పదు రవిబాబు లేకుంటే మనందర్ని తనుహత్యచేస్తాడు
రవి : ఆఁ!
మురః అనితా. దీనికి నువ్వే పునాది వేయాలి.
అని : అంటే?
మురః అతన్ని నమ్మించి విషం త్రాగించాలి.
అని : త్రాగిస్తాను. బావను చంపిన ఆ కిరాతకుడ్ని నామరూపాలు లేకుండా నాశనం చేస్తాను.
మురః పూఁ, మీరంతా నాతోరండి.
(మురళీధర్, చంద్రం, రవికాంత్, అనంద్ బయటికెళ్ళారు)
అని . బావా, (ఏడుస్తూ కూ[illegible]) బావా, ఇంతటితోనే నీ ఆయువు తీరిపోయిందని అనుకోలేదు. మనజీవిత భవిష్యత్తును గురించి ఎన్నెన్నో కలలుగన్నాను. అన్నీ నాశనమయ్యాయి బావా [యేడుస్తుంది]
[అనిత ఏడుస్తు పాట పాడుతుంది]
(పాట – 8) (అనిత పాథోసాంగ్)
[పాట పూర్తయింది. బయట్నుంచి మురళీధర్ ప్రవేశిస్తాడు, అతని చేతిలో పాయిజన్ సీసావుంది]
మురః అనితా!

అవి. అన్నయ్యా! (కౌగిలించుకుని ఏడుస్తుంది)

ముర. ఏడవకమ్మా .... నీ బాధ నాకు తెలుసు, బావ మనకిక లేడు. గతించిన దానికి విచారించి ప్రయోజనం. జరగాల్సిన దాన్ని గురించి ఆలోచించాలి.

అవి. అదే, ఆ కసాయివాడి ప్రాణం తీయడమే జరగాలి. వాడు గిలగిలా తన్నుకోవడం నా కళ్ళారా చూడాలి.

ముర. అందుకే దీన్ని తెచ్చాను [సీసా చూపాడు]

అవి. యేమిటిది?

ముర. విషం.

అవి. (బాటిల్ తీసుకుంది)

ముర. యెలాగయినా యీ విషాన్ని వాడిచేత నువ్వే త్రాగించాలి,

అవి. త్రాగిస్తాను. వాడి ప్రాణం తీస్తాను.

ముర. జాగ్రత్తసుమా!

అవి. నా ప్రాణం పోయినా భయపడను. వాడి ప్రాణం తీయడమే నాకు కావాలి

ముర. మేము బయటే ఉంటాము.

అవి. సరే,

(మురళి బయటికి వెళ్లాడు. అవిత బాటిల్ వంక క్రూరంగా చూస్తుంది)

అవి. బావా! నిన్ను చంపిన ఆ అగ్గిరాముణ్ణి నీ దగ్గరికే పంపబోతున్నాను. (సీసా జాకెట్లో దాచిపెడుతుంది)

(కొన్ని క్షణాల అనంతరం బయట్నుంచి చక్రవర్తి ప్రవేశించాడు)

చక్ర. ఓ .... కుమారి అవితాదేవిగారా! ఏమిటలా ఉన్నారు? బహుశా స్వర్గవాసి మీ బావగారు గుర్తుకు వచ్చారా?

అవి. అవును,

చక్ర. చూడు అవితా! ధర్మదేవత ప్రస్తుతం నా పక్షాన వుంది. నేను అనుకున్నది జరుగుతుంది. చనిపోయిన మీ బావకోసం బాధపడడం అనవసరం. ప్రేమిస్తున్న నన్ను వరించి నీ జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకో.

అవి, నేనూ అదే ఆలోచిస్తున్నాను.
చక్ర. యేమని?

అవి: ధర్మం నీ పక్షాన వుంది. ఆస్తియావత్తు నీవరం కాబోతుంది, కోరి కోరి యింతటి ఆస్తి నీ ఒక్కడికే సంక్రమించడం నా కిష్టంలేదు.
చక్ర, అందుకని?
అవి: అందుకని....
చక్ర. ఏం చెయ్యాలనుకుంటున్నావు?

అవి, నిన్ను పెళ్ళాడి యావదాస్తికి అధికారిణి కావాలనుకుంటున్నాను
చక్ర, అందుకు నా కభ్యంతరం లేదు
అవి: ఆస్తి నీ హస్తగతం కాగానే సగం నా పేర వ్రాయాలి.
చక్ర. వ్రాస్తాను.

అవి. అలాగయితే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను.
చక్ర. కలుపు చెయ్యి.
అవి: (చెయ్యి కలిపింది)

చక్ర, [చెయ్యి పట్టుకొని దగ్గరగా లాక్కున్నాడు]
అవి: రామూ,
చక్ర: అవితా

[అవిత ఉత్సాహంగా పాటపాడుతుంది. చక్రవర్తి గూడా పాడ్తాడు]

(పాట - 8) [అవిత, చక్రవర్తి డ్యూయెట్]

(పాట పూర్తయింది. అవిత చక్రవర్తి చేతుల్లో ఇమిడిపోయింది)
అవి: (తప్పించుకొని) వస్తాను.
చక్ర: యెక్కడికి?
అవి: కాఫీ తెస్తాను.
చక్ర: త్వరగా రావాలి.
అవి: ఒక్కక్షణం (లోపికెళ్ళింది)

చక్రవర్తి సోఫాలోకూర్చొని సిగరెట్ ముట్టించాడు లోపలనుంచి అవిత కాఫీకప్పుతో వచ్చింది)

అవి : కాఫీ (అంటూ చక్రవర్తికిచ్చింది)

(కప్పులో కాఫీ సాసర్లో సగంపోసాడు చక్రవర్తి)

చక్ర . పిప్పీ పిప్పీ (ఇవ్వబోయాడు)

అవి : [ఉలిక్కిపడి) ఉహూఁ .... నాకొద్దు.

చక్ర : అలా వీల్లేదు. అమృతమైనా విషమైనా చెరిసగం త్రాగినప్పుడే మన ప్రేమకు పరమార్థం ఊఁ తీసుకో

అవి . నాకొద్దు. నేనింతకు మునుపే త్రాగాను.

చక్ర : పర్వాలేదు. నాచేతితో త్రాగిస్తాను,

అవి : ఒద్దు రామూ, నేను త్రాగను,

చక్ర , అయితేనాకూవద్దు, [కప్పు సాసర్ టేబిల్ మీదుంచి లోనికెళ్లాడు]

అవి : (వాకిలివంక చూస్తూ) తాగుతాను రామూ: మాబావ పోయిన తర్వాత నేనున్నా లేకున్నా ఒకటే త్రాగుతాను, నేను చచ్చిపోయినా పర్వాలేదు. కాని- నువ్వు బ్రతికుండడానికి వీల్లేదు.

(లోపలనుంచి చక్రవర్తి వచ్చాడు)

అవి : రామూ.

చక్ర : ఊఁ.

అవి , (టేబుల్ మీదున్న సాసర్ తెచ్చి చక్రవర్తికిస్తూ] ఊఁ.. తీసుకో.

చక్ర . మరి నువ్వూ ....

అవి : తీసుకుంటాను. (సాసర్ చక్రవర్తికిచ్చింది)

చక్ర , (సాసర్ లోని కాఫీత్రాగి సాసర్ క్రింద పెట్టాడు)

అవి : [కప్పు చేతిలోనికి తీసుకుంది]

చక్ర . ఊఁ .... త్రాగు.

అవి . త్రాగను. అగ్గిరాముడూ,(సీరియస్ గా మారి)త్రాగను (కప్పులోని

కాఫీ క్రిందపోసింది) అగ్గిరాముడూ, నువ్వు త్రాగింది ఏంటో తెలుసా?

చక్ర . కాఫీ.

అని . కాదు. కాఫీలో మిళితమైన కాలకూట విషం.

చక్ర . ఆం.

అని . అవును, దుర్మార్గుడా! మా బావను చంపిన నువ్వు బ్రతకకూడదు.
(చక్రవర్తి గుండెల్లో బాధతో మెలితిరుగుతుంటాడు)

చక్ర . అమ్మా! [బాధపడతాడు]

అని . ఏం? మా బావకూడా యిలాగే బాధపడి మరణించాడు కదూ?

చక్ర . అమ్మా ... విషమివ్వంచకి ... నమ్మించి మోసంతో నన్ను చంపా
లనుకుంటావా, నిన్ను బ్రతుకనివ్వను. (అనితను పట్టుకోబోయాడు)

అని . [దూరంగా వెళ్ళింది]

చక్ర . [నిలబడలేక పడిపోయి బాధపడుతుంటాడు]

అని . (అతనివంక చూస్తుంటుంది)

చక్ర . క్రిందపడి బాధతో పొర్లాడుతూ] అమ్మా .... అమ్మా .... అ..
(ప్రాణం విడిచాడు)

అని . పీడా విరగడయింది.
[బయట్నుంచి మురళి, చంద్రం, రవికాంత్, ఆనంద్ వచ్చారు)

రవి . ఆం! (భయంగా] చంపేశావా అనితా?

అని . చచ్చిపోయాడు.

రవి . వెరీగుడ్, ఆ శవాన్ని పట్టండి, రహస్యంగా కారులో తీసుకెళ్ళి
ఊబిలో పారవేద్దాం.

ఆనం. అవును.

చం . పట్టండి,
[మురళి, చంద్రం, ఆనంద్ చక్రవర్తి శవాన్ని బయటికి మోసు
కుపోవెనుకగా రవిగూడా వెళ్ళారు]

అని . (విరగబడి నవ్వుతుంది)
[ఆ నవ్వు విషాదంగా మారి యేడుస్తుంది]

అని . బావా! (అంటూ ఏడుస్తూ సోఫాలో కూలబడింది)

ఐదవ రంగం

(అది విజయేంద్రభూపతిగారి భవనంలో హాలుగది. అలంకరణంతా మొదటిరంగం మాదిరిగానే ఉంటుంది. మార్పేమీ ఉండదు)

(తెర లేచింది)

[అనిత సోఫాకానుకుని క్రిందకూర్చొని ఏడుస్తూ వుంటుంది. ఏడుస్తూ తన బావ చక్రవర్తిని తల్చుకుంటూ పాట పాడుతుంది]

(పాట - 10) (అనిత సాడ్ సాంగ్)

(పాట పూర్తయింది బయటునుంచి బలరాం వచ్చాడు]

బల. చక్రవర్తి .... ఒరేయ్ చక్రవర్తి [పిల్చాడు]

అని. వచ్చావా ... రా ... నరహంతకుడా ... మీ కపటనాటకం బట్టబయలైంది. అందుకే వాడ్ని నీ అనుచరుడ్ని.... ఆ అగ్గిరాముడ్ని నామరూపాలు లేకుండా చేశాను.

బల. ఏమన్నావ్? అగ్గిరాముడ్ని నామరూపాల్లేకుండా చేశావా?

అని: అవును. [బయటునుంచి రాజారాం వచ్చాడు]

బల. ఏం చేశావు అతన్ని?

అని. కాలకూట విషాన్ని త్రాగించి వాడి ప్రాణంతీశాను.

బల, రాజా: ఆ! [నిర్ఘాంతపోయారు]

అని: అవును ఆ దయా దాక్షిణ్యాలులేని కఠిన పాషాణహృదయుడు మా బావను హత్యచేసాడు. అందుకు ప్రతీకారంగా విషమిచ్చి ప్రాణం తీశాను.

రాజా: అవితా! యింతపని చేశావ్.

అవి : కావాలనే చేశాను ఇన్‌స్పెక్టర్. ప్రభుత్వం నన్ను శిక్షిస్తుందని తెలుసు ఉరికంబం ఎక్కిస్తుందని తెలుసు నా ప్రాణం తీస్తుందనిగూడా తెలుసు. అయినా మా బావలేని ఒంటరి జీవితం నాకు నిష్ప్రయోజనం. అందుకేనేను మాబావదగ్గరికే వెళ్లాలనుకున్నాను.

బల : అవితా.

అవి : అవును. వెళ్తూ పగ సాధించాలనుకున్నాను... సాధించాను. అగ్గిరాముడ్ని అంతంచేశాను. ఇన్‌స్పెక్టర్ రండి...నన్ను అరెస్టుచేయండి

రా : ఎంతపని చేశావు అవితా.

బల : చివరికి నీ వ్రేలితో నీకన్నే పొడుచుకున్నావు.

అవి : యేమన్నావు?

బల : తొందరపాటుతో నీ భవిష్యత్తునే సర్వనాశనం చేసుకున్నావు.

అవి : కాదు. నా పగ చల్లార్చుకున్నాను.

రా : యెలా?

అవి : మా బావనుచంపిన అగ్గిరాముడ్ని అంతంచేసి.

బల : కాదు, నువ్వు విషమిచ్చి చంపింది అగిరాముడ్ని గాదు.

అవి : మరెవరిని?

రా : మీ బావనే.

అవి : ఆఁ మా బావనా? ఏమిటి మీరంటున్నది?

బల : అవునమ్మా. అగ్గిరాముడిలా నటిస్తున్నది ఎవరో గాదు. మీ బావ చక్రవర్తి.

అవి : ఆఁ! బలరాం నువ్వు .... నువ్వుగూడా నాటకమాడి నన్ను నమ్మించాలనుకుంటున్నావా? నువ్వు అగ్గిరాముడి తొత్తువి.

రాజా: అవితా, ఏమిటా మాటలు?

అవి .అవును ఇన్‌స్పెక్టర్. ఈ బలరాం అగ్గిరాముడి అనుచరుడు.

రాజా: కాదు వీరు సి. ఐ. డి. ఇన్‌స్పెక్టర్ బలరాం,

అని : ఆ!

రాజా: అవును అనితా. కొందరు దుండగులు దొంగనోట్లు ముద్రించి చెలామణి చేస్తున్నారని తెలిసి, ప్రభుత్వం వీరిని పరిశోధనకు నియమించింది.

బల . వజ్రాన్ని వజ్రంతోనే కోయాలి. దొంగను దొంగగానే పట్టుకోవాలి అందుకనే దొంగగా, హంతకుడిగా వేషంమార్చి - కార్యరంగం లోకి దూకాను.

రాజా. యింతలో మీ మామయ్య హత్యచేయబడ్డాడు. మీ బావ అమెరికా నుండి వచ్చారు.

బల . ఆయనకెటువంటి ప్రమాదం జరగకుండా అగ్గిరాముడిగా మార్చి పరిశోధన కోసం నాటకమాడాం. యింతలో నువ్వు మీ బావే అగ్గిరాముడని తెలియక ప్రాణం తీశావు.

అని : ఆ! బావా [ఏడుస్తూ] నేను చంపింది మా బావనా? యిన్‌స్పెక్టర్ ఇది నిజమా? నేనెంత పాపిష్టిదాన్ని. చేజేతులా బావనుచంపాను. మా బావను చంపాను. (ఏడుస్తుంది]

రాజా. నువ్వింతటి సాహసానికి పూనుకుంటావనుకోలేదు అనితా.

అని . బావా. [ఏడుస్తుంది] ఎవరికోసం ఆరుసంవత్సరాలుగా కలలు గంటూ బ్రతికానో, ఎవరికోసం క్షణమొకయుగంగా గడిపానో ఎవరికోసం నా జీవితం అంకితమనుకున్నానో ఆ బావనే ఈ చేతులతో విషమిచ్చి చంపాను. బావా [ఏడుస్తుంది]

బల . యిన్‌స్పెక్టర్.

రాజా, యస్ సార్.

బల , మన ప్లానంతా తారుమారయింది.

రాజా అవును సార్.

బల. చక్రవర్తిని కావాలని యిన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా కూడా కాపాడలేక పోయాం. ఇది మన డిపార్ట్‌మెంట్‌కే తీరని అవమానం.

రాజా. అది మన దురదృష్టం సార్.

అని. కాదు, దురదృష్టవంతురాలిని నేను. అందిన అదృష్టాన్ని కాల ద్రోసుకున్న నిర్భాగ్యురాలిని నేను [ఏడుస్తుంది) బయట్నుంచి కానిస్టేబుల్ యూనిఫాంలోనున్న నాగన్న భీమన్న వచ్చారు]

నాగ. సార్ సార్.

రాజా. యేమిటోయ్?

భీమ. రహస్యం సార్.

బల. యేమిటది?

నాగ. చెవిలో రహస్యం సార్. [అంటూ బలరాం చెవిలో ఏదో చెప్పాడు)

భీమ. (రాజారాం చెవిలో చెప్పాడు]

బల
రాజా : [ఇద్దరి ఒక్కసారిగా] ఆఁ! నిజంగానా?

భీమ
నాగ . (ఒక్కసారిగా] అవును సార్

బల. కమాన్ [అంటూ గబగబా బయటికి నడిచాడు]

[నాగన్న, భీమన్న, రాజారాం అతన్ని అనుసరించారు)

అని. అలా ఏడుస్తూ కూలబడింది)

[బయటనుంచి మురళీధర్, ఆనంద్, చంద్రశేఖర్ వస్తారు]

అని. అన్నయ్యా ... ఘోరం జరిగిందన్నయ్యా...

ము. ఏమిటమ్మా?

అని. నేను విషమిచ్చి చంపిన అగ్గిరాముడు మరెవరోగాదు అన్నయ్యా. పెదబావ చక్రవర్తే.

ము. నేను కాదన్నానా?

అని. అంటే? పెదబావే అగ్గిరాముడని నీకు తెలుసా?

ము. తెలుసు.

అని. ఆఁ ... తెలుసా?

ము. అంతేగాదు చెల్లెమ్మా. సి. ఐ. డి. ఇన్‌స్పెక్టర్ బలరాం, ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజారాం కలిసి ఈ నాటకం ఆడించారని ముందే తెలుసు. వారిఎత్తులు చిత్తుచేయడానికి, ఆస్తికి సర్వాధికారి కావడానికి నీచేత చంపించాను.

అని. దుర్మార్గుడా.

ము. అనాలి తప్పలేదు.

అని. నువ్వూ ఒక మనిషివా...; ఏ పాపమెరుగని పెదబావను నా చేత చంపించావు.

ము. నువ్వే చంపుతానన్నావు. నేను విషం తెచ్చిచ్చాను అంతే.

అని. ఛీ. నువ్వు స్వామిద్రోహివి. తిన్నయింటి వాసాలు లెక్కించే స్వామిద్రోహివి.

ము . అన్నంతిన్న కంచానికి కన్నం వేయడం నా అలవాటు కాకుంటే ఆస్తి యెలా దక్కుతుంది చెల్లెమ్మా.

అని . ఆస్తికోసం యింతటి కిరాతకానికి పాల్పడతావా?

ము . చేసింది చేసి నేరం నామీద వేస్తావా?

అని . బావా (ఏడుస్తూ] నన్ను క్షమించుబావా! క్షమించు.

ఆ , అనితాదేవి. నిన్ను క్షమించడానికి మీ బావ బ్రతికిలేడు,

చం . బ్రతికి రాలేడు.
ము . రాలేడు.

(ముగ్గురు వికటంగా నవ్వుతారు. అనిత విగ్గరగా యేడుస్తుంది)

ము . మైడియర్ ఫ్రెండ్ .... మనకున్న అడ్డుకాస్తా తొలిగిపోయింది. ఇక ఈ యావదాస్తి మనదే. హ.... హ.... హ.... హ....

ఆ . హ.... హ... హ.... హ....
చం . హ.. హ.. హ.. హ..
అని. బావా [ఏడుస్తూ లోనికి వెళుతుంది)

ము . మైడియర్ ఫ్రెండ్స్. ఈ ఆనంద సమయంలో ఘనంగా విందు చేసుకోవాలి. ఏమంటారు?

చం . యా,
ము . బాటిల్స్.

(చంద్రం, ఆనంద్, తమ పాకెట్‌లలోని బ్రాందీ బాటిల్స్ బయటకు తీసారు]
[వాటిని అందుకొని మురళీధర్ గ్లాసులను నింపాడు]

తలాఒక గ్లాసు అందుకొని త్రాగబోయారు. ఇంతలో బయ
ట్నుంచి రవికాంత్ ప్రవేశించాడు. అందరివంకా ఆశ్చర్యంగా
చూస్తూ బ్రాందీ త్రాగబోయిన ముగ్గురు అతన్నిచూచి ఆగారు.
కొన్ని నిముషాలు మౌనంగా ఒకర్నొకరు స్థిర్చిగాసూరి చూసు
కున్నారు, ఆ కాలమంతా మ్యూజిక్ తో గడిచింది)

[లోపల్నుంచి అనిత వచ్చింది)

అని . బావా.. రవిబావా,

రవి . ఏమిటి అనితా!

అని . నేను చంపింది ఎవర్నో తెలుసా?

రవి : తెలుసు., అగ్గిరాముడ్ని.

అని : కాదు, కాదు, నేను చంపింది మీ అన్నయ్యను.

రవి : [నిర్ఘాంతపోయి] అనితా ఏమన్నావ్- నువ్వు విషమిచ్చి చంపింది మా అన్నయ్యనా?

అని : అవును బావా.

రవి : యెంత పొరపాటు జరిగింది.

అని . బావా! నేను తెలిసి తెలిసి ఈ పాపాన్ని చేయలేదు. తెలిస్తే నా ప్రాణసమానంగా ప్రేమించినబావను చంపుకుంటానా? (ఏడుస్తుంది [రవి బాధగా, మౌనంగా బ్రాందీతో నిండివున్న బాలుగవగ్లాసు తీసుకున్నాడు)

రవి : ముఖేశర్! యింతటి ఘోరాన్ని అనిత చేస్తుందని నేననుకోలేదు మా అన్నయ్యను, నా ప్రాణంతో సమానంగా ప్రేమించిన మా అన్నయ్యను. నాకోసం, నా క్షేమం కోసం అహర్నిశలు శ్రమించిన ఆ పుణ్యాత్ముని ఈ అనిత... ఈ వయవంచకి., ఈమానవ రూప కాలసర్పం విషమిచ్చి ప్రాణం తీసింది.

అప్పి : (నాటకంగా) బావా!

రవి : విష్ణులంక క్షేమసమాప్తి, ...రాగమూర్తి అయిన మా అన్నయ్య మమ్మల్ని వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. ఈ ఆనంద సమయంలో మనం జల్సా చేసుకుందాం.

ము : హిప్ హిప్

ఆ కం : హుర్రే

ము : హిప్ హిప్

ఆ కం : హుర్రే.

ము : హిప్ హిప్

ఆ కం : హుర్రే

అవి : బావా,

రవి : (నవ్వి) విచారించకు చిట్టి మరదలా. అప్పికోసం అన్న క్రొత్త చంపాలని ప్లానువేసింది నేను. నాకు తోడుగా ఈ ముగ్గుర్ని నిల్పి ప్రత్యేక రీతి. అదే మా అన్నయ్యను ఏ వేళ చంపించాడు అంతే.

ము : బావా!

రవి : ఏమిటి బావా?

ము : హాం! కానివ్వు.

అందరూ గ్లాసులు "ఛీర్స్" అంటూ టచ్ చేసి నోటికందించారు. క్షణంలో నాలుగుగ్లాసులు ఖాళీ అయ్యాయి)

శం : ఆటాపాటా లేని పార్టీ మజాగా లేదు.

అ : మందుతో పాటు మగువ కూడా అవసరం.

రవి : అనితా, విన్నావా మా మిత్రుల కోరిక. ఆడు, పాడు.

అని : నోర్ముయ్.

రవి : (అనిత చెంపమీద కొట్టాడు)

అని : [సోఫాలో పడింది)

రవి : (నవ్వి) అనితా, చెప్పింది చెయ్యకపోతే నిన్ను మృత్యువు కంపించే చోటుకే పంపుతాను.

అని : ఆఁ.

రవి : అవును డియర్. ఒక ప్రాణం తీసినవాడికి మరొక ప్రాణం తీయడానికి జంకము.

అని : మీ నాన్నను చంపింది నువ్వా?

రవి : అవును,

అని : దుర్మార్గుడా. కన్నతండ్రిని చంపడానికి నీ చేతులెలా వచ్చాయి?

రవి : కన్నతండ్రి (నవ్వి) ఎవడు కన్నతండ్రి? విజయేంద్ర భూపతి నా కన్నతండ్రా? నో. మురళీధర్, వాడు నా కన్నతండ్రా?

ము : నో

శం : నో, నో,

అ : నో, నో, నో

రవి : అసలు భూపతిని ఎందుకు చంపానో తెలుసా? మొట్టమొదటిసారిగా వీలునామాలో ఆస్తియావత్తు కన్నకొడుకు చక్రవర్తి పేర వ్రాశాడు. నమ్మకంగా నటించి ఆ వీలునామాను రద్దు చేయించాను. రెండవసారి వీలునామాలో మా ఇద్దరికీ చెరిసగం ఆస్తి వ్రాయమని లాయర్ చంద్రశేఖరంతో అన్నాడు.

శం : రవిబాబు క్షేమం కోసం ఆస్తి మొత్తం రవిబాబు పేర వ్రాసాను.

ఆ ముసలాడు పూర్తిగా శ్రద్ధగా చదువుతుండగానే చిద్రకళ్ళతో సంతకం పెట్టాడు.

రవి. ఆ ప్రయాణమూ మారకూడదని తక్షణం ఆస్తి నా వశం కావాలని ముసలాణ్ణి చంపాను.

అని. ద్రోహి

రవి. అంతేగాదు. చక్రవర్తి వస్తున్న విమానాన్ని కూల్చివేయమని కొంతరు అనుచరుల్ని నియమించాను. ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆ ప్రమాదాన్ని తప్పించాడు.

చం. అందుకే నీచేత విషమిచ్చి చంపించాను.

అని. అయితే నాకే అగ్గిరాముడని మీ అందరికీ తెలియనన్నమాట

రవి. (నవ్వి) తెలుసు అనితా! నా ఆనందం కోసం ఆడు సంతోషంగా పాడు

అని. ఆడను,.. పాడను

రవి. ఆడు

అని. ఆడను

రవి. పాడు

అని. పాడను.

రవి. (బెల్టుతీసి అనితను కొట్టాడు]

అని. బావా!

రవి. ఊ. ఆడు, పాడు.

(అనిత డాన్సుచేస్తూ పాట పాడుతుంది నలుగురు క్రింద చేసిస్తుంటారు)

[పాట - 11] [అనిత డాన్సుసాంగ్]

[పాట పూర్తయింది. అనిత ఆపలేక పడిపోతుంది)

అని. బావా! [దిగ్గున లేచి పడిపోయింది)

చక్ర. [స్తూపాకి దగ్గర ఆగి] వచ్చాను అనితా [ఒకని చేతిలో పిస్టల్ వుంది]

రవి. అః అన్నయ్యా!

ము ? బావా!

చం. చక్రవర్తి

ఆనం. అఁ.... చక్రవర్తి.

అని. బావా [అంటూ పరుగెత్తుకెళ్ళి కౌగలించుకుంది)

చని. నువ్వు బ్రతికే ఉన్నావా?

చక్ర నీ ఆట కట్టించనిదే మరణిస్తాననుకున్నావా?

ము. హూఁ వాడ్ని పట్టుకోండి.

(చంద్రం ఆనంద్ ముందుకు రాబోయారు]

చక్ర. ఆగండి! అడుగు ముందుకేసారా? మీ గుండెలు చీలుస్తాను జాగ్రత్త.

ము. చక్రవర్తీ!

చక్ర. నోర్మూయ్. తిన్నయింటి వాసాలు లెక్కపెట్టే స్వామిద్రోహులు.

[బయటనుంచి రాజారాం, బలరాం, నాగన్న, భీమన్న. వచ్చారు. రాజారాం, బలరాం చేతులలో పిస్తోల్సు ఉన్నాయి]

బల. హూఁ... ముఠా అంతా యిక్కడే ఉందన్నమాట.

రాజా. కానిస్టేబుల్సు.

నాగ
భీమ. యస్ సార్.

రాజా. హుఁ. బేడీలు వేయండి.

[నాగన్న, భీమన్న వలుగురు చేతులకు బేడీలు వేసారు]

రాజా. హుఁ. పదండి.

(నాగన్న భీమన్న వలుగురిని బయటికి లాక్కెళ్ళారు. వెనకగా రాజారాం వెళ్ళాడు]

బల. మిష్టర్ చక్రవర్తి! విషానికి మందే విరుగుడు మంత్రాగి మీ

ప్రాణాన్ని రక్షించుకున్నాడు. మా డిపార్టుమెంట్ కు అతడే
దావంతా కాపాడారు.

చక్ర. ఇటువంటి సంఘటన జరుగుతుందని అనుమానం వచ్చే నా జాగ్ర
త్తలో వేసున్నాము.

ఇం. ఏది ఏమయినా మీ సహాయ సహకారాలవల్ల కేసు ముగిసి నేర
స్తులు పట్టుబడ్డారు.

చక్ర. ధర్మానికే అంతిమ విజయం.

ఇం. నమస్తా [illegible]

చక్ర. అనితా!

అని. (ఏడుస్తూ) బావా నిజం తెలియక నిను నిషమిద్చాము. నా తప్పు
క్షమించు బావా. (కాళ్ళమీద పడింది)

చక్ర. తెలియక చేసిన తప్పు తప్పుకాదు. నే అనిత [illegible] గాలి తట్ట
గాని లేవదీసా

[illegible]. బావా!

చక్ర. అనితా (అంటూ హృదయానికి హత్తుకున్నాడు)

అనిత పల్లవిగా పాట పాడుతుంది. చక్రవర్తి అ[illegible]
అనుసరించా

పాట - అనిత, చక్రవర్తి డ్యూయెట్

పాట పూర్తయింది. అనిత చక్రవర్తి ఒడిలో చేరి లతలా
ల్లుకుపోయింది)

ర జారుతుం

ఐదవ తరంగం - సమాప్తం

రైల్వే యూనియన [illegible] పంచవర్ష [illegible] సందర్భమున విజయవాడ రైల్వే ఇన్‌స్టిట్యూట్ [illegible] నందు ప్రదర్శించిన విజ్ఞానాభ్యుదయం [illegible]

నటీ నటవర్గం :

కరుణాకరం : శ్రీ పి. వెంకటేశ్వరరావు
మధు : శ్రీ జి. వి. మల్లేశ్వరరావు
మదన్ : శ్రీ పి. వై. రత్నం (బి. యస్. సి.)
సత్యం : శ్రీ కె. విజయగోపాల్
రమణ : శ్రీ యస్. బాబూరావు
మహర్షి : శ్రీ టి. వి. దయాసాగర్
రత్నాలు : శ్రీ జె. బిక్షాలు (జి. జి. హెచ్. గుంటూరు)
డాక్టర్ : శ్రీ యం. డి. నబీవుల్లా బి. కాం.
గీత : శ్రీమతి శైలజ (తెనాలి)

సాంకేతిక నిపుణులు :

దర్శకత్వం : శ్రీ జె. జోసఫ్ బి. ఏ.

ఆర్గనైజర్ : శ్రీ టి. సుబ్బరామయ్య
[వి. ఆర్. ఆర్. ఇన్‌స్పెక్టర్]

సంగీతం : మాస్టర్ బాబు, కుమారి అన్నపూర్ణ (వీణ)

నేపథ్య గాయకులు : శ్రీ వి. జీవరావు, శ్రీ డేవిడ్, శ్రీమతి రాధ.

పర్యవేక్షణ : శ్రీ కె. వెంకటేశ్వరరావు
(రైల్వే టెలిగ్రాఫ్ ఆఫీస్ ఇన్‌ఛార్జి)

ది. 25_5_76 వ తేదీన మొట్టమొదట ప్రదర్శించిన శ్రీ నవోదయ యూనిట్, రావెలవారు

నటవర్గం :

కరుణాకరం : శ్రీ టి వి రెడ్డి

మధు : ” ఇ. భరతారెడ్డి బియస్‌సి. బియిడి

మదన్ : ” ఆర్. హరనాథ్, బియస్‌సి.

సత్యం : ” యమ్. సుధాకరరెడ్డి

రమణ : పి. వి. యస్ రామకృష్ణ (డ్రాయింగ్ టీచర్)

మహర్షి ; ” యమ్. సాంబయ్య

[illegible] : ” ఆర్. పుల్లారావు

డాక్టరు ; ” పరమహంసారెడ్డి

గీత : ” శ్రీమతి శైలజ [తెనాలి]

సాంకేతిక నిపుణులు ;

దర్శకత్వం ; నవోదయ యూనిట్

సంగీతం ; వెంకటేశ్వరా మ్యూజికల్ యూనిట్ (తెనాలి)

సెట్టింగ్స్ ; కె. కె. రావు

నిర్వాహ ; శ్రీ టి. వి రెడ్డి

మీ ముందు నిలిచే పాత్రలు

కరుణాకరం – [న్యాయవాది] వయస్సు 45 సం.

మధు - (న్యాయవాది కొడుకు) " 20

మదన్ - (కసితో చెరుణితిని వెలుగును చూసినవాడు) " 16

సత్యం – (విప్లవజ్వాలగా రగిలి చీకటిగా మిగిలినవాడు) " 25

రమణ – (మహానటుడు కావాలని ఊహల్లో తిరిగినవాడు) " 25

మహర్షి – (అభ్యుదయ భావాలు ఇతని ఆభరణాలు) " 20

రత్నాలు - (న్యాయవాది ఇంట్లో దీపం) " 25

డాక్టర్ - (సత్యం తెలిసినవాడు) " 40

గీత - (సత్యానికి చెల్లెలు కావటంతో అభాగిని అయింది) " 18

శ్రీ నవజ్యోతి నాట్యకళామండలి, వంగిపురం కోనూరు

నటవర్గం :

కరుణాకరం - శ్రీ వై. పుష్పరాజ్

మధు - శ్రీ బర్మా ప్రసాద్

మదన్ - శ్రీ పి భాస్కరరావు [టీచర్]

సత్యం - శ్రీ సిహెచ్. క్రిజన్ సన్

రమణ - శ్రీ సిహెచ్. మాణిక్యరావు

మహర్షి - శ్రీ సిహెచ్. నాగేశ్వరరావు [బి కాం]

రత్నాలు - శ్రీ యం. ఏసురత్నం

డాక్టర్ - శ్రీ యం ఎల్లమంద

గీత - కుమారి జి. విజయ (తెనాలి)

సాంకేతిక నిపుణులు -

దర్శకత్వం - శ్రీ సిహెచ్ క్రిజన్ సన్

నిర్వహణ - శ్రీ సిహెచ్ మాణిక్యరావు

ఆర్గనైజర్ - శ్రీ సిహెచ్ ప్రేమయ్య

పర్యవేక్షణ - శ్రీ పి భాస్కరరావు

మ్యూజిక్ - శ్రీ సైదారావు అండ్ కృష్ణ పార్టీ (పొన్నూరు)

సెట్టింగ్స్ అండ్ మేకప్ - శ్రీ కె కె రావు (గుంటూరు)

శీలానికి శిక్ష

మొదటి రంగం

[అది పెంకుటిల్లు, ముందుహాల్లో గోడలకు దేశనాయకులఫోటోలు, విశ్వకవుల కాలెండర్లు, ప్రకృతిచిత్రాలు తగిలించారు. రెండు కుర్చీలు, ఒక డ్రాయరు, పాతటీపాయ్ ఆ ఇంటి అలంకరణలు. తెర తొలగేసరికి గీతా, మధూలు పీటలు అమించుకుని మౌనంగా కూర్చునివున్నారు. మౌనం పెదాలపై చిరునవ్వులా విరిసింది. ఆ చిరునవ్వులు దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా చేశాయి. కళ్ళలో మెరిసే ఆనందాన్ని, పెదవులపై పూరే కోరికల్ని తృప్తిగా తుడుచు కున్నారు గతంనుంచి తేరుకుంటూ]

మధు : మాట్లాడు.

గీత : నిన్నుచూస్తుంటే మాటలే రావటంలేదు.

మధు: మూగదానివై పోతావ్ సుమా!

గీత : (కిలుక్కున నవ్వి అతని బుగ్గమీద వ్రేలితో పొడిచింది. అతమా నవ్వాడు ఇద్దరూ కలిసి ఆనందంగా పాడుకున్నారు)

మధు: నాకో బహుమానం ఇస్తావా?

గీత : మనసే ఇచ్చాముగా.

మధు: అంతకన్నా మధురమయింది కావాలి.

గీత : నువ్వడిగితే ఏది కాదనాన్లెను?

మధు, అయితే ఇంకేం? ఒక తీయనిముద్దు పారేయి మరి - (అ ప్రయత్నం చేశాడు)

గీత : ఆగండాగండి- ఇంత ఆత్రం మంచిదికాదు.

మధు: అందాలుపూరించడం - అందకుండా పారిపోవడం- మీ ఆడవాళ్ళకు అలవాటేలే.

గీత : అందిన అందాలను వాడినమందారాలుగా చేయడం మీ మగవాళ్ళకు మాత్రం అలవాటు కాదా ఏమిటి?

మధు: పూలు విరియగనే సరికాదుగీతా! వాటిపరిమళం బయటపడాలంటే జడలోనో- ముడిలోనో చేరాలి.

గీత : పాపం—ఎంతాశ (సిగ్గుతో తలొంచింది)

మధు: ఆశ మానవుడిసొత్తు గీతా! హక్కు-కూడా.

గీత : ఇంకా నయం. ఆస్థి అనలేదు.

మధు: అవునుగీతా: ఆస్థికూడా అందుకే మనిషి ఆశను నమ్ముకుంటాడే గాని హృదయాన్ని అమ్ముకోడు గీతా, పరువానికి నరసరాన్కి వగ్గుంకావాలి, పూహలకూ, పూపిరికీ పూరటకావాలి, అందుకే... అందుకే.... నన్ను నీలోకి చేర్చుకోగీతా!

గీత : మధూ! (ఆనందంతో నోరు నొక్కి-సింది)

మధు: నిజంగీతా! జీవితంలో సుఖానికి నన్నొక్కణ్నే వారసుణ్నిచేశావు! కమ్మని కౌగలింతల పులకింతలలో నన్ను నేను మరచిపోయేంత మధురమయిన మత్తు కలిగించావు.

గీత : లేదు మధూ: మత్తయిన కోరికల్ని, మెత్తనిఆశల్ని నువ్వే కలిగించావు.

మధు: అవును గీతా! ఏ దూరతీరాలలోనో అనురాగం పెంచుకుందామని,
ఆనందం పంచుకుందామని. తీయనికలలు గన్నాం. మనకలలన్నీ
తీపి గురుతులుగా తొలకరి మెరుపులుగా మిగిలిపోగూడదని ఏ
దేవుణ్నయినా కోరుకుందాం గీతా!

గీత : మధూ! (తన్మయత్వంతో సతమతం చేసింది)

మధు: చదువుల పంచయం హృదయాలను కలిపింది. కళలూ కవితలూ
మన స్నేహానికి ఊపిరిపోశాయి గీతా! ఈ చదువూ సంస్కృతి
ఇలాగే వుండాలనీ ఈ బంధం జన్మజన్మల అనుబంధం కావాలనీ
వేడుకుంటున్నాను. మరి నువ్వేమంటావు?

గీత : తిరిగి జన్మంటూ వుంటే నీనీడనే ఇంకచోటు ప్రసాదించమని
దేవుణ్ని వేడుకుంటాను మధూ.

మధు: మరి నేనడిగింది? (ముద్దు కావాలని సైగ చేశాడు)

గీత : ముందు నాకో మాటివ్వాలి?

మధు: వెంటనే ఆ మూడుముళ్ళు వేసి...

గీత : పనోళ్ళతల్లిని చేస్తావు... అంతేగా?

మధు : అంతకన్నా ఆడదానికి కావలసింది మాత్రం ఏముంది గీతా?
"అమ్మా" అనిపించుకునే అపురూపవరం భగవంతుడు మీకు ప్రత్యే
కంగా ప్రసాదించాడు.

గీత : మీ మగవాళ్ళు యెప్పుడూ ఇంతేలే ఆడవాళ్ళను ముసలివాళ్ళను
చేయాలనే చూస్తారు

మధు: అదేమిటి గీతా! పిల్లల్ని కనడం — వాళ్ళచిరునవ్వుల దివ్వెలు వెలి
గించడం ఇష్టంలేదా నీకు?

గీత : పిచ్చిమధూ! కలలుగంటే, కరగిపోతాయి చెరిగిపోతాయి కూడా

మధు: చూడు గీతా! బ్రతుకుచుట్టూ నీవలపుతీగలే అల్లుకుపోయాయి. గుండెల
నిండా కన్నులనిండా నీ మమతలమల్లెలే విరిశాయి. నీ అడుగులో
అడుగువేసి, ఎదలో యెదను కలిపి, నవ్వులో నవ్వుగా చూపులో

చూస్తుగా అతని రీలోన జీవు బందిపోయినతర్వాత తీరికమైనం తరం గీతా! నేను బ్రతికే దేనికండుకు-

గీత : నేనంటే—నీకెందుకింత ప్రేమ.

మధు: తొలిసారిగా నిన్ను చూసినప్పుడు నాలో చెలరేగిన మధురభావాల రూపకల్పన చేయాలనే నీకు దగ్గర అయ్యాను. తొలిమల్లిగా, జలజలగా మెరుస్తూ- సెలయేరులా గలగలా - చిరుగాలిలా కిలకిలా - జల్లులా- వెల్లువలా నా అనుభవములో నిండిపోయావు. స్వర్గ సోపానాలమీదికి నన్ను నడిపించుకువెళ్ళావు గీతా! నేను చాలా అదృష్టవంతుడిని.

గీత : లేదుమధు! ఈ అదృష్టం నాది, అదృష్టమంతా నాదే మధూ.

మధు: మనిద్దరిదీ గీతా! భగవంతుడు ప్రసాదించిన వరానివి మన్స్వు. అందుకే. నా దోసిల్లో వర్షాపు. పరిమళాలు విరజిమ్మే మరుమల్లె పువ్వు మన్స్వు. అందుకే. మరిగాలికో- చిరుగాలికో- రాలి నా పాదాలముందు పడిపోవు

గీత : ఏది విచిత్రంగా మనల్ని కలిపింది. ఇంత ఆనందాన్ని పంచి పెట్టింది, కానీ మధు, మనమందరు సంఘం, సాంప్రదాయం అడ్డు వస్తున్నాయి.

మధు: ఈ అడ్డంకులు దాటినవాళ్ళు- సాంప్రదాయ పరిహద్దులమీద సంస్కృతిని పోలిపించినవాళ్ళు నిజమైన ప్రేమికులు గీతా!

గీత : గొప్ప తగ్గుల అడ్డుగోడలున్నాయిగా?

: అడ్డుగోడల్ని పడవేసేఅంతరాత్మలు మనకున్నాయి గీతా!

: నిజమే మధూ! పెళ్ళయ్యేదాకా మనిద్దరం వేరువేరుగా వుంటేనే ముద్దుముద్దుగా వుంటుంది. తాళిగట్టి తలంబ్రాలుపోసి - ఏడడుగులు నడిచిన తర్వాత.... నన్ను ఏ లోకానికి తీసుకువెళ్ళినా ఎవ్వరూ మనకు అభ్యంతరం చెప్పరు, అప్పటిదాకా మనం ఇలాగే వుండటం మంచిది.

: అలాగే గీతా, అలాగే ఆ రోజు కోసం — ఎన్నిజన్మలైనా నా దొడుక చూస్తూవుంటాను. మూడు నిముషాలు, నిన్ను నాదాన్ని చేసుకుని

తళతళలాడుగా మెరుగుపోయిన ఈ మహాకారాలను ముక్కలు చేస్తాను. సంస్కృతి అని పరచి – సాంప్రదాయాల ముసుగులో బిగు సించే యువతరాన్ని కళ్ళు తెరిపిస్తాను. దేశప్రయోజనానికి దారి ప్రగతికి అదర్శప్రాయంగా నిలుస్తాం గీతా. వస్తా. (అంటూ వెళ్లాడు. గీత బై బై చెప్పింది. అతను దూరమయ్యేకొద్ది ఆమె అంతరాత్మ హ్వాధిపంతప్పింది. అంతలో భవుడు హఠాత్తుగా బయటనుంచి వచ్చి గీతపరిస్థితి గ్రహించాడు.)

భవ : గీతా. గీతా. [చేతితో తట్టాడు కొ_త్త భయంగా]

గీత : [తేరుకుంది] ఓ.... నువ్వా బావా?

భవ : ఎంతటి కళ్ళకావరము! ఎంతటి అహంకారము!

గీత : ఎవరికి?

భవ : ఎంతిన పెదాలపై వాలుగు చిర్నవ్వులు చిందించిన అంతమైన ముఖాన్ని- మామాగుమేసాన్ని చూసి, సర్వంమరిచి, నువ్వు, "నీవా – బావా" అనుచుంటివా సుందరీ?

గీత : (నవ్వుకుంది) ఏమిటిబావా నువ్వనేది?

భవ : ఎవడా మదోన్మత్తుడు?

గీత : ఏడి? (దిక్కులు వెదికింది)

భవ : ఇంతకుముందు ఇక్కడేనిలిచి – తలెత్తి కన్నులతో నిన్నునిం తగాచూసి, ఇచ్చకములాడి, ఇక్కడే మాయమయిన ఆ దుర్మతిన్ని రెండుకళ్ళతో చూసినసన్ను పిచ్చివాణ్ణి చేయాలని ఎదువేస్తున్నా. నువ్వెంత నీచురాలివో తెలుసుకోలేదు సుందరీ!

గీత : బావా!

భవ : మహిళాలోకం నిన్ను క్షమించదు సుందరీ. క్షమించలే క్షమించదు.

హే భగవాన్. (తల పట్టుకుంది)

మహాలగు భువనమ్ముల నొక్కపెట్టున నెత్తివచ్చినమా, లేక, ఒక్క గదాదండముచేత, మగ్గదింపజేయగల, కౌరవ సామ్రాజ్యాధిపుండు – సుయోధన సార్వభౌముండ తనయుండ

నగు నన్నే ధిక్కరించి - ఎవరినో నమ్మి హృదయాన్ని అమ్మి దారితప్పిన నిన్ను క్షమించనే క్షమించను సుందరీ!

గీత : చూడు బావా,

రఘు : బావ ... ఎంత మధురము ఎంత మార్దవము ఎంత మాధుర్యము, సుందరీ, ఏదీ, మరొక్కసారి. మమ్మలను "బావా" అనితీయగా పిలూ.

గీత : బావా.

రఘు : ఆహా. జన్మ తరించినది సుందరీ అమృతము సేవించినంత తీయగావుంది మరొక్కసారి...

గీత : బావా.

రఘు : ఆహా, ఇంకొక్కసారి.

గీత : బావా.

రఘు : ఆ, బావా అని బాంధవ్యము కలిపినంత మాత్రమున చేసిన అపరాధము అదృశ్యమగునని యా నీ అభిప్రాయము లేదుసుందరీ లేదు. అవక్ర పరాక్రమశాలి - అఖండ - ప్రచండ - ప్రతాప - ప్రభావోపేతుడు - నవరత్న ఖచిత సింహాసనాధికారము - హస్తగతము చేసుకుని - ఆంతరంగిక భటులతో - అంతఃపుర కాంతలతో - రేయి పగళ్ళు మరిచి - పాపపుణ్యాలు విడిచి - రక్తరాజ విరుదాంకితుడు కావాలని - పూరట చెందుచున్న నన్ను కించపరిచి - వంచించిన నేరానికి - నిన్ను కఠినముగా శిక్షించకుండిన - ఉనికేమెందులకు? మా రాజరికమెందులకు? మా కౌరవ వంశ గౌరవ ప్రతిష్ఠలెందులకు?

గీత : అబ్బబ్బ ఏమిటిబావా నీ గోల?

రఘు : అవమానము. సహించరాని అవమానము. ఎవరక్కడ? ఈ పిత రాలిని, బంధించండి.

గీత : నేనుచేసిన అపరాధమేమిటో శెలవిస్తారా మహారాజా?

రఘు : పంచభర్తృకయైన - ద్రౌపది వలువలు నిండుకొలువులో ఒలిపించిన ద్యూత క్రీడా ప్రవీణ్యులైన - దుర్యోధన చక్రవర్తి కుమారుడు

తనే - మోసముచేయ సాహసించిన నిన్ను నిలువునా పాతెయ్య కుండిన - మహారాజులమైన మాకు సిగ్గుచేటు - అయినా, మాకు కోపమొచ్చినా - తాపమొచ్చినా - అపజాలమనీ - నీకు ముమ్మటి సరసక్రీడా సమయమ్మున - విన్నవించలేదా సుందరీ.

గీత ; నేను చెప్పేది వింటావా? లేక, ఇలాగే గోలచేస్తావా?

రమ : ఏమిటా అహంకారము, సభ్యతలేకుండా.

గీత : యిప్పుడేం జరిగిందని?

రమ : [నవ్వారు హాస్యంగా] అవును, ఇప్పుడేంజరిగింది? ఐయాంసారీ గీతా! అనవసరంగా మూడొచ్చింది.

గీత ; నాటకాలగొడవలో - నా ఊపిరి తీస్తున్నావు బావా.

రమ : నన్ను నట్ట నాటకాలరాయుడు క్రిందే జమకట్టావన్నమాట. ఇన్సల్టు. గ్రేట్ ఇన్సల్టు మహానటుణ్ని పట్టుకుని - మరీ చులకనగా మాట్లాడితే కళామతల్లి క్షమించదు.

గీత : కళమా - కళాకారుల్ని అవమానించటం నా ఉద్దేశ్యం కాదు.

రమ ; మరేమిటి నువ్వనేది?

గీత . జీవితానికి కావలసిన కనీస వసతులు - కల్పించుకోకపోతే సంఘం మనల్ని గౌరవించదు బావా. అప్పుడు మానవతకు దూరమై పోతాడు మనిషి.

రమ : గీతా, ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడేది?

గీత : బావా నువు వద్ద - కళాకారుల బతుకు బ్రతుకుల్ని గురించి.

రమ ; హం, బ్రతుకులు, అగ్ని అతుకులు. గతుకులు

గీత : చూడు బావా. జీవితాన్ని తెగిన గాలిపటం చేసుకుంటావా?

రమ : గాలిపటాలైతే ఏ గమ్యానికైనా చేరుకుంటాయ్ గీతా. కాని, కళాకారుల జీవితాలు, సముద్రంలో పొంగే తరంగాల వంటివి.

గీతా : ఇవన్నీ తెలిసి, ఈ అతుకులజీవితాన్ని ఎందుకు కోరుకుంటున్నావ్.

రమ, ఆ. క. లి యిది కళాకారుల తపస్సుకి, మేధస్సుకి, భగవంతుడు మిగిల్చిన ఆస్తిగీతా.

గీత ; బావా.

రమ : అవును గీతా. ఈ తరం కళాకారులజీవితాలు చరిత్రకందని కన్నీటి ప్రవాహాలు. ఆఫ్ కోర్స్ సమాజం మారలేదనీ. దరిద్రం తీరలేదనీ ఆశయాన్ని చంపుకుంటావా? లేదు, నేను చనిపోతే, నా సమాధి మీద ఓ పూలదండ వేస్తారు. సంతాపసభ చేస్తారు గీతా.

గీత : ఆ– అడగడమే మర్చిపోయాను. వెంకట్రావు పేరుమార్చుకున్నాడుగా?

రమ . పేరు మార్చుకోవటం – మనిషికో ప్రత్యేకమైన సరదా గీతా,

గీత , ఏదో నాటకాలు రాస్తున్నాడుగా.

రమ : వెధవనాటకాలు నేనూ రాస్తాను. ఏం చేయను.

గీత . ఇంతకీ "మహర్షి" గా మారిపోయాడన్నమాట?

రమ . మహర్షిగదాని మనసిచ్చేవు సుమా. మట్టిపాలుచేసి ఊరుకుంటాడు.

గీత . అడిగిన ప్రతివాడికీ ఇవ్వడానికి కాదు బావా– మనసుంది, నచ్చిన వాడికి అడగకుండా ఇవ్వడానికి.

రమ . సరి, నేను నీకు నచ్చినవాణ్ని కాదా గీతా.

గీత . నీకేం బావా, చాలా అందంగా వుంటావు?

రమ . అందాల పోటీపెడితే, నేనే మొదటివాణ్ని అవుతానని. మొన్న ఒకమ్మాయి చెప్పింది గీతా,

గీత . అందుకే బావా. నువ్వంటే.... నాకు చాలాయిష్టం.

రమ . నీకేమిటి గీతా. అందరికీ ఇష్టమే. ఎందుకంటే, నటుడ్ని కనుక. అసలు నేను బజారుకు బయలుదేరితే, అంతా చేతులెత్తేవాళ్ళే కొట్టడానికి కాదు. నమస్కారాలు పెట్టడానికి.

గీత . ఆ, వెంకట్రావు గూడ .... ఇలాగే చెబుతాడు.

రమ . రంగురంగుల మాటలుచెప్పి ... మనసుకు రంగుపూస్తాడు గీతా, జాగ్రత్త.

గీత . నేనంత తెలివితక్కువదాన్నేం కాదులే బావా.

రమ . తెలివి ఎక్కువయినా ప్రమాదమేలే– ఎందుకంటే, నాలాంటివాళ్ళ కాలు అడుకునేవాళ్ళను నమ్ముకుంటే- నాలుగురోజులు హాయిగా బ్రతకొచ్చు. కాని ... నాటకాలు రాసేవాణ్ని నమ్ముకుంటే -

పగలూ, [illegible], పరిచితల్లో కలిశాం. [illegible]
గుర్తురానుకో – వస్తా. (అంటూ బయటికి వెళ్ళిపోయారు. గీత లోపలికి వెళ్ళబోయింది. ఎదుటనుండి మదన్ సిగరెట్ తాగుతూ వచ్చాడు)

మ. గీతారాణీ!

గీత. (వెనక్కి తిరిగింది. అతనెవరో తెలీక మదుర మూసేసింది)

మ. ఏమిటి అలా చూస్తున్నావు?

గీత. మీరు ఎవరో గుర్తు లేక–

మ. (నవ్వాడు) నా పేరు.... మదన్.

గీత. మీకేమన్న మాట?

మద. నా జాతకం తెలిసిందన్న మాట?

గీత. కొందరి జీవితాలు – జాతకాలు చెప్పకుండానే తెలిసిపోతాయ్—

మద. అయితే ఇంకేం? నేనెందుకొచ్చానో చెప్పండి చూద్దాం.

గీత. మీరు చెబితేనే బాగుంటుంది.

మ. జీవితం నాకెప్పుడూ అలవాటులేదు గీతా.

గీత. మీరు చాల తమాషయినవారే–

మ. నా పనులు ఇంకా తమాషాగా వుంటయ్.

గీత. గారడీ చేస్తారా?

మ. గంగిద్దుల్ని ఆడిస్తాడు.

గీత. అర్థమైంది. ఇంతకీ మీరెందుకొచ్చారో?

మ. నీ కోసమే–

గీత. ఏమిటి మీరనేది?

మ. నన్ను మరీఅంత గౌరవంగా సంబోధించడం నాకు నచ్చదు గీతా. కట్ కటుగా మాట్లాడటం – చట్ పట్ గా పనిచేసుకోవడం. నాకు ఖలేజా.

గీత. నేనడిగింది.... మీరెందుకొచ్చారని?

మ. నేను ఎవరనుకున్నావు గీతా?

గీత. ఇప్పటిదాకా మనిషిననుకున్నాను.

మ . పారేస్తావు గీతా. అందరూ వదిలేవాళ్ళే.

గీత . తెలిసింది.

మ . ఆనందాలు పదిమందికి పంచిపెట్టేవాణ్ణి.

గీత . యింకేమీ చెప్పక్కరలేదు.

మ . నాకు తెలుసు గీతా. చాలామంది ఆడవాళ్ళు నన్ను అసహ్యించుకుంటారు కౌగిలిరుచి తెలిక స్వర్గానికే దారిచూపిన తర్వాత...వాళ్ళను వాళ్ళే మరిచిపోయి నా గుండెలమీద నిద్రపోతారు. చెరగనిముద్ర వేస్తారు.

గీత . చాలు... ఇకమీరేం మాట్లాడకండి.

మ . నీకు అసలువిషయం చెప్పనేలేదు కదూ?

గీత . దయచేసి వెళ్ళితేచాలు.

మ . మదన్ వచ్చినతర్వాత - పని పూర్తికాకుండా వెళ్ళడం చరిత్రలో లేదు గీతా!

గీత . అంటే... అంటే...? మీరు,

మ . అనవసరంగా ఎందుకు నన్నింత గౌరవంగా పిలుస్తావు? అందంగా మదన్ అంటేచాలు, అసహ్యంగా మాట్లాడితే చాలు. కసితో ద్వేషిస్తేచాలు. నోటికొచ్చినట్లు తిడితేచాలు. నన్ను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నావని సంతోషంగా వెళ్ళిపోతాను.

గీత . ఓ మైగాడ్! ముందిక్కడనుండి వెళ్ళిపో.

మ . వెళ్ళకపోతే?

గీత . నాకు కోపంతెప్పించకు మదన్.

మ . కోపంలో యెరుపెక్కిన నీ బుగ్గలు చూడాలనివుంది గీతా.

గీత . ఛీ. యేమిటా మాటలు? మర్యాదగా బయటికివెళ్ళు- నేను తలుచుకుంటే - ఏమైనా చేయగలను.

మ . (నవ్వుతూ హేళనగా) మరి, నేను తలుచుకుంటే - నిన్నూ - నీ అందాన్ని - ఏం చేయగలనో - తెలుసాగీతా.

త . మదన్.

మ. చూడుగీతా. ఆకలితో యెదిగినవాళ్ళు, ఆవేశాలతో ఎదిగిన అత వాళ్ళు అందరికి ఈ మదన్ కౌగిలిలో ప్రగ్గిపోయారు.

గీత. వాళ్ళంతా నిస్సహాయులు, నిర్భాగ్యులు.

మ. కాదుగీతా. నీలాంటి అహంకారులు. యవ్వనం విగిసినవారు నిన్ను తలొంచారు యెందుకంటావ్?

గీత. నీలో మానవత్వం వచ్చిందని.

మ. కాదుగీతా, మమత, అనురాగం హెచ్చిందని.

గీత. మదన్.

మ. గీతా, బెట్టుచేయడం ఆడవాళ్ళకేం కొత్తగాదు. అప్పుడే మగవాడయిన ప్రతివాడికీ — ఓ పట్టుపట్టాలని ఉబలాటం పుడుతుంది. రా గీతా. జీవితాన్ని చీకటిచేసుకుంటే మనసు వేదన పడుతుంది. గుబులుగావున్న గుండెల్ని చిరునవ్వులో నికరించు, రా గీతా. (అంటూ మిదికెళ్ళాడు. ఆమె భయంగా దూరంగా వెళ్ళింది)

గీత. మదన్ వెళ్ళిపో నా బ్రతుకును కలుషితం చేయకు, నా భవిష్యత్తులో ముళ్ళుచల్లకు నీకు పుణ్యముంటుంది వెళ్ళు మదన్, వెళ్ళిపో.

మ. నేనేం పాపంచేశానని పుణ్యంకావాలి నాకు? పిచ్చి గీతా జీవితంలో అనుభవించలేనిదీ, కూడనిదీ ఏదీలేదు అందులో అందాలలో వున్న ఆడది. నవరసాలు నాట్యంలో ప్రదర్శించగలిగే నవనవలాడే ఆడది యెదురుగా వున్నప్పుడు - యెవరు తడుకున్నప్పుడు తిరిగి వెళ్ళడమే మహాపాపం.

గీత. మదన్

మ. యేం కావాలి నీకు?

గీత. ముందు నువ్వెళ్ళితే చాలు.

మ. ముద్దుగా నాకొక ముద్దుని అందించుమరి.

గీత, అది జన్మలో జరిగేపని కాదు.

మ. ఆ కోపం మరో జన్మకూడా యెత్తుతావా?

గీత. ముందిక్కడినుండి వెళ్తావా లేదా?

మ. వెళ్ళలేను గీతా. వెళ్ళిపోలేను. నా కళ్ళముందు. నగ్నంగా నాట్యం చేస్తున్నట్లు నువ్వు కన్పిస్తుంటే - ఎలా వెళ్ళగలను? ఎటు వెళ్ళగలను! అందుకే గీతా? నువ్వే రా! నా గుండెలదాకా రా! నా హృదయం చల్లారేదాకా రా! నా కోరిక తీరేదాకా రా! రా గీతా రా! (అంటూ చేతులుచాపుతూ ఆమెమీదకు వెడుతుంటే - ఆమె తప్పుకుంది.)

గీత. యేమిటీదౌర్జన్యం? ఇకిది న్యాయంకాదు. దయచేసివెళ్ళిపో మదన్.

మ. చూడు గీతా! వెళ్లూ వెళ్ళూ వెళ్ళూ అంటే నాకు చాలాకోపం వస్తుంది. అయినా నన్ను అవమానించడం నీ వుద్దేశ్యం అయితే నిన్ను బలవంతం చేయటం నా సిద్ధాంతం అవుతుంది,

గీత. మదన్.

మ. [illegible] మాటవినని నీలాంటి రంగురంగుబొమ్మల్ని ఎలాలొంగదీసుకోవాలో ఈ మదన్‌కు కొత్తేమీగాదు. రా.

గీత. [illegible] పో.

మ. ఒక్కసారేగా.

గీత. వీల్లేదు.

మ. గీతా!

గీత. వెళ్ళిపో.

మ. ఎంత అణకువగా చెప్పినా - అర్థం చేసుకోలేకపోతే - [illegible] తెలుసా? భవిష్యత్తులోకి సాగిపోయే నీ బ్రతుకు తీగను త్రెంచేస్తాను.

గీ. మదన్.

మ. నీ రాతను తుడిచివేస్తాను.

గీ. నోమ్యేయ్.

మ. నీ జాతకాన్ని మార్చేస్తాను.

గీ. మదన్, మదన్, నామీద నీకేమిటి పగ?

మ. పగకాదు గీతా! ప్రేమ, అభిమానం.

గీ. నీకు హృదయం లేదూ?

మ. ఉందిగనుకనే . మనిషిలా అడుగుతున్నాను. నాకున్న ఒక్కొక్కమన సులో .... ప్రేమ .. అనురాగం ... మమత మానవత నిండి ఉన్నాయిగనుకనే నవ్వింకా మాట్లాడగలుగుతున్నాను గీతా. నేను నవ్వనుకునేంత నీచత్వంకాదు. ఒక కన్నెని కౌగిలింతలో పులకించిపోవాలని అంటున్నాను, ఒక్క తీయ ముద్దుతో నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేయమంటున్నాను. ఎర్రవిబుగ్గల్ని ఒకే ఒకసారి నా పెదాలకు అందించమంటున్నాను. ఇవన్నీ తప్పులయితే నీ ఇష్టమొచ్చినంతసేపు నన్ను నీ చేతుల్లో బంధించు బిగించు, అంతా నీదే. నేను సిద్ధంగావున్నాను. కమాన్ గీతా. కమాన్. (చేతులు చాపాడు)

గీ. యూ ఫూల్ (కోపంతో పళ్ళుబిగించింది)

మ. గీతా పెదాలపై పూచే మధువులూ. సిగలో విరిసిన మల్లెలు-యవ్వన వరువాలు- ఉమ్మెం కలశాలూ - అన్నీ వృధా చేసుకుంటావా? వద్దుగీతా. నామీద నీకు ప్రేమ లేకపోయినా కసితోనయినా కౌగలించుకో కైపెక్కించి అయిదుచేసి కక్షతీర్చుకో రా గీతా. రా (అంటూ ఆమె వద్దంటున్నా వినిపించుకోకుండా కౌగలించుకు న్నాడు. గీత పెనుగులాడి చెంపమీద కొట్టింది. మదన్ చెంప చేతితో పట్టుకున్నాడు, యింతలో బయటనుండి సుధర్శి వచ్చాడు.

గిత గలాంచుకుని లోపికివెళ్ళింది. మదన్, మహర్షి ఒక వాకర చూసుకున్నారు.

మహ. దెబ్బ తగిలిందా?

మద లేదు. ఆమె వేసిన ముద్రలు చెరుపుకుంటున్నాను.

మహ జీవితమ్మీద ... కాలం ఎన్నో చెరగని ముద్రలు వేస్తుంది.

మద . వాటిని చెరపవలసింది నేమకాదు, ఈ సంఘం, ఈ మనుషులూ, ఈ సంస్కృతి.

మహ. సంఘంలో నువ్వూ ఒక మనిషివేగా?

మద . మనిషినే... కాని నన్ను మానవతకు దూరం చేసింది ఈ సంఘం.

మహ (నవ్వుతూ) నువ్వే దూరమైపోతున్నావు.

మద . దానికి కారణం తెలుసా?

మహా. నీ అంతరాత్మ నడిగిచూడు.

మద . అదీ చచ్చిపోయింది ఇప్పుడు, ఎప్పుడో, ఎప్పుడో చచ్చిపోయింది

నటీపద . నష్టమైపోయింది. అందుకే దారి మార్చుకున్నాను.

మహ. ముళ్ళదారుల్లో పడిస్తే — బ్రతుకునిండా గాయాలవుతాయి.

మద . గుండెపగిలి ముక్కలై పుండుగా మారినతర్వాత బ్రతుకుమీద గాయాలకు భయపడవలసిన అవసరం లేదు.

మహ. మనిషిలా జీవించడం నీ కిష్టంలేదన్నమాట?

మద . జీవితాన్ని కవిగా అనుభవించడం నాలాంటివాళ్ళకు చాలా అవసరం.

మహ. నీ అవసరాలకోసం యితరుల బ్రతుకులమీ నిప్పులు పోస్తావా?

మద వాటిని రక్షించుకోగా భావించేవాళ్ళు దొరికితే అదృష్టవంతులవుతారుగా.

మహా. యిది ఒక అదృష్టమే: నిముష నిముషానికీ తలొంచి ... మనిషి మనిషికి చేజాపి- చట్టానికి సంఘానికీ, భయపడుతూ- నరకాన్ని ప్రత్యక్షంగా అనుభవించటం కూడా - ఒక అదృష్టం దాన్నిమళ్ళా కరు పంచుకోవాలి,

మద . గీతను ప్రేమిస్తున్నావా?

మహా. ప్రేమించటం సరదాకాదు.

మద . యేమిటి నువ్వు మాట్లాడేది?

మహా. విషాదాన్ని, పిరికివాన్ని ఇతరుల బ్రతుకులమీద చల్లను అంటు నాను.

మద . మదన్‌కు యెదురుచెప్పేవాళ్ళు యింతవరకూ యెవ్వరూలేరు.

మహా. బ్రతుకుమీద ఆశ - భవిష్యత్ మీద తీపి నాకు లేదు.

మద . నువ్వు అబద్ధాలు నిజాలుగా మార్చేవాడివి,

మహా. యేమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?

మద . నీ అంతరాత్మ నడిగిచూడు వస్తా. (వెళ్ళబోయాడు)

మహా. యింకెంతకాలం సాగిస్తావు ఈ అరాజకాలు,

మద , బ్రతుకు స్వర్గం అయ్యేదాకా.

మహా. స్వర్గాన్ని చేతులారా నువ్వే నరకం చేసుకుంటున్నావు?

మద. కాంతివిలువ తెలిపేదాకా చీకటి వుండాలిగా,

మహా చావు సిద్ధంగా వుందనే మనం బ్రతుకుతున్నామా?

మద , బ్రతుకులన్నీ యెప్పుడోసారి చావు తన్నుకుపోతుంది మహార్షీ! వస్తా. (వెళ్ళబోయాడు)

మహా . మళ్ళీనా?

మద , ఇప్పుడు నువ్వు రాకుండావుంటే మళ్ళీ నేను రావలసిన పని ఉండేదికాదు వస్తా [అంటూ చరచరా బయటికి వెళ్ళాడు గీతఏడుస్తు బయటికొచ్చింది.]

మహా. యేడుస్తున్నావా గీతా?

గీత . నాకు మిగిలింది ఏడుపేకావా [దుఃఖం ఆగలేదు]

మహా. కళామూర్తి కన్నీళ్ళు భూమాత భరించలేదు గీతా.

గీత . బావా!

మహా. తరతరాల పాపపంకిలంతో తడిసి - ముద్దయి పసిడిపంటలు పండే తెలుగుగడ్డ - విస్ఫారమై విశ్వేశ్వర్యమై మట్టిగానే కుంగిపోతుంది గీతా.

గీత నీ సానుభూతికి యెలా కృతజ్ఞతలు తెలుపను బావా ఎలా అభినందించను?

మహా. నాకో సహాయం చేస్తావా గీతా?

గీత . నీకూ మనసుకావాలా బావా?

మహా. ఇష్టంలేని మనసును అడిగి పుచ్చుకునేంత అవివేకిని కాదుతే గీతా.

గీత , ఏం చేయమంటావు బావా?

మహా. మెరిసే కనుపాపలమండి కురిసే కన్నీళ్ళకు - అర్థం చెప్పాలని వుంది.

గీత . నా బ్రతుకును బజారుపాలు చేస్తావా బావా!

మహా. గీతా.

గీత నీ అభ్యుదయ భావాలకూ - కవితావేగాలకూ సవోష్ణ కథావస్తువును చేసి - సాహిత్యంతో - చైతన్యంతో - పళ్ళంతా గాయాలు చేస్తావా, నేనేం తప్పుచేశాను బావా? ఆడదానిగా పుట్టిన నేరం కన్నా - యింకేం చేశాను?

మహా. రావణుడు గడ్డతోసహా పెకలించుకుని లంకకు మోసుకెళ్ళిన సీత కూడా అడదే గీతా.

గీత . అందుకే బావా. అవమానాలూ, అనుమానాలూ సహించలేక అగ్నిలో దూకింది,

మహా. నిండు కొలువులో వలువలు వూడదీస్తుంటే కురుజు విష్ణుకుని మానాభిమానాలు కాపాడుకున్న ద్రౌపదిగూడా ఆడదేగా.

గీత. ఐదుగురు భర్తలున్నా అడవుల పాలుగాక తప్పలేదుగా.

మహా. వయసు తరిగిపోతున్న కొలదీ వచ్చేది ముసలితనమే గీతా.

గీత. అయినా ఆడదానికి అగ్నిపరీక్షలు భగవంతుడు ఎందుకు పెట్టాడు బావా?

మహా. ఏ ప్రశ్నకు సమాధానం లేదు గీతా.

గీత. నా ప్రశ్నకిగూడా పరిష్కారం లేదు బావా?

మహా. ఉంది గీతా. అందుకే నేను కలంపట్టాను.

గీత. ఏపనీ లేనప్పుడు ఏదో ఒకటి చేయాలిగా.

మహా. నాకెంత పేరుందో నీకేం తెలుసు?

గీత: ప్రతి మనిషికి.... ఏదో ఒక పేరు ఉంటుంది బావా.

మహా: అయితే ... మనుషుల్ని చంపేవాడు - మానవతను పెంచేవాడు ఒకటేనంటావా?

గీత. మంచి చెడులమధ్య దూరం నాకుతెలుసు బావా.

మహా: తెలిస్తే... నువ్విలా మాట్లాడవు గీతా చంద్రమండలం వెళ్లేవాడికి తిరుపతికొండ మెట్లు ఎక్కేవాడికి — పెతేడాద్దలేదంటే - విన్నే మనాలో అర్థం గావటంలేదు.

గీత: నన్నింతవరకే జమ కడుతున్నావన్నమాట.

మహా: లేదుగీతా. నువ్వునటివి. మహానటివి. నీలో ప్రకాశించే కళా తేజం.... ప్రపంచపు అంచులదాకా ... ప్రసరించాలి.

గీత: స్వార్థానికి హద్దుండాలి బావా.

మహా: ఆకాశానికి అంతుందా గీతా?

గీత: బావా.

మహా: అవును గీతా, మనిషి బ్రతకాలంటే — స్వార్థం కావాలి. కూడబెట్టడానికి - కుబేరుడు కావడానికి స్వార్థం కావాలి. ప్రేమించడానికి—

పేరు గడించడానికి స్వార్థం కావాలి. అసలు భవిష్యత్తులో నయవిస్తున్న మనిషి ప్రతిఒకడుగూ స్వార్థపరుడే .. పడుతుంది. ఎంతోమంది జీవితాలు ఈ స్వార్థపు సోపానాలమీదే స్థిరపడ్డాయ్. చిగురించాయి కూడా.

గీత : గుండెల్ని బద్దలుచేసే .... స్వార్థానికి లొంగి - అంతరాత్మను మోసం చేసుకోలేను బావా. వస్తా! (వెళ్ళబోయింది)

మహ: ఆ.... గీతా అసలువిషయం చెప్పడమే మర్చిపోయాను మొన్న "కొంపలు తగలడాయ్" అనే గేయం రాశాను... విన్నావుగా!

గీత : "కొంపలారి పోతున్నయ్" అనికూడా చెప్పావుగా-

మహ: అవునవును... నిప్పు రాజుకున్న తర్వాత - చిచ్చుపోవడం — ఆరిపోవడం జరుగుతుందిగా- ఇవ్వాళ గుళ్ళో సాహితీసదస్సు వుంది. వస్తావుగదూ!

గీత : సారీ బావా! నేను అరదాన్ని.

మహ: నేను నాగరికతాలోకంలో ... ఏదే పై చేయి.

గీత : చేయిదాటిన తర్వాత ... మనం కావాలనుకున్నవి, కోరుకున్నవి! ఏమీ తిరిగిరావు బావా. నువ్వెళ్ళిరా-

మహ: చూడుగీతా. మొన్న గుళ్ళో ఉపన్యాసంచెబితే, చెవ్వుగూడదు గానీ ... ఎన్నిచప్పట్లు- ఎన్నిదండలు— అచ్చం మల్లెపూలతో గుచ్చినదండలు - తల మునిగిపోయిందంటే- నమ్ము—

గీత : ఇప్పుడు నాకు తలమునిగిపోయేంత పనుంది బావా. వెళ్ళిరా- (అంటూ లోపలికివెళ్ళింది. మహర్షి నిట్టూర్చి బయటికి వెళ్ళాడు. తెర జారింది)

రెండవ రంగం

(అలంకరణ మొదటిరంగంమాదిరేవుంది, గీత విచారంగాకూర్చొని వుంది మధు గులాబి తీసుకుని బయటనుండి వచ్చాడు)

మధు : గీతా.

గీత : (చూసింది - విరాళవించిన ప్రేమతో)

మ : ఈ గులాబి ఎంత అందంగావుందో చూడుగీతా.

గీత : దేవుని పాదాలవద్దకు చేరినప్పుడు ఇంకా అందంగా వుంటుంది మధూ కాని.... గండు తుమ్మెదలు దాని విందుజీవితాన్ని కలుషితం చేయకముందే కాపాడటం మంచిది

మ : ఏమిటి గీతా? పరధ్యానంగా మాట్లాడుతున్నావు

గీత . రక్షణలేని పువ్వులాగా ... నా జీవితం ...

మ : అదేమిటిగీతా. మధు జీవించివుండగా నీకేమీ అన్యాయం జరగదు జన్మజన్మలకూ ... నువ్వు- నేను భార్యాభర్తలం గీతా.

గీత : మధూ!

మధు: చూడుగీతా. పరీక్షలు పూర్తికాగానే ఇంటికివెళ్ళి నాన్నను ఒప్పించి పెళ్ళిఏర్పాట్లు చేస్తాను అప్పటిదాకా.... నిన్ను నా గుండెల్లోదాచు కుంటాను.

గీత : మధూ.

మధు: నువ్వు నాకు తోడుగావుంటే - అన్నిసంపదలూ ఉన్నట్లే. నీ నవ్వుల పువ్వులు వికసిస్తేచాలు, నా హృదయం పరవశించి పోతుంది,

గీత : నిజంగా నేనంటే నీ కెందుకింత అభిమానం?

మధు: నీకు నిండయిన హృదయం వుందిగీతా. ఆ హృదయంనిండా నేను న్నాను. అందుకే - అందుకే గీతా నువ్వంటే నాకిష్టం. (అంటూ ఆమెబుగ్గ గిల్లాడు)

గీత : అబ్బ. ఏమిటి చిలిపిచేష్టలు-

మధు: అందమయిన ఆడపిల్ల - అందుబాటులో వుంటే- మగవాళ్ళు ఏం చేస్తారో మరి?

గీత హద్దులు దాటితే - పెద్దలు కోప్పడతారు. దయచేసి.... వెళ్ళండి.

మధు: మరి ... మన మామూలు...

గీత : మామూలా- అదేమిటి?

మధు: (ముద్దు అన్నట్లు తెలిపాడు)

గీత : అబ్బాయిగారికి ఎంతాశ (అతని బుగ్గమీద చిటికెవేసి వెళ్ళబో యింది- మధు.... ఆమెపైట లాగాడు) అబ్బ యెవరయినా చూస్తారు.

మధు: చూడనీ - తొందరగా వెళ్ళయినా చేస్తారు.

గీత : మరీ అకతాయివై పోతున్నావు.

మధు: నువ్వు అకురాయివై పోవటంలేదు?

గీత : ఛీ పో- మొండి (అంటు వెళ్ళబోయింది - మధు అడ్డగించాడు. ఇదరూ డ్యూయెట్ పాడుకున్నారు. పాటచివర విడిపోతారు. క్షణం నిశ్శబ్దం.. బయటనుండి మహర్షివచ్చాడు. ఓ మహాశిలి పోజులో నిలబడి ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంతలో రమణ వచ్చాడు.)

రమ : ఏమిట్రోయ్ కప్పి దిగ్గాలోచనలో వడ్డావు?

మహా : ఏం లేదురా. మద్రాస్ వెళదామని-

రమ : కూడు మహాస్తి. అక్కడ మాననకలు తప్పిపోయా ఎ చెప్పిన వాళ్ళంతా బ్రతుకుతున్నారు. శీలాన్ని ఎరచూపేవాళ్ళు. పిగ్గుని విరజిమ్మేవాళ్ళు- ఆత్మగౌరవాన్ని అమ్ముకునేవాళ్ళు - అమహా నగరంలో ఖరీదులేని వస్తువులు. అందుకే మహాస్తి. కళామతల్లి కుళ్ళికుళ్ళి ...ఏడుస్తూంది.

మహా : వ్యక్తిత్వం లేనివాళ్ళు- ఇక్కడావున్నారు రమణా

రమ : వాళ్ళగొడవ మనకెందుకులే-

మ : నీ గొడవేమిటో చెప్పు-

రమ : నేనోకథ చెవుతా. నాటిక రాసిపెడతావా?

మ : బ్రై చేదాం చెప్పు.

రమ : అయితే నన్ను పూర్తిగా మూడ్‌లోకెళ్ళిపోని- (అంటూ ఆలోచిస్తూ రెండడుగులు నడిచాడు) అ.... వచ్చినది మహాస్తి. మూడ్ వచ్చినది- ఇప్పుడు మా నటన ప్రశంసనీయం. నటులూ - మహా నటులూ అందరూ మనకు తల వంచవలసిందే అహా. మూడ్ వచ్చినదిగాని ఏదో మాటాడుచుంటిని- మహాస్తి. నేనో చిన్నకథ చెబుతాననిగదా చెప్పితిని.

మ : అవును మహాశయా చెప్పితిరి, చెప్పితిరి.

రమ : అది ఒక ఉద్యానవనము.

మ : ఆ వనమందొక మేడ. మేడపైన,

రమ : కాదు మహాస్తి. ఆ ఉద్యానవనమున కొంచెము విశ్రమించుదమని జని- అచ్చటి పూ పరిమళాలు తృప్తిగా నాఘ్రాణించి—

తిరిగి అంతఃపురమున కరుగుచుండగా – నడివీధిలో ఒక అద్భుతము కలిగినది మహర్షి.

మహా: (నవ్వాడు) ఒరేయ్ నాటకాలు ఆడేవాళ్ళను చూసి నవ్వక–నాగరికులైనవాళ్ళను చూసి నవ్వుతారా ఆడవాళ్ళు నీ పిచ్చిగాని.

రమ: ఊరంతే నవ్వుకొనిన నాకింత వేదన. ఆ వేదన యేల కలుగును ఆ సముజ్వలాంగి మమ్ములను చూసియే నవ్వింది.. వాడి వాడి అమ్ములను రువ్వినది మహర్షి.

మహా: చాలా అదృష్టవంతుడివి

రమ: ఏమో మహర్షీ తలచుకున్న కొలదీ– గుండెను తొలిచినట్లే అవుతున్నది ఏలనో మనసంతా. వ్రేరిగంగులెత్తుచున్నది. అవగలాడి వాలుచూపులు మదీయ హృదయ కుసుమాన్ని గాయము చేసినవి.

మహా: ఇంతకూ మందేమీ వేయలేదా?

రమ: కొంచెము ఊరట కలిగినపిమ్మట – వళ్ళంతా తడుముకుని– చూసుకుంటిని గదా – మా అవయవాలలో చిన్న లోపము కానవచ్చినది మహర్షి.

మహా: అదేమిట్రా?

రమ: అవును మహర్షి ఉన్నవి, ఉన్నచోట వున్నవిగాని గుండె మాత్రము.. మొదటి గురుతులో లేక – యెక్కడో వేగిపోవుచున్నట్లు అయినది. అందుకే.. మేము ఆ పూబోడిచెంతకు చేరితిమి ఆ సుకుమారి.. సగౌరవంగా తన మందిరానికి ఆహ్వానించినది కూడ.

మహా: ఆమె అందంగా ఉందన్నమాట?

ర : ఆహా, ఆ వయ్యారి అందము గురించి - ఒక ప్రబంధము వ్రాయ వచ్చు మహర్షీ.

మ : రంభ - ఊర్వశి - మేనక - తిలోత్తమలు....

ర : ఆమె కాలిగోటికి సరితూగరు మహర్షీ, అంతఃపుర కాంతలతో సరితూగవలసిన నెచ్చెలి, ఒక సామాన్యుని ఇంట తన సౌందర్యానికి ముసుగు వేసుకొనుట, ఎంత సిగ్గుచేటు. ఎంతశోచనీయం.

మ : ఇంతకూ ఏం చేశావో చెప్పరా.

ర : ఆ అందాలబాలను అక్కున చేర్చుకుని - ముచ్చట తీర్చుకోవాలని - ముచ్చటపడిపోయాను.

మ : ఒప్పుకుందా మరి.

ర : మహర్షీ, ఏల నీకీ తొందర? నీకూ మాకూ, వళ్ళు పులకరించి పోవుట లేదుగదా.

మ : లేదులేవోయ్ - త్వరగా ఆఘోరించు -

ర : సుందరీ. మమ్ములను చూసి - తలుపుచాటున వేచి - ఎందుకునివ్వెతివి? మా గుండెలను ఎందుకిలా లాగితివి? అవి, ముందుగా వేసితివి. ప్రశ్న.

మ : నిన్ను ప్రేమించానందా?

ర : ఆ లేతపెదవులనుండి, ఆ తీయనిమాట వస్తుందనే, ఆశ కాని, ఆ బేల కన్నీరు కార్చినది.

మ : ఎందుకురా?

ర : నేనూ ఆ ప్రశ్న వేసితిని ఆమె మరీమరీ, వెక్కి వెక్కి ఏడ్చినది. అప్పుడు మాకు ఆ జవరాలుమీద జాలి కలిగినది. దేవీ! ఏమిటా

కన్నీరు? ఎందుకిలా వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తుంటివి? అని గుచ్చి గుచ్చి అడిగితిమి.

మ : ఏం చెప్పింది?

ర : హృదయం ఒకసారే ముక్కలయ్యే మాట చెప్పినది. యువరాజా, నేను అందరినీ చూసి వచ్చాను మా ఇంటి తలుపులు ఎప్పుడూ తెరిచే వుంటయ్. అని చెప్పినది.

మ : అప్పుడు గదా, మా చిత్తము చిత్రవధ అయినది; అసలు మేము విశ్రాంతికొరకు ఆ ఉద్యానవనమ్మునకు ఏల పోవలె? పోయితిమి పో - గృహోన్ముఖులమై - పట్టణ మధ్యంబున కేల నేగవలె? ఏగితిపో, ఒక వలపుకింత, ఏకాంతముగా మమ్ములను చూసిఏల నవ్వవలె?

మ : నవ్వెనుపో- ఆ సుకుమారి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు గుర్తించకయే ఇంటిలోని కేల నరుగవలె?

ర : అరిగితిపో - ఆ వయ్యారి ఏల వెక్కి వెక్కి ఏడ్వవలె?

మ : ఏడ్చెనుపో-

ర : మేము యుక్తాయుక్త విచక్షణ విస్మరించి ఆమెను గుచ్చి గుచ్చి ఏల....

మ : [నవ్వాడు. రమణ శృతికలిపాడు]

ర : ఎలావుంది మనకథ?

మ : బాగుందిరా- చాలా బాగుంది- నా కలంలో బలం నాభావం లోతునం ఇప్పుడు చూపిస్తాను. తప్పకరాస్తాను.

ర : ఓ, ఐయాంసారీ మహర్షి వస్తా! [వెళ్ళబోయాడు]

మ : ఒరేయ్ రమణా!

ర : అన్నట్లు నీకేమి చెప్పలేదు గదరా?

మ : ఎందుకు చెప్పలేదు? ఉద్యానవనము-నడివీధి- వాలుచూపులు- వీధి వాకిలి- నవ్వులూ - పువ్వులూ- తర్వాత ఏడ్పులు—

ర : అవేం కాదురా, ఇవ్వాళ నాకు సన్మానం.

మ : యెవర్రా చేస్తుంది?

ర : ఎవరో చేస్తే నోరు మూసుకుని కూర్చుని చేయించుకో దానికి- నేను మామూలు నటుణ్ని కాదు మహర్షీ మహానటుణ్ని।

మ : నువ్వే ఏర్పాటు చేసుకున్నావన్నమాట.

ర : హైకూ- శాలువా- పూలదండలూ యిచ్చిమరీ చేయించుకుంటున్నాను అంతేకాదు — చప్పట్లు కొట్టడానికి కాఫీ ఇప్పించి - ఓ పాతిక మందిని రెడీచేశాను కూడ.

మ : [నవ్వాలని ప్రయత్నించాడు] ఒరేయ్ రమణా ఇప్పుడిప్పుడే నీలో మినిష్టరయ్యే సూచనలు కన్పడుతున్నాయి రా—

ర : ఒరేయ్ మహర్షి, మొన్న పరిషత్తులో గెల్చుకున్న రెండు వెండి కప్పులూ, షీల్డూ- మార్వాడీ షాపులో మర్యాదగా తాకట్టుపెట్టి- చేయించుకుంటున్నామరా వస్తా [అంటూ రెండడుగులు లోనికివేసి శాలువా భుజంమీదుగా కప్పుకుని వచ్చాడు] చూడు మహర్షీ, ఇప్పుడు నేనెలా వున్నాను?

మ : ఓ మహాకవిలా వున్నావు?

ర : కవులతో పోల్చకురా బాబూ. కాఫీనీళ్ళు కూడా దొరకవు.

మ : అదిసరే— ఇవ్వాళ మేము ఫోటో తీయించుకోబోతున్నాం- ఆ శాలువా— —

ర : కావాలా?

మ : కావాలని కాదు. మొన్న నాకు చేసిన సన్మాన సందర్భంగా- దీన్ని

కప్పారు. ఇవ్వాళ కోటో తియ్యకుండాం అని చెప్పారు.

ర : ఒరే మహర్షి ఓకే ...తీసుకో. [శాలువా తీశాడు] ఒరేయ్ హంగుల కోసం- అందం కోసం - నేనీ శాలువా కప్పుకోలేదురా - చొక్కా చిరుగులు- అతుకులు- బయటపడకుండా వుండాలని కప్పుకున్నాను. ఇంకో గంట ఆగితే ... బ్రహ్మాండమైన కాశ్మీరు శాలువా నా భుజాలమీద వుంటుందిరా- తీసుకో మహర్షి [మహర్షి మీదకు విసిరేశాడు]

మ : (శాలువా సర్దుకున్నాడు) రమణా.

ర : ఒరేయ్ సభలో పాల్గొనడానికి- సన్మానాలు చేయించుకోవడానికి- యీ బోడి శాలువాలు అక్కర్లేదురా, ప్రజాభిమానం, కళాప్రతిభ కావాలి మస్తా (రెండడుగులు వేశాడు బయటికి)

మ : కోపం వచ్చిందా రమణా.

ర : [నవ్వాడు] చూడు మహర్షి ఎన్నో ఏళ్ళుగా కాఫీలు తాగితాగి— కోపాన్ని కరిగించి- కరిగించి, క్షమాగుణంగా మార్చుకున్న మన లాంటి ఉత్తమ కళాకారుల కళ్ళల్లో, యింకా కోపాలూ, తాపాలూ యెక్కడున్నాయిరా.

మ : ఎందుకురా అలా బాధపడతావ్?

ర : మొదటిసారిగా నేను వేదికమీద నటించినప్పుడు నా ప్రతిభకు మెచ్చుకుని మ్రోగించిన చప్పట్లు విన్నప్పుడు నా కోపం చల్లారిపోయింది. ఒరేయ్ ఇప్పుడు కోపం వచ్చి, గుండెను పగులగొట్టుకుని- గట్టిగా ఏడ్చినా, వచ్చేదిమాత్రం కన్నీళ్ళు కాదు మహర్షి, మస్తా [వెళ్ళిపోయాడు- సత్యం బయటనుండి ఎదురయ్యాడు)

స : ఏమిటి కన్నీటి కబుర్లు?

మ : కళాప్రతిష్ఠకు- కన్నీళ్ళే ఖరీదు. అంటుంటే యింకా యీ కాలం క్షమిస్తుందేమిటి అంటున్నావు? (గిరి లోపలినుండి వచ్చింది)

గీత : ఎంతసేపయ్యిందన్నయ్యా వచ్చి?

వ : ఇప్పుడేనమ్మా

గీత : మరి... వెళ్ళిన పని ...

రమ : మామూలే గీత. మనం ఉద్యోగాలకోసం వెళ్ళినప్పుడు బయలు దేరితే నో వేకెన్సీ బోర్డు—మన కోసం వుంటాయ్ అంతే బావా?

వ : అవున్రా! సర్టిఫికెట్ చూపగా — సత్యంపేట వినగానే సరే — పోయిరా అంటున్నారు.

గీత : ఎందుకని?

వ : అంతేనమ్మా! సత్యం కేవలం సత్యాన్ని రక్షించడానికే పని కొస్తాడట—

మహ: అంతే బావా! వ్యాపార సంస్థల్లో సత్యం చచ్చిపోయిందిగా—

రమ : ఫ్యాక్టరీల్లో కూడా—సత్యం పలిగిపోయింది గీతా?

గీత : చైర్మనుగారు...ఏమన్నారన్నయ్యా?

వ : మొన్నటి మాటనిన్న—నిన్నటి మాట యీ రోజు— అంటూనే వుంటాడమ్మా! ఆయనకేం మహారాజు.

గీత : ఇకమనం ఎలా బ్రతకాలన్నయ్యా?

వ : బోలెడు దుఃఖం వుందిగా గీతా, తృప్తిగా తాగి కడుపు నింపు కుందాం, అసలు మన కళ్ళలో కన్నీళ్ళు వుండాలేగాని... యీ జన్మకు కరువేలేదు గీతా,

గీత : అవునన్నయ్యా.

వ : అవునమ్మా, అంతే .. అంతే.

మహ: కష్టపడి చదివి ... బియ్యేడిగ్రీ సంపాదించాడు బావ. ఇప్పుడు దాన్ని తాకట్టుపెట్టినా—కొనేవాడూ లేడు. పాపం అనేవాడూ లేడు.

రమ : సారా బట్టీలకూ— పాపిష్టులకూ— పరిరక్షణవుంది. గీతా. కాని....

చదువుకున్నవారు ప్రతికళానికే-కనీసం రావడానికి వెనుకాడా, ఇప్పు కోటి దిక్కుమాలిన చట్టం.

న : అందుకే-అందుకే.... ఎంతోమంది సౌభాగ్యాలు నిక్కష్టులూ-యీ కసాయి మూకల కాళ్ళక్రింద నలిగిపోతున్నారు ఎదళ్ళ ఇక్కాల్లో, పధుళ్ళ కుష్ఠిలో. మంచిని మానవతనూ-చిత్రవధ చేస్తున్నారు మానభంగాలూ-మారణ హోమంతో, యీ రామరాజ్యాన్ని రాక్షస రాజ్యంగా మారుస్తున్నారు.

మహా: ఉడిగించేసే వాళ్ళంటే-ఉపేక్ష చూపని అధికారులు, ఉపకరించే వాళ్ళంటే, ఉలిక్కిపడతారు.

న : అందుకే మహర్షి నాకు ఉద్యోగం అక్కర్లేదు.

గీత : అదేమిటన్నయ్యా?

న : అవునమ్మా, గుక్కెడు చైతన్యం తాగుతాను.

గీత : అన్నయ్యా!

న : బ్రాందీలా, విస్కీలా, తాగి, వదలి బాధ్యతలు విస్మరించి-ప్రజల్ని మర్చిపోయిన, పాలకుల కళ్ళు తెరిపిస్తాను. ఈ దేశ పురోభివృద్ధికో, మెట్టునై, భావితరాల పునాదినై, చైతన్య స్రవంతినై, అధికారమదమత్తులో మునిగిన పెత్తందార్ల నరనరాలో ప్రవహిస్తాను అ అహంకారుల అణువణువులో చేరి, అడుగడుగునా, అగాధం సృష్టిస్తాను.

గీత : అన్నయ్యా.

న : అదే నేను చేయవలసిన పని గీతా. నాకు మిగిలిన పనికూడా అదే, అస్తులు అమ్ముకుని, అహోరాత్రులు శ్రమించి, చదివి సంపాదించిన విద్యే తిర్గి, నన్ను చూసి, పదేపదే ఎగతాళిచేస్తుంటే, ఇంకా నేనెందుకు క్షమించాలి యీ పెద్దరికాన్ని? ఒరేయ్ రమణా. యీ కళలా, కవితలా? జీవితాన్ని ఉద్ధరించలేవురా.

శ : బద్దకిస్తాయని కాదు బావా, ఇలాగే నాటకాలు ఆడీ ఆడీ, వీటి మూలో జరిపోతే....

: అవ్వుతుగాని — మిగిలివున్న మానవత, కుండగాసిపోదు— ఒరేయ్ నాటకాలు ఆడి బాగుపడిన వాళ్ళు కళాకారులతో బ్రతుకుల్ని దిద్దుకున్న వాళ్ళు, మా దేశంలో లేరు కుండగుకూడ.

పహ: లేరనికాదు బావా. ఉన్నారు....కాని....

న : మహర్షి ఈ దేశంమీది, ఈ సంపదమీది, కనిపించే ప్రతివస్తువు మీద. వీటిని అనుభవించే హక్కు ప్రతిమనిషికీ వుంది కాని... మనం... పశువులకన్నా హీనంగా బ్రతుకుతున్నాం. విసిరేసిన విస్తళ్ళలోని మెతుకులకోసం వెదికే కుక్కలు సయితం మనకన్నా అరచాకిరి చస్తే...దానికి ప్రతిఫలం? అర్ధాకలి. ఒక్క కష్టజీవి కండల్లో స్రవించిన చెమటబిందువు ఖరీదు కప్పిలేదొట్లు ఒక్క కార్మికుని శ్రమకు ఫలితం? పేరి బిట్టారు. కూటికోసం...కుల వయసు శీలాలు తాకట్టుపెట్టే పరిస్థితికి దిగజారినా కనీసన్యాయం కూడని యీ స్వార్థపరుల వికంటకత్వాన్ని ఎందుకు క్షమించాలి?

కమ : ఇలా గొంతెత్తి పెద్దగా అరిస్తే...వాళ్ళు విరగ్గొడతామంటున్నారు బావా - పోలీసులు.

పహ: అవును బావా. సమసమాజ స్థాపన కావాలన్నా. ఈ సంపదలో మాకూ భాగం వుండాలన్నా—తుపాకి తూటాలు దూసుకుపోతున్నాయ్ గుండెలో - ఎంతమంది మహనీయులు తమ పవిత్రమైన రక్తాన్ని చిందించలేదు? ఆ త్యాగమూర్తుల రక్తంలో మండి - మళ్ళీ త్యాగం గానీ-రక్తంగానీ-చిగురించిందా? కనీసం మిగిలినవారి బ్రతుకుల్ని అయినా-సరిచేసిందా?

న : ఈ మూఢ విశ్వాసులు ముందు విరగ్గొట్టాలి? కృతజ్ఞతలేని చట్టాల కోటగోడలు పడగొట్టాలి. మతాధికారంతో-రాజకీయాధికారంతో

భావితరాల బాటలు వేరిపే – పెత్తందార్లనుపట్టి అధికార భ్రష్టుల్ని చేయాలి. సమధర్మం–సమభావం–ఒగురింపజేయాలి.

తమ : విప్లవం కావాలంటావా బావా?

వి : ఏదేశంలోనైనా–విప్లవంతోనే సమత పుట్టిందిరా–

గీత : చూశావ్వయ్యా. ఈ విప్లవాలనీ–ఉద్యమాలనీ బ్రతుకుల్ని చీకటి చేసుకుంటారా?

వి : ఏమిటమ్మా నువ్వనేది?

గీత : దేనికైనా అర్హత కావాలి. జేబులు కొట్టాలన్నా జైలుకు వెళ్ళాలన్నా తగినవాళ్ళే కావాలి. మనం పేదవాళ్ళం మా జీవితాలు అరిటాకులు ముళ్ళ పొదల్లాంటి అధికారం మీద పడితే నష్టం మనకే–

వి : నిజమేగీతా! కాని.... ఈ బానిస బ్రతుకులు ఎంతకాలం ఈ ఆకలి బాధలు ఎన్నాళ్లు? అందుకే అమ్మా విప్లవం కావాలంటున్నాను–

మహా: ప్రజా విప్లవం కావాలి

తమ : చైతన్యం విప్లవం కావాలి.

వి : శ్రమజీవుల బ్రతుకులు బంగారుమయంచేసే ప్రజావిప్లవం కావాలమ్మా

మహా: గీతా దేశప్రగతికీ ప్రయోజనానికి రాచబాట విప్లవం అందుకే...

నా కలంలో చైతన్యం పోస్తాను–

తమ : నేను నా గుండెలో–విప్లవజ్వాల వెలిగిస్తాను.

వి : ఆ జ్వాలను.... దేదీప్యమానంచేసి ఆకాశానికి ఎగురవేయండి. బానిస బంధాలతో – తరతరాల చీకటిలో – వెలుగుకోసం–వెదికే ఈ పేద ప్రజల కన్నీళ్లు తుడవండి ఈ కసాయిపాలకుల కల్మషాన్ని అంతంచెయ్యడానికి–విప్లవఖడ్గం ధరించండి. గెలుపొందలా

అల్లుకుపోయిన స్వార్థపు బెడదల్ని తెగనరకండి. అప్పుడేగాంధి అప్పుడే విముక్తి అప్పుడే శ్రమకు తగిన ఫలితం:

రమ : ప్రజావిప్లవం –

మహ: వర్ధిల్లాలి.

వ : ప్రజావిప్లవం –

రమ:

మహ: వర్ధిల్లాలి

గీత : ముందు భోజనాలకు రండన్నయ్యా

వ : పదమ్మా

రమ : బావా మూడ్‌లో అసలువిషయం చెప్పడమే మర్చిపోయాను, ఇవ్వాలి నాకు సన్మానం మీరంతా రావాలి.

వ : అఘోరించావ్లే టొంచేసివెళ్లు. (లోనికి వెళ్ళాడు)

రమ : వద్దుబావా. అన్ని ఏర్పాటు అక్కడే చేశాను వస్తా (చర చరా బయటికి వెళ్ళాడు. మహర్షి గీత లోనికి వెళ్ళారు. తెల్లారింది)

మూడవ రంగం

(అలంకరణ మొదటిరంగం మాదిరేవుంది. గీత జడ అల్లుకుంటూ కూర్చొంది. అప్పుడే బయటినుండి వచ్చిన మదన్ ఆమెను నిలువెల్లా చూస్తూ చెంప కోయ్యాలు ఆమె అతన్ని అసహ్యంగా చూసి ఒక మూలకు వెళ్ళింది)

గీత . మళ్ళీ ఎందుకొచ్చావు?

మ . చెప్పానుగా వస్తానని?

గీత . దయచేసి యిక వెళ్ళు

మ . ఇప్పుడేగా వచ్చింది?

గీత . చెప్పేదినీకే. మర్యాదగా వెళ్లు.

మ . (నవ్వుతు) వెళ్తాను. వచ్చినపని పూర్తికానీ.

గీత . నా మనసు పరాధీనమైంది. నేను మరొకరికి అంకితమైపోయాను. నా జీవితాన్ని పాడుచేయకు వెళ్ళు.

మ . చూడుగీతా. అందంగాపుట్టిన ప్రతి ఆడదీ మొదట యెగిరెగిరిపడుతుంది వెర్రెక్కిన తర్వాత నరసాలయిచి నురిగిన తర్వాత ఒది గొంగి వుంటుంది.

గీత . ముందు నువ్వు వెళ్తావా లేదా?

మ. నేను చెప్పేది పూర్తికానీ మరి.

గీత. ఇక నువ్వేం చెప్పక్కరలేదు.

మ. చెప్పకపోతే నీకు అర్థం కావటంలేదుగా.

గీత. మదన్.

మ. తప్పించుకోవాలని నన్నో తమ్ముడిలాగా అనుకున్నానని ప్రయత్నించకు కసికసిగా మాట్లాడి నన్ను కైపెక్కించకు గీతా.

గీత. ఛీ! నీకు బుద్ధిలేదూ?

మ. ఇప్పుడు తెలిసిందా నీకు?

గీత. అనవసరంగా మాట్లాడి బుద్ధి చెప్పించుకోకు

మ. నీలాంటి బుద్ధిమంతులు ఇంతత్యాగానికి పూనుకుంటే నేనేం చేయగలను? లేదీ శిక్షేమిటో చెప్పి కౌగిలిలో బంధించడమేనా?

గీత. కాదు — కటకటాలలో

మ. (నవ్వాడు) చూడు గీతా. నువ్వు ఆడదానివి.

గీత. ఆదిశక్తిని కూడా.

మ. అందమైనదానివి కూడా.

గీత. నీ పాపం పండేదాకా.

మ. వలపు పండే శుభసమయంలో ఇవేం మాటలు గీతా.

గీత. ఆడవాళ్ళంటే ఏమిటి నీకు అలుసా?

మ. "పువ్వులన్నీ పడతులకోసం - పడతులంతా పురుషులకోసం" అని ఓ కవి రాశాడు గీతా చదువుకోలా?

గీత. చదివాను. నీలాంటి దుర్మార్గులు త్వరలోనే నాశనం పొందుతారని కూడా చదివాను.

మ. గీతా, గీత రాముడు పుట్టినప్పుడే రావణుడు పుట్టాడు.

గీత: అందుకే సీత అగ్నిలో దూకింది.

మ. ధర్మరాజు పుట్టినప్పుడు కురురాజు పుట్టాడు.

గీత . అందుకే ద్రౌపది కురులు విరబోసుకుంది.

మ . పిచ్చిగీతా నువ్వెప్పుడు బాగుపడతావు?

గీ . మీలాటి నీచుల సమాధి కట్టిన తర్వాత

మ . గీతా నా మాట విను. అనవసరంగా ఎందుకు చెడిపోతావు?

గీత . ముందిక్కడనుండి వెళ్ళిపో-

మ . మాదు గీతా పుట్టినప్పుడే భయాన్ని వదిలేసిన మంచి మానవతలు దూరం చేసుకున్నాను. వ్యక్తిత్వం వచ్చినతర్వాత నీతి- నిజాయితీలను ప్రక్కకు నెట్టాను. అవిష్ణీపోగా నాకు మిగిలింది కసి పిమీత కాదు. ఈ సమాజమ్మీద ఈ సంస్కృతిమీద. ఈ మానవమృగాలు సృష్టించిన సాంప్రదాయాల మీద అందుకే అందుకే గీతా. నిన్ను మర్యాదగా అడుగుతున్నాను.

గీత . యింతసేపు నేనూ మర్యాదగానే చెప్పాను.

మ . గీతా గుండెల్లో సుడులుతిరిగే కసిని, కన్నులలో మెరిసే తరక్కళ శ్వాన్ని చూసి- యీ సంఘం యింతవరకూ నోరెత్తలేదు. యే చట్టం నన్ను బెదిరించలేదు.

గీత - అందుకే బరితెగించావ్.

మ , లేదుగీతా. చెడిపోయాను పూర్తిగా అగాధంలో పడిపోయాను. యిప్పుడు నాలో వ[illegible]షం లేదు ఓర్పు అంతకన్నా లేదు రా గీతా. క[illegible]వ్వించి - కవ్వించి నన్ను మరీ పశువునుచేయకు నవ్వుతూ రా మధువులు కురిసే ఆ లేతపెదవులు ఒకసారి నోటికందించు సిగ్గుతో ఎరుపెక్కిన గులాబీలాటి బుగ్గల్ని - ముద్దెట్టుకోనీ - ముగ్ధుణ్ణికానీ, నవ్వూ మురిపిం ఈ లోకాన్ని మర్చిపో హాయిగా నా ఎదిలో ఒదురపో రా గీతా. ఒక్కసారి (అంటూ చేయిపట్టుకుని మీదికి లాక్కున్నాడు. ఆమె విదిలించుకుని దూరంగా వెళ్ళింది)

గీ. ఛీ. నువ్వు మనిషివా? జంతువ్వా?

మ. [నవ్వుతూ తమాషాగా] ఆ రెండూ కాదు. త్రాగుబోతుని విస్కీ బ్రాందీ జిన్ను రమ్ము త్రాగినవాణ్ణి మాత్రం కాదు. నీలాటి అందమైన అమ్మాయిల సౌందర్యాన్ని కన్నుల పానాలు తృప్తిగా త్రాగినవాణ్ణి. ఎం. రోగిష్ఠులు తమ పవిత్రమైన శీలాలు మన కంకాళంలో విసిరి పెడుతూ ఉంటే కడుపారా త్రాగి కై పెక్కి కళ్ళు తిరిగి పాపపుణ్యాల ప్రస్తావన వదిలేసి విలాసాల విషాలు వీధి వీధిన తిరుగుతున్నవాణ్ణి. గీతా, ఒక్క నిముషం కాలాన్ని వృధా చేసుకుంటే రేపటి అనంత సాగరంలో ఒక్క మధుకలశాన్ని మట్టిపాలు చేసిన వాళ్ళమౌతాం రా [అంటూ కౌగలించుకుని ముద్దెట్టుకునే ప్రయత్నం చేస్తాడు ఆ పెనుగులాటలో ఆమె తప్పుకోబోయింది కాని, అతని చేతిలో ఆమె జాకెట్ వెనకభాగం దొరికింది చిరిగింది. పైటచెంగుతో ఆ లోపాన్ని కప్పుకుంది.

గీత. మదన్! నీకు దణ్ణంపెడతాను వెళ్ళిపో!

మ. దణ్ణం దేవునికిపెట్టు అందం నా కప్పగించు.

గీత. నోర్ముయ్!

మ. కోపంలోకూడా ఎంత అందంగావున్నావో ఒక్కసారి నాకళ్ళ లోకి చూసుకోగీతా [దగ్గరకు వెళ్ళాడు]

గీత. నీకు పుణ్యం వుంటుంది దయచేసి వెళ్ళిపో మదన్.

మ. వెళ్ళడానికే వచ్చానుగీతా.

గీత. నా బ్రతుకు నాశనం చెయ్యొద్దు వెళ్ళు.

మ. ఎవరికో ఒకరికి అర్పించవలసిందేగా నీ బ్రతుకు.

గీత. అందుకే నిన్ను వేడుకుంటున్నాను. నేనిదివరకే ఒకరికి అంకితమైపోయాను.

మ . నేను విడిచి ఉంచుకున్నది అదేగదంతేను గీతా! ఒక్కసారి ఈ
కోరిక తీర్చుకుంటున్నాను అంతే.

గీత . వీల్లేదు మదన్! నీకు పుణ్యంవుంటుంది! వెళ్ళిపో.

మ . నాకొచ్చేవచ్చింది పుణ్యంకాదు. వికసిన పుష్పంలాంటి మనిష్వి. నీ
పొందు కావాలి.

గీత . ఘోరమైనది నిన్ను క్షమించను మదన్, క్షమించను.

మ . అయినా, క్షమించమని అడిగేంత పాపం నేనేం చేశాను? ప్రేమించి
మోసగించానా? పెళ్లాడతనన్నానా? అందంగా వున్నావుగనక, ఒక్క
గడియ అనురాగం పంచియిమ్మన్నాను అదితప్పని భగవంతుడు
చెబితే నిజంగా ఆ దేవుణ్ని శిక్షించే అధికారం నాకుంది. నా
గీతా,

గీత . వీల్లేదు.

మ . ఒక్కసారేగా—

గీత . ఒక్క నిముషంగూడా నువ్విక్కడుండటానికి వీల్లేదు. వెళ్ళు.

మ . వెళ్ళకపోతే కసితో నా బుగ్గల్ని తినేస్తావా?

గీత . మదన్.

మ . [నవ్వుతు] చూడుగీతా. ఇప్పటివరకం చేసుకుని నా కష్టాలను
ముందే చెప్పాను. మనుష్యులంతరం దే, వధ్యవరాలు వెళ్ళకు,
మదన్‌కు అలవాటు లేదనికూడా చెప్పానుగీతా. యింక నీ అర్థ
పులా నాకక్కర్లేదు. మర్యాదగా నా మాటవింటే మంచిదానివని
పించుకుంటావు.

గీత . చూడుమదన్. నీకు నేనేం అపకారం చేశాను?

మద : నువ్వు ఇక్కడుండి విలువిడి కవ్విస్తూ, నవ్విస్తూ, వుంటే మనిషి
నాగినంత మైకంగావుంది, అందుకే గీతా, ఈ సుఖాన్ని కాదన్న
అనడ, దేశంలో యింతవరకూ లేదు గుండెమీద నిద్రపోతున్న
పెదవులతో ముద్రవేయడం నేర్చుకున్న అధరాన్ని, ఎవ్వరూ

ఆగలేదు. ఆపకేం, నువ్వు రాత్రిగా అనుభవించేవిదానివి పతి విముషాల కళ్లు మూసుకున్న తర్వాత, ఈ అమర సుఖం అంతు తెలిసిన తర్వాత కైపెక్కడం, కౌగిలిలో ఒదిగి, ఉగిసిపోవడం, ఆడవాళ్ళకు ప్రత్యేకమయిన వరదా. గితా. దా. ... చెప్ప గొట్టక, నిన్ను పిచ్చిగా అనుభవించే ధౌర్భాగ్యం నాకు కలిగించక, ఆనందంగా రా, హాయిగా అనుభవించు, రా, (అంటూ పైటచెంగు పట్టుకుని పైకి లాక్కున్నారు. ఆమె చెంపమీద కొట్టింది. ఆ దెబ్బతో అతని పట్టుదల మరీ ఎక్కువయింది. కెవ్వున అరిచినా, గావుకేకేసినా, అతనికి వినపడలేదు. బర బరా లాగి ఈడ్చుకు వెళ్ళారు చీరలాగి బయటికి విసిరేశారు. జాకెట్, బ్రాసరీకూడా విసిరేశారు. అంతే. ..ఆమె పెద్దగా అరిచింది, గాజు పటపటలు ఏడ్పుల మూలుగులు, వినిపించాయి. క్షణం పిచ్చెక్కి, చావు గుండెలు పెట్టుకుంటూ, బయటకొచ్చాడు పెదాలు కొరుకుతుంటూ, అంతకుముందు పెనుగులాటలో జారిపడిపోయిన. ఆమె తలలో పూలచెండు పిడుగా నలిగి వెళ్ళబోయి వంగి పూలచెండు అందుకు న్నాడు, ముద్దెట్టుకుని విసిరేశారు, చీర జాకెట్, బ్రాసరీ నవ్వు కుంటూ లోపలకు విసిరారు, బయటికి వెళ్ళిపోయారు గతమాత్రం వాడిన పువ్వులా బయటపడింది, గోడకు వేలాడుతున్న పటంలో ఫోటోదగ్గరకు వెళ్ళింది. పిచ్చిగా నవ్వుకుంటూ)

ఆ ! అయిపోయిందన్నయ్యా. అంతా అయిపోయింది. ఇన్నాళ్ళూ కులం కాపాడుకొంటూ వచ్చిన మానవత, ఒక్క నిముషంలో మంటగలిసి పోయింది. ఏ ముఖం ఎలా చూడనన్నయ్యా? ఎలా జీవించను? అపవిత్రం అయిపోయిన ఈ బ్రతుకు నాకక్కరలేదు. పాపపంకిలమయిపోయిన, ఈ పాపిష్టి శరీరాన్ని ఏ గంగలో నయినా కలిపేస్తాను. ఈ పాపాన్ని యిక్కడితోనే కాల్చి బూడిద చేస్తాను. నేను బ్రతికి భారతజాతి మహిళలకు కళంకం తేకూడదు. ఈ భయంకర పాశవ మృగాలచేతుల్లో, బలిగిపోయిన

జీవితాలు మళ్ళీ చిగురించవుగదా. వాడిపోయిన రాళ్ళ పాలుకా లేమిటి. ఏరు ఆ రాళ్ళల్లోంచి నలిగిపోయిన పాలజాతాలు, మన మూర్ఖుని పాపకర్మాలు కొగూడను వెళ్ళిపోతాము. శాశ్వతంగా వెళ్ళిపోతాము, [అంటూ రెండడుగులు వేసింది. బయటనుండి మధు వస్తాడు ఆమె విస్తాంతపోయింది. "మధు" అంటూ అస్పష్టంగా గొణిగింది]

మధు : దేవుడు క్షమించాడు గీతా.

గీత : నన్ను శాశ్వతంగా శపించాడు మధూ.

మధు: గీతా.

గీత : ఇప్పుడు నేను బయటకి వెళ్ళాలి-

మధు : అదేమిటి గీతా.

గీత : జీవితం, అందమైన గులాబి మధూ.

మధు : అవును. రేకులున్నట్లూ వాడిపోతే ముళ్లుమాత్రం వుంటాయి.

గీత : అందాలను హత్యచేసేవాళ్ళూ, గులాబీలను గొంతు కోసేవాళ్ళూ చాలామంది వున్నారు మధూ.

మధు : గీతా నేను ఒక శుభవార్త చెబుతాను

గీత : నేను వెళ్ళాలి మధూ-

మధు : ఎక్కడికి?

గీత : మళ్ళీ తిరిగిరాలేని చోటికి-

మధు : అసలేం జరిగింది?

గీత : చెప్పలేను-

మధు : నన్ను పరాయివాడిగానే జమకట్టి. గుండెల్లో బాధను దాచుకుంటావా గీతా?

గీత : మధూ.

మధు : చెప్పు గీతా? నా మీదొట్టు. ఎక్కడికి వెళ్ళాలో చెప్పు-

గీత . ఎలా చెప్పను? ఏమని చెప్పను మధూ?

మ . అంటే —

గీత . నేను ఆడదాన్ని మధూ? యింతకాలం పెద్దలు సృష్టించిన హద్దులమీద నిలబడ్డాను. కాని, కాలం,

మ ఏం చేసింది?

గీత . మనిద్దరిమధ్య బిరిగిచింది.

మ , అది తెగించడానికే, మనకు పెళ్ళిజరగాలి గీతా.

గీత . మన పెళ్ళి, దేవుడు మనకిచ్చిన అదృష్టాన్నిటితో పెళ్ళి అపురూపమైంది, అపూర్వమైంది మధూ? కాని, కొందరికే ఆ అవకాశం కలిసివస్తుంది.

మ . అదేమిటిగీతా. మన పెళ్ళి జరగదనే అనుమానంగా వుందా?

గీత . జరగకుండా వుంటేనే మంచిది మధూ.

మ . గీతా.

గీత . నాకు అప్పుడే పెళ్ళిచేసుకోవాలని లేదు.

మ . గీతా ఏమిటి నువ్వనేది!!

గీత . సంసారబాధ్యతలు స్వీకరించాలని నాకులేదు మధూ.

మ . ఎందుకిలా మాట్లాడుతున్నావు గీతా.

గీత . మళ్ళీ మళ్ళీ నాచేత ఎందుకుచెప్పించాలని ప్రయత్నిస్తావు మధూ.

మ . మరి నన్నెందుకిలా చేశావు?

గీత . నేనెందుకిలా అయ్యానో – నీకేం తెలుసు?

మ . నన్ను ప్రేమించినట్లు నటించావన్నమాట?

గీత . నటించడానికి ప్రేమించవలసిన అవసరం లేదు మధూ.

మ . పెళ్ళి చేసుకుందామని – చేతిలో చేయి వేయలేదా నువ్వు?

గీత . ఎదలో ఎదనుకూడా కలిపాను.

మ . ప్రేమపేరుతో వలపు ఊయల వూగించలేదా నన్ను?

గీత : ఊహల్లో వూహించలేని ఐశ్వర్యమూ వూగిసలాడినవున్నా వింటే మధూ.

మ . మరి ఎందుకిలా మారిపోయావు?

గీత : ఇప్పుడు నేనేం చెప్పలేను మధూ.

మ : మనపెళ్ళికి మాత్రం అభ్యంతరం చెప్పకు గీతా.

గీత : అలా జరగడానికి వీల్లేదు మధూ.

మ . ప్రేమించినట్టు నమ్మించి- నటించి - నన్నెందుకు నవ్వులపాలు చేశావు. నేనేం పాపం చేశాను?

గీత . మధూ మధూ.

మ : చెప్పు గీతా. నా గుండెల్ని అగ్నిగుండాలుగా మార్చాలని ఎందుకు ప్రయత్నిస్తున్నావు? నన్ను కావాలనుకునే దానివైతే ఈ ఒక్క విషయం చెప్పు గీతా.

గీత . ఏమీ చెప్పలేని నిస్సహాయస్థితిలో వున్నాను మధు. నన్నేమీ, అడక్కు - దయచేసి వెళ్ళిపో.

మ : గీతా!

గీత వెళ్ళు మధూ. నామీద ఏమాత్రం గౌరవమున్నా. వెంటనే వెళ్ళిపో

మ . అలాగే గీతా కాని ... ఒక్కటిమాత్రం చెప్పివెళ్తాను.

గీత . ఏమిటి?

మ . నిన్ను మొదటిసారిగా చూసినప్పుడు నా హృదయాన్ని కోటగా కట్టు కున్నాను కాదు గీతా పగలగొట్టుకున్నాను, ఆశల చిగుళ్ళను చేతులా నరికివేస్తున్నావు.

గీత . మధు.

మ . చూడు గీతా, ఎప్పుడొచ్చినా - నవ్వుతూ నవ్విస్తూ నన్ను నీలో ఆహ్వానించేదానివి "నన్ను స్వర్గానికి తీసుకువెళ్ళు గీతా" అనగానే మధురంగా పాడేదానివి, ఆ పాటతోనే లోకాన్ని జీవితాన్ని

ఇంతకాలం మర్చిపోయాను మురళీను ముగ్గురన్నయ్యాను కాని, గీతా విధి ఎదురుదెబ్బ తీసిందని నా యెదను గాయంచేశావు,

గీత. నా గుండెలలో రగులుతున్న అగ్నిగురించి నేనెవరికి చెప్పుకోను మధూ ఎలా చెప్పుకోను.

మ. పోనీ .... ఒకపాట అయినా పాడగలవా?

గీత. జీవితం విషాదం అయిందని ఎలాపాడను మధూ.

మ. నేను వెళ్ళతాననైనా నువ్వుపాడాలిగా గీతా.

గీత. మధూ!

మ. నీతో స్నేహంచేసిన నేరానికి ఆఖరిసారిగా ఒక్కపాట అయినా వినిపించలేవా గీతా?

గీత; పాడతాను మధు నీ కోసం ఆఖరిగీతం పాడతాను. (అంటూ విషాదంగా పాడుతుంటూ ఓ ప్రక్కకువెళ్ళింది మధు చప్పట్లుకొట్టబోయి ఆగాడు)

మ. క్షమించుగీతా. జీవంలేని నవ్వులూ తాళంలేనిచప్పట్లు నిన్ను బాధపడితే క్షమించు నేస్తం. (వెళ్ళబోయాడు)

గీత: మధూ

మ; ఇంకేం కావాలిగీతా?

గీత. చిన్న సహాయం చేయగలవా?

మ. (పెదాలమీద నవ్వుతు విరాళగా) అదేమిటిగీతా. అడగకపోయినా మనసిచ్చాను నీకు ఇష్టంగా ముచ్చటగా వున్నంతసేపు/దాన్ని నీ వద్దనే వుంచుకుని విసిగేసి వినరి వీధిలోపడేసినా విరిచిముక్కలు చేసినా నిన్ను యేమన్నాను? చెప్పుగీతా ఏం కావాలి!

గీత, నన్ను నీచంగా చిత్రించకు మధూ.

మ. విచిత్రంగా ఆడుకుంటున్న ఆ భగవంతుడ్ని ఎలా ప్రశ్నించాలో అర్థంగాని నాకు నిన్నెలా చిత్రించమంటావు గీతా?

గీత. మధూ.

మ . వస్తాగితా. నీ మనసు తేలికపడినప్పుడు - గుండెలు భారమైనప్పుడున్నప్పుడు - మమ్మల్ని గుర్తుచేసుకో. అప్పటిదాకా నీ కోసమే ఎదురుచూస్తూ వుంటాను. (వెళ్ళిపోయాడు)

గీత : మహా [అంటూ సత్యంఫోటో దగ్గరకు వెళ్ళింది ఏడుస్తూ] అన్నయ్యా నన్ను కళామూర్తిని చేసిన ఆదర్శమూర్తి వెళ్ళిపోయాడన్నయ్యా. చీకటి కడుపున అంటివిజ్యోతి వెలిగించాలని తపించి- తపించి నా జీవితంలో వెలిగిన మహత్తర కళాతేజం ఒక్క నిముషంలో ఆరిపోయిందన్నయ్యా. ఆరిపోయింది! ఏడుస్తూ లోపికి వెళ్ళిపోయింది - బయటనుండి రమణ మహర్షి వచ్చారు]

మహ. మళ్ళి ఏడుస్తున్నావా గితా?
గీత : లేదుబావా నేనెందుకేడుస్తాను?

మ . చూడుగితా. సత్యం వెలిగించిన సమిధలం మేము. ఈ చిన్నినమిధలు సమరజ్వాలలై స్వార్థపరుల హృదయంలో చిక్కటి రాళ్ళుగా మారిన గుండెల్ని కాల్చివేసి మహోజ్వల జ్వాలలుగా మారడానికి నీ కన్నీరు చమురుగా పోశారు. త్యాగాన్ని సహనాన్ని పోసి నవసమాజ నిర్మాణానికి నిమైక్యతా పునాదులు కట్టడానికి మా యిద్దర్ని వెలిగించు గితా.

గీత . నేనే చీకటిగా మిగిలిపోయాను బావా.
ర . చీకటిని చీల్చడానికి స్వార్థాన్ని కూల్చడానికి మేమున్నాంగితా, సత్యం జీవించాలి

గీత . అంటే.... అన్నయ్య కేమైనా....
మ . విప్లవజ్వాల ఆరడానికి వీల్లేదుగితా.
గీత . అంటే....

ర . మహోగ్రరూపం దాల్చిన మానవతాజ్వాల యీ దేశ రక్షణానికి ప్రాణమున్న స్వార్థాన్ని మసిచేయాలి. చట్టాన్ని - శాసనాన్ని

పెద్దరికం పేరుతో పెత్తపు దారులతో బిగించిన అధికారుల అంతరాంతరాల్లో చేరి- చైతన్యం వెలిగించాలి, అనంత త్యా తరాల్లో ప్రచండజ్వాలగా ప్రజ్వరిల్లాలి.

గీత. ఏమాటలు నా కర్థంగావడం లేదు బావా?

మ. మనసత్యం అనంత విప్లవయజ్ఞానికి మహోగ్రరూపం ధరించాడు.

గీత. అధికారం కళ్ళుతెరిస్తే-

ర. అవును గీతా. అధికారం కళ్ళుతెరిస్తే.... సరియైన ప్రశ్న. మహర్షి నేను వెడుతున్నాను. [రెండడుగులు వేసి)

మ. ఒరేయ్. ఎక్కడికి?

రమ. మూడ్‌లోకి వెళ్ళి సమాధానం వెదుకుతాను (ఆలోచించాడు) ఆ... వచ్చినది మహర్షి గీత వేసిన ప్రశ్నకు సరియైన సమాధానం వచ్చినది. ఈ దేశంలో అధికారం కళ్ళుమూసి - యెన్నో ఏళ్ళు గతించినవి.

మ. అందుకే రమణా! ఎన్నో ఏండ్లు గతించినవి- కాని శత్రువానసలిన్. కనుల్ మోడ్చిన మందభాగ్యుండు ఒక్కండును తిరిగి లేచి రాడిక అన్నాడు విశ్వకవి జాషువా!

రమ. శాశ్వతంగా కనులుమూసినవారిని ఉద్దేశించి అన్నమాటలివి. కాని- వీళ్ళు? పెత్తందారులు.... నాయకత్వాన్ని గుప్పెట్లో బిగించి అందలాలమీద దొర్లుతున్న అధికార దురంధరులు. పదవులు పట్టుకొని తరతరాలుగా వ్రేలాడుతున్న మహా మంత్రగాళ్ళు గాఢనిద్రలో మునిగిపోయారు, వీళ్ళను లేపడానికి, ఎన్ని వేలకంఠాలు దిక్కులు పిక్కటిలేలా అరిచినా- లేపనే లేవరు.

మహ. గీతా వాళ్ళను లేపడానికి ఒక్కటే ఆయుధం,

రమ. అది విప్లవజ్వాల, ఆ జ్వాలను చైతన్యంతో రగిలించి, గుండెల లోతులలో అంటుకుపోయేలా మంటవేస్తేనేగాని ... కనీసన్యాయం జరగదు గీతా,

గీత. మీకోసం గాలింపచేసేదెవరో కూడా తెలుసా బావా:

రమ. ఎర్రటోపీలూ, బుర్రమీసాలూ, తుపాకులూ, మామూలే.

గీత. మీకిచ్చే బహుమానం కూడా తెలుసు?—

మహా. తెలిసేం: సంకెళ్ళు. జైళ్ళు.

గీత. యిన్ని తెలిసి యెందుకిలా చేయాలనుకున్నారు

రమ. అవమానము క్షమించరాని మహాపాతకము. పుట్టింటి సమాజము సహోదరిపై చేతన్యప్రసవంతిపై పరిపాటి మాలో ప్రవర్తింప జేయాలని ప్రయత్నం చేస్తున్న ఆ అసహాయత సహించరానిది గీతా.

గీత. బావా.

మహా. అప్పుడు గీతా, మన భవిష్యత్తును బంగారం చేసుకోవటం.... మన వంతు కర్తవ్యంకాదా చెప్పు.

గీత. విప్పను ముట్టుకుంటే ఏదేమో కాబట్టుంది బావా. (యింతలో బయటనుంచి సత్యం వచ్చాడు)

స. ఏమిట్రా మీటింగ్?

రమ. అబ్బే ఏంలేదు బావా. చచ్చినవాళ్ళను లేపడానికి మందులున్నాయేమోగాని, ఈ బతికిచచ్చినవాళ్ళను మేల్కొలపడానికి ఎన్ని గొంతులు కావాలి అంటున్నాను అంతే.

స. ఏమ్మా గీతా. ఏమిటలా వున్నావు?

గీత. ఏం లేదన్నయ్యా? బానేవున్నాను.

స. నాకు తెలుసమ్మా? మృత్యువును వెదుక్కుంటూ వెళుతున్న వీరి భవిష్యత్తునుగురించి నువ్వెంత కృంగిపోతున్నావో నాకుతెలుసు.

గీత. అన్నయ్యా.

స. అవునమ్మా. యికనేను మీతోకలిసి, ఆనందాన్ని పంచుకునే అవకాశంలేదమ్మా.

గీత. ఏమిటన్నయ్యా నువ్వనేది?

ర . ఏం జరిగింది బావా?

మ . ఏవరికైనా వెదకుతున్నారా బావా?

వ . చట్టమే వెదకుతుంది మహర్షి?

గీత. అన్నయ్యా?

వ . అవునమ్మా? చట్టానికి లొంగిపోయి కర్తవ్యానికి ద్రోహం చేయలేను.

రమ: మరేంచేస్తావ్ బావా,

వ . మీ అందరికీ కొన్నాళ్ళు దూరంగా వెళ్ళిపోతాను.

గీత . అన్నయ్యా

వ , నేను పారిపోవడంలేదమ్మా? యిన్నాళ్ళు నన్ను నమ్ముకున్న మిత్రులని కాపాడటానికి, నేను నమ్ముకున్న సిద్ధాంతాన్ని రక్షించడానికి వెళ్ళకతప్పదు.

గీత . సమసమాజ స్థాపనకోసం -అర్పణచేసిన ప్రతిఅణువూ శరీరంలో ప్రవహించే ప్రతినెత్తురుబొట్టుకూ ఫలితం యిదా అన్నయ్యా,

వ . గీతా.

రమ, యుగయుగాల దోపిడిలో మిగిలిన తరతరాల చీకటిని చీల్చడానికి చేపట్టిన విప్లవజ్వాల అడవుల్లో వెలిగిస్తావా బావా?

వ . లేదు రమణా, ఈజ్వాల ఆరేదికాదు- యిది మనం వెలిగిస్తే వెలిగేదికాదు. అందరూకలిసి- చైతన్యంపోసి వెలిగించే మహోజ్వలజ్వాల - ఎన్నటికీ ఏడారులపాలు కాకూడదు. అసలు ప్రతి మనిషికోసమూ ఒకజ్వాల రగలాలి. ప్రతి గుండె అగ్నిగుండంగా మారాలి. ప్రతిచేయీ ఆకాశాన్నంటే ఎర్రకాగడా కావాలి. అంతే రమణా, అంతే:

గీత , అయితే ... నేను... నేను ...

మహా. మేమున్నాం గీతా. ఏ భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దడానికి ప్రాణాలైనా అర్పిస్తాం.

వ . చూడమ్మా నాలాంటి అన్నయ్యలు యింకెంతమంది తల్లుల్ని—

పిల్లలీ - దెబ్బలను వదిలేసి - సమరజ్వాలలై పోతున్నారో — నీకు తెలీదు గితా.

గిత, అన్నయ్యా.

వ, అవునమ్మా సత్యానికి భాగస్తులై పవాళ్ళంతా చట్టానికి నేరస్తులుగా కనిపిస్తారు త్యాగానికి వారసులయిన వాళ్ళంతా - స్వార్థానికి బలి కాక తప్పదు. రమణా, మహర్షి నీకు బావలేకాదు. యికనుండి విలువైన అన్నయ్యలు కూడ. పితృం బ్రతికినంతకాలం సంస్కృతిలో ఏ లోపంరాదు గితా.

గిత. అయ్యో భగవాన్ [అనగానే బాయట విప్లవనినాదాలు వినిపించాయి రమణ, మహర్షి వాకిలిదాకా వెళ్ళి చూసివచ్చారు]

వ. కర్తవ్యం పిలుస్తోంది గితా, వస్తా [వెళ్ళబోతాడు]

గిత. అన్నయ్యా.

రమ. బావా సమాజానికా సావికి పూనుకున్న కర్తవ్యంకన్నా గిత భవిష్యత్తు బాగుచేయడం మా లక్ష్యం. నిశ్చింతగా వుండుబావా.

వ. వస్తానమ్మా [వెళ్ళబోయాడు]

గిత. అన్నయ్యా అన్నయ్యా....

వ. కర్తవ్యాని కట్టవేయడానికి కన్నీళ్ళు చాలవమ్మా. అభ్యుదయానికి బంగారు నిర్మించడానికి మనమంతా పునాదులు వేయాలి. లేకపోతే ఈ దేశం బాగుండదు గితా. అందుకే నేను వెళ్ళాలి వస్తా [అంటూ గబగబా బయటకి వెళ్ళిపోయాడు]

గిత. అన్నయ్యా [నావురుమంది]

రమ. యిప్పుడు ఏడ్వటానికి సమయంకాదు గితా.

గిత నాకు మిగిలి దే ఏడుపుబావా.

మహ. ఎడుపు కొందరికి ఆ వాళ్ళకు ప్రత్యేకంగా భగవంతుడు ప్రసాదిస్తాడు గితా అందుకే నీ చీకటిజీవితాన్ని వెలిగిస్తాం.

గిత. నాకు అదృష్టం లేదుబావా.

మహా. అదేమిటి గితా.

గిత. నేను అందరిలా పుట్టలేదు అగ్నిపరీక్షల్లో పుట్టాను చిన్నప్పుడే తల్లిని పోగొట్టుకున్నాను. బట్టకట్టడం నేర్చినతర్వాత - తండ్రిని దూరం చేసుకున్నాను. కంటికిరెప్పలా కాపాడిన అన్నయ్య .... యిప్పుడు వెళ్ళిపోతాడు యింక నేనెవరికోసం బ్రతకాలి? ఎందుకు బ్రతకాలి?

రమ. చూడుగితా, చావుకూడా అందరికీ అనుకున్నప్పుడూ కోరుకున్నప్పుడూ రాదమ్మా. మధు యెక్కడున్నాడో చెప్పు - అతనితో మాట్లాడి పెళ్ళి జరిపిస్తాం.

గిత, ఈ పెళ్ళి జరగదు బావా

రమ. గితా.

గిత. జరగడానికి వీలులేదు.

మహా. యెందుకని గితా?

గితా: కారణం చెప్పడానికూడా నోరు కట్టుబడిపోయింది బావా నన్నేమీ అడగొద్దు.

రమ: గితా నీకు మేము పరాయివాళ్ళం కాదు,

మహా: నీ కోసం ఏంచేయడానికైనా సిద్ధంగా వున్నాం గితా, కట్నాలూ కానుకలూ కావలసివస్తే...నా భాగం ఆస్తివుంది. అమ్మి .. లక్షణంగా పెళ్ళి జరిపిస్తాం గితా.

గిత; వద్దు బావా. మీరంతా త్యాగానికి పూనుకుని ఆత్మీయత మంచి తనంతో కట్టిపడెయ్యవద్దు. మీకు దణ్ణం పెడతాను దయచేసి నన్నేమీ అడక్కండి బావా! అంటూ లోనికి వెళ్ళింది ఏడుస్తూ)

రమ: మ ర్తి గిత ఏడుస్తుంది మదు మోనం చేయలేముకదా.

మహా: ప్రేమికులు పడిపోయారంటే అంతటిని మరొకటి వుండదు. అనలా ప్రేమనుండి విడిపోవాలంటే పెద్ద భూకంపం రావాలి.

రమ: మరి గిత ఎందుకిలా మారింది?

మహా: పద తెలుసుకుందాం. (లోనికి వెళ్ళారు. తెరపడింది)

నాలుగవ రంగం

[కరుణాకరంగారి రెండంతస్తుల మేడ అందంగా ఆధునాతనంగా వుంది ముందుహాలో ఖరీదైన ఫర్నిచర్ వుంది డ్రాయర్ మీద పుస్తకాల దొంతర పూలకుండీ - ఫోను. ఫ్యానూ వగైరా వున్నాయి. సిల్కు డోర్ కర్టన్స్ వాకిళ్ళకు వ్రేలాడుతున్నాయి, రెండు వాకిళ్ళ మధ్యభాగంలో రేడియోస్టాండ్ వుంది. గోడలకు దేశనాయకుల ఫొటోలు ప్రకృతి చిత్రాలు తగిలించినారు - గోడ గడియారం రాత్రి ఎనిమిది గంటలు మ్రోగింది. రత్నాలు లోపల్నుండి వచ్చి ఫర్నిచర్ శుభ్రంగా తుడిచి రేడియో ఆన్‌చేశాడు రేడియోలో చక్కని సినిమాపాట వచ్చింది- ఇంతలో మేడదిగి గీత ముందుహాలో కొచ్చింది- రేడియో ఆపువేసి ఓ కుర్చీలో కూర్చొని వీక్లీ తిరగవేస్తూంది. రత్నాలు ఆమెను పలకరించాలని ప్రయత్నం చేశాడు]

రత్నా : అమ్మాయ్‌గారూ

గీత : (తలెత్తి చూసింది)

రత్నా : నాపేరు రత్నాలండీ.

గీత : తెలుసు.

రత్నా : నేనీయింట్లో పనివాణ్ణి-

గీత : అదీ తెలుసు.

రత్నా : మీరీయింటికి రాకపూర్వం.... అయ్యగారికి....నేనే అమ్మాయ్ గారూ.

గీత : (చూసి ఏమీ అనలేకపోయింది)

రత్నా : చూడండి అమ్మాయ్‌గారూ

గీత : నువ్వు ఎంత పనివాడివి. పనివాడివి... అంతే కాదు.. . అయ్యగారి మంచి చెడ్డలు చూడ్డానికి నీకన్నా ఎవ్వరూ లేరు. అంతేగా?

రత్నా : మీకు కోపం వచ్చినట్లుంది?

గీత : లేదు రత్నాలు. లేదు.

రత్నా : ఎంత చల్లగా పిలిచారమ్మాయిగారూ నిజంగా మీ పిలుపులో ఎంత తీయదనం - ఎంత కమ్మదనం వుందో చెప్పటం చాలా కష్టం అమ్మాయిగారూ.

గీత : నువ్వు చదువుకున్నావా రత్నాలూ?

రత్నా : చదివానులెండి ఉద్యోగం చేయడానికి పనికొస్తుం దనుకున్నారు కాని వూడిగం చేయడానికి వుపయోగపడింది. అయినా అమ్మాయి గారూ ఈ రోజులలో డిగ్రీ సంపాదించినా లాభం లేదులెండి.

గీత : ఇంతకీ నువ్వు చెప్పేదేమిటి?

రత్నా : అయ్యగారికి నేనంటే చాలా ఇష్టం అమ్మాయిగారూ,

గీత : ఆయన చాల మంచివారు

రత్నా : కాదమ్మాయిగారూ, మంచి హృదయం గలవారు. గుండెలనిండా ఆత్మీయత నిండినవారు

గీత : అవును

రత్నా : మిమ్మల్ని చూస్తుంటే నాకేమనిపిస్తుందో తెలుసా అమ్మాయి గారూ.

గీత ; చెప్పకుండా ఎలా తెలుస్తుంది?

రత్నా : చెబితే అర్థం చేసుకోవడంలో అర్థం లేదమ్మాయిగారూ.

గీత : రత్నాలూ

రత్నా : షక్కీ పిలవంతమ్మాయిగారూ.

గీత : నీకెవరూ లేరా?

రత్నా : ఇప్పుడెవరూ లేరండీ, కాని ఆ పిలుపులో దూరం అయిపోయిన నా చెల్లిగొంతు వినిపిస్తుంది నా చెల్లి అచ్చం మీలాగె వుండేది,

గీత : ఇప్పుడెక్కడుంది?

రత్నా : మనకు చాలా దూరంలో పిలిస్తే వినపడనంత దూరంలో వుంద
మ్మాయి గారూ.

గీత : అంటే, ఆమె...

రత్నా : చనిపోయిందమ్మాయిగారూ.

గీత : రత్నాలూ.

రత్నా : అమ్మాయిగారూ ఆమె పేరేమిటో తెలుసామీకు? ప్రగతిబాగుంది కదండి.

గీత : ప్రగతి, చాలా బాగుంది

ర : అవునమ్మాయిగారూ. ప్రగతి చాలా బాగుండేది.
కాని, కాని, ప్రగతిని,,: మావూరి ప్రేమపిచ్చి అంటే మా సమితికి ప్రెసిడెంటు-

గీత : ఏం చేశాడు?

రత్నా : ఈ దేశంలో నాయకత్వం చేపట్టిన స్వార్థపరులు. ప్రగతిని ఏం చేస్తారో తెలీదా అమ్మాయిగారూ. ప్రగతి పంతులమ్మగా పని చేస్తుండేది- పదినెలలు పనిచేసినా, జీతం యివ్వని అధికారాన్ని కోపగించుకుంది, ప్రగతి నోరెత్తిందనే కోపంతో, సమితి ప్రెసిడెంటు ప్రగతిని ఒంటరిగా చూశాడు. అధికార గర్వంతో అహంకారపు ఎత్తుగడలతో, స్వార్థం పెచ్చరిల్లిన కళ్ళతో ప్రగతిని చెరిచాడు అమ్మాయిగారూ. మానభంగం చేశాడు.

రత్నా : అవును రత్నాలూ. పదవుల మత్తులో, ప్రగతినిచూసి వోర్వలేక పోయి వుంటాడు

రత్నా : అప్పుడు, నా ప్రగతి ఏంచేసిందో తెలుసా?

గీత : తెలుసు రత్నాలూ, ఆత్మహత్య చేసుకుంది, ప్రగతి ఆత్మహత్య చేసుకొంది అంతేగా-

రత్నా : అప్పుడే అమ్మాయిగారూ. నా ప్రగతి నన్ను దగ్గరకు పిలిచింది.

"ఓరేయ్ అబ్బాయ్ నేను చచ్చిపోతున్నాను. ఈ నాయకుల చేతులో నీ ప్రగతి నాశనమై పోయింది శీలంపోయిన ప్రగతి జీవించలేదు ప్రగతికోసం నువ్వెంత ఏడ్చినా లాభంలేదురా" అంటూ కన్నుమూసిందమ్మాయిగారూ.

గీత : నీ కెంత అన్యాయం జరిగింది రత్నాలూ.

రత్నా : అయినా నాకేం ఫర్వాలేదమ్మాయిగారూ ఇప్పుడు మీరున్నారుగా నా ప్రగతిని మీలో చూసుకుంటూ హాయిగా కాలం గడుపుతాను నా చెలిని మీ కళ్ళలో చూసుకుంటూ తృప్తిగా జీవిస్తానమ్మాయి గారూ.

గీత : అలాగే రత్నాలూ. అలాగే—

రత్నా : (కళ్ళుతుడుచుకున్నాడు) ఇప్పుడు చెప్పండమ్మాయిగారూ మీరీ యింటి యజమానులు నేనీయింటి పనివాణ్ని. నన్నేం చేయమంటారు?

గీత : ఏమీ చెయొద్దు రత్నాలూ. నవ్వుతూ, నవ్విస్తూవుంటే చాలు—

రత్నా : అదేమిటమ్మాయిగారూ అయ్యగారూ అంతే అసలు నేనీయింట్లో వుంది ... (ఇంతలో కరుణాకరు మేడదిగి హాలోకొచ్చాడు)

కరు : మమ్మల్ని నవ్వించడానికి నవ్వులబాటలో నడిపించడానికి [గీత ఓ ప్రక్కకు వెళ్ళింది సిగ్గుగా]

రత్నా : బాబుగారూ.

కరు : విన్నావుగా గీతా ఇన్నాళ్ళూ గుండెలనిండా విషాదాన్ని. కన్నుల నిండా నిశీథాన్ని—ఈ అమాయకుని నవ్వులతోనే వెలిగించాను. ఆడదిక్కులేని నాకు. దీపం వెలిగించే భాగ్యం కరువైన యీ మేడకూ, ఆదేజ్యోతిగా మిగిలిపోయాడు. ఇప్పుడు నీ రాకవలన, చీకటి విడిపోయింది, శూన్యమయమైన నా హృదయంలో వెన్నెల నిండిపోయింది, ఇదంతా నా అదృష్టం గీతా!

గీత : లేదండీ! ఇదంతా నా అదృష్టం, జీవితంలో ఎవ్వరూ వూహించని

కలలు, నన్ను స్వర్గసోపానాలమీదనుంచి ఆకాశమంత, అంతస్తులో ప్రతిష్ఠింపచేశాయి, నేనే అదృష్టవంతురాలిని-

కరు . గీతా!

ర : బాబుగారూ?

కరు . ఏమిట్రా?

ర . అమ్మగారిని చూస్తుంటే చనిపోయిన లక్ష్మీదేవిగారు మళ్ళీ మనింట్లో తారాడినట్లుంది గదండీ!

కరు . (గీతను వింతగా చూశాడు) అవున్రా! నిజం చెప్పావు! లక్ష్మి అందెలు ఘల్లు ఘల్లుమని మోగిన మనింట్లో ఇప్పుడు గీత కాలి మెట్టెలు చప్పుడు చేస్తున్నాయి. ఇంతకాలం బ్రతుకుమీద రోత, జీవితమ్మీద అసహ్యం పుట్టిన నాలో గీత క్రొత్త ఆశలు చిగురింప జేసింది. ఒరేయ్ ఏనాడో చేసుకున్న పుణ్యంకొద్దీ మళ్ళీ మనింట్లో లక్ష్మీదేవి వెలిసిందిరా.

గీత, ఎందుకండీ...నన్నిలా పొగుడుతారు?

కరు . ఇది పొగడ్త కాదుగీతా! ఆస్తికీ ఆడంబరాలకూ తిరుగులేని వంశం మాది విలాసాలకూ వినోదాలకూ అంతులేని కుటుంబంకూడా. అయినా లక్ష్మి కన్నుమూసిన తోడువలన జీవితంలో అన్నిఆశలూ అనురాగాలూ కూడా కన్నుమూశాయ్. నువ్వొచ్చిన తర్వాత మళ్ళీ నవ్యకాంతులు వెల్లివిరిశాయి నయనాల్లో ఎన్నో ఆశలు మెరిశాయి

ర . బాబుగారూ, తమరేమీ అనుకోనంటే ఒక్క మాట అడుగుతాను

కరు , అడుగు రత్నాలూ! ఒకటేమిటి? వంద అడుగు ఇన్నేళ్లూ నాయింట్లో పనివాడివి నువ్వే అయ్యావు. నవ్వుల దివ్వెగా వెలిగిన పువ్వుగా నువ్వీ యింట్లోవుండి నన్ను బ్రతికించావ్. మళ్ళీ బ్రతికిచ్చావు. ఎన్నయినా అడుగు రత్నాలూ!

ర . ఏం లేదు బాబుగారూ! అమ్మగారు లేనిలోటు తీరిందిగా

కరు . ఏం చేయమంటావో చెప్పు-

ర . చినబాబును యింటికి తీసుకురండి బాబూ; అమ్మగారే స్వయంగా చూసుకుంటారు

కరు . అత్రవత్సం విన్నవే చేశాను రత్నాలూ.

ర . బాబుగారూ.

కరు . చినబాబు యీరోజు యింటికొస్తున్నాడు

ర . అమృతం తాగినంత తీయని కబురు చెప్పారు బాబుగారూ. ఇక మవింట్లో ఏకొరతా వుండదు బాబూ, అలా బయటికి వెళ్ళొస్తాను.

కరు . వెళ్ళరా బిడ్డల కోర్కె తీర్చలేని తండ్రి తండ్రిగాకుండా జన్మ నిచ్చిన భగవంతుడే నన్ను మర్చిపోయాడు. జీవితాన్ని కసి కొద్ది చీకటిలోకి నెట్టివేశాడు. విధికూడా పగతో నన్ను పక్కదారి పట్టించింది నువ్వే నాకు రెండుకళ్ళయి రెండో పెళ్ళిచేసి శూన్యమయమైన నా హృదయాన్ని యీ యింటిని దేవాలయం చేశావు. వెళ్ళు రత్నాలూ, వెళ్ళు.... ఇదిగో డబ్బు (అంటూ పర్సుతీసి పదిరూపాయలనోటు యిచ్చాడు)

ర . బాబుగారూ,

కరు . ఇంకో పది కావాలా రత్నాలూ.

ర . అక్కర్లేదు బాబుగారూ. ఎప్పుడూ మీదయవుండాలేగాని యీ పదులూ పాతికలూ నాకెందుకు; డబ్బుకన్నా విలువైనా మీ ఆత్మీయత చెరిగిపోకుండా కరిగిపోకుండా వుంటే చాలు బాబూ అదేపది వేలు.

కరు . ఒరేయ్. చేసినమేలు మర్చిపోయేంత కృతఘ్నుణ్ణి కానురా నేను. వెళ్ళు. (రత్నాలు నమస్కరించి బయటికి వెళ్ళాడు) నన్ను క్షమిస్తావా గీతా

గీతా . అంతమాట అనకండి.

కరు . ఇన్ని సంపదలూ సంస్కృతివున్నా నన్ను వెలుగు లోనికి నడిపించే ఇల్లాలు పోయిన తర్వాత నేనేమీలేనివాణ్ణయ్యాను. చివరకు చినబాబుకూడా యిల్లు విడిచి వెళ్ళాడు. తిరిగి వస్తాడనే ఆశ..

నన్నొగిలి పోయింది. కాని గీతా, మన పెళ్ళి జరిగిన మరునటి రోజే వచ్చాడు గీతా.

గీత : ఈ విషయం ముందుగా నాతో ఎందుకు చెప్పలేదండీ?

కరు . నేను చేసిన మొదటి పొరపాటు అదే గీతా, చెప్ప డానికి నోరు రాలేదు అయినా నిన్ని పెళ్ళి చేసుకుంది .. నాకో యిల్లాలు కావాలని మాత్రం కాదు గీతా! ఈ యింట్లో జ్యోతి కావాలని— ఇందులో నా తప్పేమన్నా వుంటే—క్షమించు.

గీతా . అంతమాట ఎందుకులెండి.

కరు . జీవితంలో అన్ని సుఖాలు అనుభవించిన నేను—ఏ సుఖానికీ నోచుకోని నన్ను—నా యింటికి యిల్లాలుగా — ఒక తల్లిగా తీసుకొచ్చాను. వయసు చావక ముందే లక్ష్మిచనిపోయింది. ఉద్ధస్తుడని ఆశపడిన కొడుకు వూరు విడిచివెళ్ళి— రావడం మానేశాడు. ఇప్పుడు...నేను దారితప్పాను. ఒక్కసారి కాలుజారితే— తిరిగి తీసుకోలేనంత అవినీతి బురదలో కూరుకుపోయాను. అప్పుడే... నువ్వు నాకారు క్రిందపడబోవటం నిన్ను యింటికి తీసుకు రావడం జరిగింది—నువ్వీ యింట్లో అడుగుపెట్టగానే జ్యోతి వెలిగినంత పనయింది ఆ వెలుగు శాశ్వతంగా వుండాలనే నీ మెళ్ళో తాళి గట్టాను గీతా! ఇల్లు విడిచివెళ్ళిన నా బాబు కూడా—నీ రాకతో యింటికి చేరాడు నిజంగా నువ్వు దేవతవు గీతా!

గీత . ఎందుకండీ నన్నలా పొగిడేస్తారు?

కరు , నిప్పు గీతా! ఇందులో నా తప్పేమిటి? నేనెవరికి అన్యాయం చేశాను?

గీత లేదండీ మీరు...ఎవరికీ ఎప్పుడూ అన్యాయం చేయలేరు. ఎడారిలో ఏ సుడిగాలికోరాలి, ఎండిపోతున్న ఓ గులాబీని చిగురింపజేశారు. కొత్త వెలుగు మొలిపించారు. ఇందులో మీ తప్పేమీ లేదండీ!

కరు . చూడు గీతా! పోతికేళ్ళు న్యాయవాదిగా బాధ్యతకు నేనెప్పుడూ అన్యాయం చెయలేదు. తప్పులు చేసిన వాళ్ళనూ తప్పుడు సాక్ష్యలతో ఉరికంబాలకు ఎక్కవలసిన వాళ్ళకు శిక్షకు బదులు, నాశక్తి మేరకు న్యాయం పంచిపెట్టాను కాని...దేవుడే నాకు అన్యాయం చేశాడు. న్యాయాన్ని రక్షించడానికి- ధర్మాన్ని తూకం వేయ్య డానికి అనేకసార్లు నన్ను జీవిత పోరాటంలో ఓడిపోయేలా చేశాడు గీతా!

గీత . లేదండీ! న్యాయం ఎప్పుడూ ఎక్కడా ఓడిపోలేదు. న్యాయానికి ఓటమే జరిగితే ఈలోకమే చీకటైపోతుంది.

కరు . గీతా. పెళ్ళి చేసుకోవాలని గుండె పగుల్లయే కొత్తదిగుళ్ళ మొల కెత్తాని నేనెప్పుడూ ఆశించలేదు కాని.. గీతా!నిన్ను మొన్నటి వరకు నా కవీసయోగక్షేమాలయినా- పట్టించుకోని నా చిన బాబు ఒక్కరోజు ముందు వచ్చివుంటే నేనే పరీక్షలోనూ ఓడిపోయే వాణ్ని కాదుగీతా

గీత . అన్ని మనం ఆలోచించినట్లు జరిగితే యిక ఆ దేవుడితో పనే ముంటుంది చెప్పండి! అందుకే .. అప్పుడప్పుడూ... న్యాయానికి చిన్న చిన్న పరీక్షలు పెడుతూ వుంటాడు అంతమాత్రాన మనం ఓడిపోయినా న్యాయం ఓడిపోదండీ ఓడిపోగూడదు. ఓడిపోవడా నికి వీల్లేదడి కూడా. ముందు మీ రెళ్ళి చిన బాబును యింటికి తీసుకురండి.

కరు . అలాగే గీతా. నువ్వు బాబుకోసం స్వీట్లు తయారుచెయ్యి. వాడికి తీపిఅంటే చాలాయిష్టం. వస్తా (అంటూ బయటికివెళ్ళారు గీత విట్టూర్పి లోపికివెళ్ళింది. క్షణంనిశ్శబ్దం బయట కారుహారన్ మ్రోగింది. మధు డ్రైవర్ సహాయంతో ముందుకొచ్చారు. జేబులో నుండి కొంతడబ్బుతీసి అతనికిచ్చారు డ్రైవర్ లెక్కించిజేబులో పెట్టుకుని ఓనమస్కారంచెప్పి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. మధు

లోనికివెళ్ళే ప్రయత్నంలో ఒకుర్చీతగిలి పడబోయి తమాయించుకున్నాడు)

మ . రత్నాలూ, ఒరేయ్ రత్నాలూ! (కొంతస్థాయిపెంచి రెండుమూడు సార్లు పిలిచాడు. గీత బయటకొచ్చింది మధుని చూసి, కంపించి పోయింది. "మధూ" అని పెద్దగా అరవబోయింది కాని...... మాట అంగిలిదాటిరాలేదు. కన్నీళ్ళువచ్చాయి. మధు రాకతో మనసు పురి కలితిరిగింది, చరచరా లోనికివెళ్ళబోయింది) వెళ్ళిపోతున్నావా రంగీ?

గీత . [కాళ్ళకు ఏదోబంధంపడ్డట్టు ఆగిపోయింది)
మ . గుడ్డివాణ్ణి అయితేమాత్రం గుర్తుపట్టలేననుకున్నావా?
గీత . మధూ- [అస్పష్టంగా గొణిగింది]
మ . కనులులేకపోతే, నీ కాళ్ళచప్పుడు పసిగట్టలేననా? నాన్న యింట్లో వున్నాడా? రంగి, ముందునాన్నను పిలు.

గీత . మధూ-మధు (అదురుతున్న పెదాలతో అనుకుంది)
మ . మాట్లాడవేం రంగీ?
గీత . నేను రంగినికాను బాబూ [విషాదం గొంతులోచేరి కంఠాన్ని మార్చింది]

మ . రంగివికాదా నువ్వు?
గీత . కాదుబాబూ, రంగినింపన్లోంచి తీశేశారు.
మ . యెందుకని?
గీత . పెళ్ళి చేసుకుంది.
మ . రంగికూడా పెళ్ళయిపోయిందా!
గీత . పెళ్ళిళ్ళు దైవనిర్ణయాలు అంటారుగా బాబూ.
మ . యింతకీ నువ్వెవరు?
గీత . కొత్తగా పనిలో చేరాను బాబూ.

ను . చిన్నప్పట్నుంచి రంగి యింటిపనులూ, వంటపనంతా చేస్తుండేది, తల్లి పోయిన తర్వాత నిజంగా తల్లిగాని తల్లిగా, ఎప్పుడేదికావాలో వెంటనే చేసేది. నవ్వించడానికి నమ్మకంగా పనిచేయడానికి రంగి చాలా మంచిది. యింతకీ నీ పేరు చెప్పావుకాదు?

గిత . ఏపేరుతో పిలిచినా పలుకుతాను బాబూ.

ను . పిలవడానికి ఏదో ఒకపేరు కావాలిగా. అసలు మీ అమ్మా నాన్నా పేరుపెట్టకుండానే, పెంచారా నిన్ను?

గిత . లేదుబాబూ. అందరికన్నా చిన్నదాన్నని, అందరూ నన్ను "చిన్నమ్మా" అనేవారు-

ను . ఓ... నీ పేరు చిన్నమ్మ అన్నమాట.

గిత , అవునుబాబూ.

ను . నాకో సహాయంచేస్తావా చిన్నమ్మా.

గిత . ఎందుకుచేయను బాబూ. అసలునేను ఏదోఒకటి చేయడానికేగా పనిలో కుదిరింది? ఏంచేయమంటారు

ను . నాకిప్పుడు కనులుపోయాయి చిన్నమ్మా.

గిత . లేదుబాబూ. నా రెండుకళ్ళూ మీవే అనుకోండి.

ను : ఒకపారి గితకూడా ఈ మాటేఅంది చిన్నమ్మా కాని...ఏంచేసిందో తెలుసా? చివరకు నా రెండుకనులూ పోవడానికి కారణమయింది.

గిత . చినబాబూ [బావురుమంది]

ను . ఏడుస్తున్నావా చిన్నమ్మా ప్రాణానికి ప్రాణమై గుండెకు గుండై నన్ను దివ్యలోకాల్లో విలకాంతుల్లో ఓడిచేలా చేసిన నా గిత నా కోసం ఒక కన్నీటిబొట్టు కార్చలేదు చిన్నమ్మా కసీసం... ఒక నిట్టూర్పుఅయినా విడువలేదు

గిత . లేదుబాబూ, ఆమె కుళ్ళికుళ్ళి, కన్నీరంతా యింకేలా ఏడ్చి-ఏడ్చి జీవచ్ఛవంలా మిగిలిపోయింది బాబూ? [బాధపడింది]

ను . గిత నీకుతెలుసా చిన్నమ్మా.

గీత . బాగా తెలుసు,

మ . అయితే, యిప్పుడామె ఎక్కడుంది?

గీత : మీరు గుర్తుపట్టలేనంత దూరంలో-

మ . ఏమిటి చిన్నమ్మా నువ్వనేది? గీతకేమైంది?

గీత . పెళ్ళయింది,

మ . చిన్నమ్మా [గతుక్కుమన్నాడు]

గీత : నిజమే బాబూ.

మ . గీతకు పెళ్ళయిందా, కనులుపోయినా, ఆమెకోసమే జీవిస్తున్న నన్ను ఏంచేయాలని- తాకితలొంచింది?

గీత : తాకికాదు చినబాబూ, ఎగతాళికి ఈ సంఘానికి తలొంచింది. అంతేబాబూ అంతే-

మ . ఈ గుడ్డివాడికి చివరకు తిపిగురుతులే మిగిల్చిందన్నమాట.

గీత . మీకు కళ్ళెందుకు పోయాయి చినబాబూ?

మ . కనులుండీ గుడ్డివారుగా మారిన - గీతలాంటి వాళ్ళను చూడకుండా వుండేందుకే చిన్నమ్మా.

గీత , గీత మీరనుకునేంత పిచురాలు కాదులే బాబూ.

మ . ఆ ఉదేశ్యంతోనే గీతకు నా బ్రతుకు అర్పణచేశాను. అంతేకాదు చిన్నమ్మా? గీత శ్రేయస్సుకోసం, నా సమస్తాన్ని మూసగాచేసి, ఓ మహాకళామూర్తిని చేసాను. చిన్నమ్మా కాలేజీలో చదువు తున్న రోజులలో.... మా యిద్దరికి కళలమీద ఆసక్తి నటనమీద భికి కలిగా... ఓ మహాకవి రచించిన మహాశిల్పి నాటిక ఆడాలని అందులో గీతకు ప్రధానమైన పాత్రనియమించి నా ప్రాణంపోసి ఆమె జీవించేలా చేశాను చిన్నమ్మా.

గీత . అవును చినబాబూ మీ గురించి గీత ఎప్పుడూ చెపుతూవుండేది.

మ : ఏమని చిన్నమ్మా?

గీత . మీరుబాగా నటిస్తారని, నటనలో జీవిస్తారని-

మ : నిజమే చిన్నమ్మా! ఈ కళలూ, కవితలూ నా కందించిన ఫలితా లేమిటో తెలుసా? అభినందనలూ అంధత్వం.

గీత : చూడండి బాబూ.

మ : ఏమిటి చిన్నమ్మా?

గీత : మిమ్మల్ని ఒకమాట అడగాలని వుంది.

మ : అర్థమయింది చిన్నమ్మా గీతలేకుండా, మహాశిల్పిగా నటించి, ఆ పాత్రకు సరియైనన్యాయం చేకూర్చలేను.

గీత : మీకేమీ అభ్యంతరం లేకపోతే, ఆ పాత్రలో నేనుంటాను చిన బాబూ.

మ : చిన్నమ్మా?

గీత . ఔనండి. శిల్పిగా మిమ్మల్ని చూడాలని వుంది బాబూ.

మ : అలాగే చిన్నమ్మా? నీ యిష్టప్రకారమే నటిస్తాను ఒక పాడుబడిన దేవాలయ ప్రాంగణంలో నల్లరాతికి నాజ్యూకలు చెక్కే శిల్పిగా నన్ను చూడు చిన్నమ్మా నేను చెక్కుతున్న శిల్పం పేరేమిటో తెలుసా నీకు?

గీత . "మానవత"

మ : అవును చిన్నమ్మా "మానవతే" అదే... నా మానవత, అక్కడికి నన్ను నడిపించుకు వెళ్ళు చిన్నమ్మా.

గీత : అలాగే చినబాబూ, అలాగే (అంటూ చేయి పట్టుకుని ఓ ప్రక్కకు నడిపించుకు వెళ్ళింది, మధు కూర్చున్నాడు]

మ . చిన్నమ్మా?

గీత . ఏమిటి బాబూ?

మధు: మానవత జీవించాలి!-- ఉలితో రాతిలో వున్న ప్రాణాన్ని పోస్తాను

గీత : తెలుసు బాబూ!

మధు: ఆనాడు పున్నమి రేయి

గీత : కాదు . వెనెత్తిలరేయి

మధు: మానవతను గుళ్లో ప్రతిష్ఠింపజేయాలని పూజారులూ పురప్రముఖులూ సిద్ధమయ్యారు. మానవతను స్నానమాడించి-గుడికి నడిపించారు-

గీత : కాని మిమ్మల్ని గుడికి దూరంగా నెట్టివేశారు

మధు: ఎందుకో తెలుసా చిన్నమ్మా?

గీత : మానవతను సృష్టించారని-మానవతను బ్రతికించారని మానవతకు బ్రతికించాలని బ్రతుకంతా అర్పణ చేశారని మానవతకు మరుజన్మ ప్రసాదించిన ఓమహాశిల్పి-కడజాతివాడని చినబాబూ,

మధు: సమతలూ—మమతలూ కలబోసి-కళాప్రతిభనంతా కరిగించి మానవతను మంచిని నేను కడజాతివాణ్నయితే సంఘం ఒప్పుకోలేదు చిన్నమ్మా!

గీత , మిమ్మల్ని శిక్షించారు చినబాబూ!

మధు. అవును చిన్నమ్మా! అప్పుడు దూరంనుండి కళ నన్ను పిల్చింది మానవత నన్ను కేకవేసింది అన్నయ్యా అంటూ గావుకేక పెట్టింది. ఏదీ ఆ పిలుపు? ఎక్కడ నా మానవత నిలబడింది? ఆ గుండెలోని దీనాలాపం? విషాదం నిండిన నా కళగొంతు నాకు వినిపింతలేం? (అంటూ తడుముకుంటూ పడబోయి హాలంతా వెదికాడు అప్పుడు గీత ఓ ప్రక్క-నిలబడింది మానవతలా)

గీత . అన్నయ్యా!

మధు. తల్లీ! కళా! (అంటూ మానవత వేపునడవడానికి ప్రయత్నించాడు ఇబ్బందిగా)

గీత . నా కాళ్లు పగిలి పోతున్నాయన్నయ్యా.

మధు. నాగుండె పగిలిపోతుం దమ్మా నా హృదయమే బ్రద్దలై పోతుంది వద్దు..నా కళను కాళ్ళు జద్దలు కొట్టొద్దు మానవతను మానభంగం చేయొద్దు. మీకు పుణ్యం వుంటుంది

గిర . పాపాన్ని నా ముఖమ్మీద చల్లుతున్నారన్నయ్యా

మధు. నేనెంత పొరపాటు చేశానమ్మా మానవత్వాన్ని యెప్పుడో మట్టి పాలు చేసిన యీ మనుషుల్లో నవతను కలిగించడానికి మూగలై మగ్గలై పడి వున్న వీళ్ళు రూపమిచ్చి ప్రాణమిచ్చి జీవకళను ప్రసాదించి "మానవత" అని ముద్దుగా పేరుపెట్టి మూర్ఖుల చేతుల్లో పెట్టిన పాపినమ్మా నేను.

గిర : అన్నయ్యా నా గుండెలు పగిలిపోతున్నయ్. నా ప్రాణం విలవిలా కొట్టు కుంటుంది, కొబ్బరికాయలు నామీద [illegible]దేకొట్టి ఆ పాపిష్టి వీళ్ళు అందంగా నువ్వు మలిచిన పసిడి ముఖమ్మీద చల్లు తున్నారన్నయ్యా. నిన్ను తృప్తిగా చూసే నా కళ్ళలో ఆ పాపాన్ని చిమ్ముతున్నారు నన్ను చీకట్లో బంధించారన్నయ్యా.

మధు. అవునమ్మా. నిన్ను చీకట్లోనూ నన్ను వాకిట్లోనూ బంధించా రమ్మా ఈ కసాయివాళ్ళు వీళ్ళూ నాకూ అంతస్తుల తేడా కల్పిం చారమ్మా. కడజాతివాణ్ణని నన్ను నా మానవతకు దూరంగా నెట్టారమ్మా. నేను నీ దాకా రాలేను కదా. నువ్వే ఇంటికి రా చెల్లి

గిర . తలుపులు బిగించారనయ్యా.

మధు. ఈ దుస్థితికి కారణం నేనమ్మా. పండు వెన్నెల పిడల్లో వేగదంలా మెరిసే నిన్ను ఈపాపిష్టి మూకలపాలు చేశానమ్మా మా నవతను చంపుకుని నన్ను వీధిలోకి నెట్టివేశారు కదా. అమ్మాకదా నువ్వే కదలిరా-కదలిరా.

గిర . రాలేనన్నయ్యా. తిరిగినిన్ను చూడలేను నేను చచ్చిపోతాను. చచ్చిపోతాను.

మధు. రావ కూడదమ్మా. నిన్ను చంపుకోవడానికా నేనింత శ్రమపడింది. మానవత చచ్చిపోతే- యీ దేశం జన్మ జన్మలకూ బాగుపడదమ్మా మానవతను బ్రతికించడానికేనమ్మా ఇన్నాళ్ళు కన్నీళ్లు దిగమింగి కష్టాలు భరించాను.

గీత, అన్నయ్యా! గబ్బిలాలు చెవులమీద గింగుర్లు పెడుతున్నాయ్ సాలెపురుగు ముక్కుమీద చెక్కిళ్ళ మీద నాట్యం చేస్తున్నాయ్ ఈ హింస నేను భరించలేను. ఈ నరకం నేను భరించలేను. అన్నయ్యా నేను చచ్చిపోతాను చచ్చిపోతాను

మధు. వద్దు కళా వద్దు నువ్వు చావడానికి వీలు లేదు. అయ్యా పూజారి గారూ, మీ పవిత్రం పెడతాను నా బిడ్డకంతా ముద్దవేసి ముద్దుగా మలిచిన మానవత- చచ్చిపోతానంటోంది, ఒక్కసారి ఆ గుడి తలుపులు తెరవాం బాబూ క్రిందజాతివాళ్ళయితే కళాకైవల్యం పొందగూడదా? కళకూ కవితలకూ కులాలు మతాలు అడ్డంగా వున్నాయా? అయ్యా ప్రెసిడెంటుగారూ, మీరైనా చెప్పండి. అవతల నా మానవత చచ్చిపోతానంటోంది. సాలెపురుగులు మానవత వంటిమీద గాయాలు చేస్తున్నాయి గబ్బిలాలు పొడుస్తుంటూ మానవత గుండెల్ని చీల్చి తినేస్తున్నాయి. మునసబుగారూ, మానవత చచ్చిపోతానంటోంది, తలుపు తీయండి బాబూ. తలుపు తీయండి.

గీత. అన్నయ్యా ఏడుస్తున్నావా? నీ కళ్ళనుండి కారే ఆ కన్నీరు దోసిలింపి నా ముఖమ్మీద చల్లన్నయ్యా. ఈ మూర్ఖుల స్పర్శ తగిలిన మురికిని కడుక్కుంటాను.

మధు. కళా

గీత. అవునన్నయ్యా ఇప్పుడు నేను... నువ్వు సృష్టించిన మానవతను కాను ఈ నరరూప రాక్షసుల చేతులలో నలిగిపోయిన పతితను. నీ చేతి వులితో నగిషీలు దిద్ది వన్నెకెక్క పసిడిముద్దగా మలిచిన మానవతను కాను ఆ స్వార్థపరుల కులతత్వాల వూబిలో కూరుకుపోయిన కులటను నీ పవిత్రతను ప్రాణంపోసి పలుమారులు నన్ను పరామర్శించిన మానవతను కాను. ఆ దుష్టుల ఆలోచన వెంటవెంటే కొల్పరి మిగిలిపోయిన కులస్థను. మూగనన్నయ్యా. మూగదాన్ని.

మ . వీల్లేదమ్మా! నేను మలినమైన మానవత మూగదైపోవడానికి వీల్లేదు మానవత మలినం కావడానికి వీల్లేదు పూజారిగారూ! మానవతను బ్రతికించండి, మానవత లేని లోకంలో నేను జీవించలేను పాపాలకు ప్రతిరూపాలయిన మీమధ్య నా మానవత మరణిస్తుంటే చూస్తూ వూరుకోలేను. బ్రతికించండి. బ్రతికించండి బాబూ మీకు పుణ్యముంటుంది.

గీత . అన్నయ్యా! నాకు వూపిరాడటం లేదు, నేను మారిపోతాను.

మ . కళా,

గీత , ఆ దుర్మార్గులు చేస్తున్న దురంతాలుచూస్తూ నేను జీవించలేను. ఆ పాపిష్టిమూకల పరిహాసాలతో నా ప్రాణం నిలుపుకోలేను, పసుపు ముద్దల్ని పాపపుముద్దల్ని తిని బ్రతకలేనన్నయ్యా

మ . వద్దుకళా. నువ్వుపాపాన్ని తినొద్దు.

గీత . మరి నీ మానవత జీవించాలంటే నాకు నీతిని తినిపించాలి సత్యాన్ని త్రాగించాలి నిజాయితీలో స్నానమాడించాలి కాని ... వీళ్ళు కుళ్ళు కుతంత్రాలునిండిన కొబ్బరినీరు చలి మానవతను మచ్చలు చేస్తున్నారు అందుకే ... నాకు బ్రతకాలని లేదు. చచ్చిపోతాను. మూగదాన్నయిపోతాను. నేను మూగదాన్నయిపోతా నన్నయ్యా!

మ . కళా! కళా! కళా! (బాధగా పిలిచాడు మానవత మాట్లాడలేదు) అయ్యో భగవాన్ మానవత మూగదయిపోయిన తర్వాత నేను ఎవరికోసం బ్రతకాలి? కళా మాట్లాడుతల్లీ. నా వూపిరి నీలో వుంది. నా ప్రాణాల్లో నిన్ను మలిచి మానవత్వాన్ని మనుగుపరిచిన యీ మానవ మృగాలకు మరల క్రొత్తజన్మ ధరించిన మానవతను ప్రకాశింపచేయాలని కలలుగన్నానమ్మా కాని .... ఈ కరకుగుండె దెలవారు నీ కనులుపొడిచారు. నిన్ను గుడ్డిదాన్ని చేశారు, మూగదాన్ని చేశారు నా కళ్ళముందే నిర్నింతనీచంగా వికృతంగా బంధించి ఒళ్ళు పిల్లులుడేలా కొట్టికొట్టి నీ పవిత్రరక్తం చిందించి నవ్వుతూనిలబడితే నాకీ కళ్ళెందుకు? ఎవరిన్నిచూడాలి?

ఈ పాపాన్ని నేను చూడలేను ఈ పాపిష్ఠి ముఖాలు నేను చూడలేను
అందుకే ... అందుకే నాకీ కనులు వద్దు నేనూ గుడ్డివాణ్ణయి
పోతాను నేనూ గుడ్డివాణ్ణయిపోతాను [అంటూ బాగా కాలుతున్న
లావుపాటి సాంబ్రాణి కడ్డీలు అందుకుని రెండు కనులు కాల్చుకు
న్నాడు "అబ్బా" అంటూ చేతులతో కనులు దాచుకున్నాడు.
"చినబాబూ" అంటూ గీత పట్టుకుంది]

గీత. చినబాబూ చినబాబూ

మ. (తేరుకున్నాడు గతమంతా] విన్నావుగా చిన్నమ్మా. గీతకూ- నాకూ స్పర్థలు వచ్చాక- నా మిత్రుల కోరికపై మళ్ళీ ఈ నాటిక ఆడవలసి వచ్చింది. గీత నటించవలసిన పాత్రలో మరో క్రొత్త అమ్మాయి నటించడం వలన నిజంగానే నా కనులు పోయాయి చిన్నమ్మా.

గీత. మధూ [అంటూ బావురుమంది, బయటనుండి కరుణాకరం వచ్చాడు. గీత దుఃఖాన్ని దిగమింగి లోపలికి వెళ్ళింది]

కరు. ఎంతసేపయింది బాబూ వచ్చి?

మ. యిప్పుడే నాన్నా

కరు. నీకోసం... నేను ఆస్పత్రిదాకా వెళ్ళాను,

మ. ఆ లోపలికి వెళ్ళింది ఎవరు నాన్నా?

కరు. అన్నట్టు చెప్పడమే మర్చిపోయాను, ఆమె నీ పినతల్లి బాబూ

మ. మళ్ళీ మీరు పెళ్ళిచేసుకున్నారా నాన్నా?

కరు. అదే నేను చేసిన తప్పు బాబూ

మ. తప్పేముందిలే నాన్నా యింటిలో జ్యోతిని వెలిగించారు.

కరు. చీకటి విడిపోవాలని- నీకూ చింతలు మాసిపోవాలని నేనీ పనిచేయ లేదు బాబూ. అయినా అమ్మను కరువు చేసుకున్న నీకు- మరో అమ్మను తెచ్చి ఆ లోటు తీర్చాలని నేనీ ప్రయత్నం చేయలేదు. తప్పయితే నన్ను క్షమించు మధూ.

మ. అంతమాట అనకండి నాన్నా. అలామాట్లాడి ఈ గుడ్డివాడి గుండె

అలో మనుతను చంతకండి. [యింతలో గిత కాఫీ(క్రేతో వచ్చి టీపాయ్‌మీద పెట్టింది]

కరు . కాఫీ తీసుకో బాబూ! (అంటూ కాఫీకప్పు చేతికిచ్చి తనొకటితీసుకు న్నాడు యిద్దర్నూ తాగి కప్పులు టీపాయ్‌మీద పెడితే, అవి తీసుకుని గిత లోపికి వెళ్ళిపోయింది] చూడుగితా. మధును యికనుంచి నువ్వే స్వయంగా చూసుకోవాలి. తల్లిని పోగొట్టుకుని యింత కాలం చీకట్లోనే కాలంగడిపాడని, నేను తపించాను. కాని ఇప్పుడు ఈ ప్రపంచాన్నే చీకటి చేస్తుకున్నాడు యికమీదట ... నీ రెండు కళ్ళూ బాబుకిచ్చి, బ్రతుకును పూలబాటచేసే బాధ్యత, కారం నీదే–

గీత . అలాగేనండి ... అలాగే,

కరు . వినావా మధూ! గితకు నువ్వంటే ఎంత అభిమానమో–

మ . భగవంతుడు చాలా మంచివాడు నాన్నా. నాకి లోకాన్నే చీకటి చేశాడు.

కరు . మధూ!

మ . అవునాన్నా. పాపాలనూ, మోసాలనూ చూడకుండా కళ్ళుతీశాడు, ఆత్మీయతనూ, అనురాగాన్ని పంచుకోవడానికి యింకా ప్రాణా లనుమాత్రం వుంచాడు,

కరు . మధూ,

గీత , చిన్నబాబును స్నానానికి తీసుకురండి. (లోనికి వెళ్ళింది)

కరు . పదబాబూ! విశ్రాంతి తీసుకుందువుగాని [అంటూ మధును లోనికి తీసుకెళ్లాడు చేయిపట్టుకుని. క్షణంనిశ్శబ్దం. యేదో విషాదగీతం వినిపిస్తూవుంది, మధు తడుముకుంటూ బయటకొచ్చాడు గిత వెంటవచ్చింది)

గీత . యిలా అన్నంపిళ్ళూ మానేసి, నామీద పగ తీర్చుకుంటావా మధూ?

మ . ఏమిటి నాకు పగేమిటి?
గీత . అన్నం తిన్నట్టు లేదావేం?
మ . ప్రాప్తం వుండాలిగా-
గీత . మధూ!

మ . దేవుడు చాలా తెలివయినవాడు గీతా.
గీత . అవును నిన్ను గుడ్డివాణ్ని నన్ను మూగదాన్ని చేశాడు.
మ . చాలా అదృష్టవంతురాలివి గీతా!
గీత . నామీద నీకు అసహ్యంగా లేదూ,

మ . (పెదాలమీద నవ్వాడు) ఎందుకు గీతా? ఆశలు నాదోసిలినిండా పోశావనా, మమతలు నా మనసులో నింపావనా? చేతికొచ్చిన హృదయాన్ని నేలవేసి విసిరికొట్టావనా? ఎందుకు నీమీద అసహ్యం.
గీత . నాపరిస్థితి నీ కర్థంకాలేదు మధూ?

మ . నీకుమాత్రం ఏమర్థమయిందని, యింత త్యాగానికి పూనుకున్నావు?
గీత , నేను చేసిన తెలివిమాలిన పనికి త్యాగం అని పేరుపెడుతున్నావా మధూ!
మ . అసలు నేను నీకేం అపకారం చేశానని, నన్నింత అన్యాయం చేశావు?
గీత , మధూ!

మ . నేనేం పాపంచేశానని నన్నిలా నవ్వులపాలు చేశావు?
గీత . లేదు మధూ? నేనేం చేయలేదు అంతా విధే చేయించింది.
మ . విచిత్రమయిన విధిచేతిలో మన్వోడిపోయా, నిన్ను నమ్ముకున్నందుకు నన్ను గుడ్డివాడిని చేశావు

గీత . లేదు మధూ? అంత అభాండం మాత్రం నామీద వేయకు,
మ . మట్టిలావున్న నిన్ను మణినిచేస్తే నన్ను మట్టిలోకి నెట్టివేశావు. ఇంతకఠినంగా శిక్షించడానికి... నేనేం ద్రోహంచేశాను?
గీత . పాపం చేసింది నేను మధూ! అందుకు తగినశిక్ష నేననుభవించాలి.

క్షమించమని అడిగే అర్హతను కూడా పోగొట్టుకున్న నాకు శిక్ష కావాలి మధూ?

మ. ప్రేమపేరుతో మమతల మందిరాలు కూలదోశావు. తాళికట్టించుకో వలసినదానివి తల్లివయి, నా కళ్ళముందే నిలిచావు? ఇంతకన్నా నీకు మరో శిక్ష ఏముంటుంది గీతా?

గీత. తల్లిని గాకపోయినా ఆస్థానంలో వున్నదాన్ని: మారుతల్లిననే అప వాదుమాత్రం నాకురానివ్వకు మధూ, నీకు పుణ్యముంటుంది-

మ: ఒకనిజం చెబుతావా గీతా?

గీత: ఎప్పుడయినా నీకు అబద్ధంచెప్పానా మధూ-

మ: పెళ్ళిచేసుకుందామని చేతిలో చెయివేసి, ఎదలో ఎదనుకలిపి, ఎందుకిలా దూరమయ్యావు?

గీత: మధూ.

మ: చెప్పుగీతా, ఇప్పుడయినా నిజంచెప్పు.

గీత. చెప్పలేను మధూ, ఇప్పుడు నేనేం చెప్పలేను.

మధు: అయితే నేనీఇంట్లో వుండటంకూడా నీకిష్టంలేదన్న మాట?

గీత. మధూ:

మధు. గీతా? నేనీయింట్లో వుండాలన్నా- తల్లిస్థానంలో వున్న నిన్ను గౌరవించాలన్నా- నాకీ నిజం చెప్పితీరాలి.

గీత: అయ్యో భగవాన్?

మధు. నీమీద నాకున్న ప్రేమ విరిగిపోకముందే చెప్పుగీతా.

గీత: ఏమని చెప్పను మధూ? నాకు జరిగిన అన్యాయాన్ని దౌర్భాగ్యాన్ని నీకేమని చెప్పను? ఎలా చెప్పను

మదు: అంటే.... మవేవ్వేమయినా తప్పటే కాదా?
గీత : నా మీద నమ్మకం లేదా నీకు?
మదు: మరేం మిగిలింది?

గీత . తోటలో అందాల గులాబీలు పరిమళాలు విరజిమ్మే విరిసిన మల్లెలు
ఫుండదు అవి రాలిపోవడానికి వాటి ప్రతుకులు కాలిపోవడానికి -
కారణం ఎవరంటావ్,

మదు: ఆడవాళ్ళు

గీత . నిజమే, ఆడవాళ్ళే కాని ఆడదాన్ని పువ్వులా వాడుకునేది మగ
వాళ్ళు కాదా మధూ?

మధు. అంటే నువ్వు?

గీత . నలిగిపోయాను మధూ పూజకు నివియోగపడవలసిన పువ్వు పతితు
కాళ్ళ క్రింద పడి నలిగిపోయింది. మధూ

మదు: గితా

గిత అవును మధూ అపవిత్రం అయిన యీ శరీరాన్ని నీకు అర్పించ
చేయలేక విషాదాన్ని నీకు మిగిల్చాను విన్న పెళ్ళికి అర్థవం
చనిచేసుకోవడం మోసమనే చీకటిని నీకు మిగిల్చాడు.

మదు. అర్థమయింది గీతా : ఇక నువ్వేం చెప్పకు-

గీత . వాడిన పువ్వు లేని పువ్వు తెచ్చి పెట్టుకుని పరమాత్ముని పాద
పద్మాల మీద పడితే దేవుడు క్షమిస్తాడా? పూజకర్త మేనవి చిర్న
వ్నాలు చిందిస్తాడా చెప్పు మధూ. హృదయపూర్వకంగా నువ్వే
చెప్పు

మధు. ఇంత అన్యాయం జరిగినా విషాదాన్ని గుండెల్లో ఎలా దాచుకు
న్నావ్ గీతా?

గీతా . చెప్పుకునే అవకాశంలేక,

మధు: చేతులారా నిండు బ్రతుకును అర్పణ చేశావన్నమాట
గీత : తలదాచుకోవడానికి ఏ చెట్టు నీడయినా కావాలిగా మధూ!
మధు: గీతా!

గీత : దేవుడు మనల్ని భావగ్రస్తులుగా సృష్టించాడు మధూ అందుకే... చేదును మింగుతూ తీపి అనుకుంటూ నేను, చీకటి ముసుగు వేసుకుని, వెలుగు రేఖే అనుకుంటూ నువ్వూ. ఇలా విడిపోయే వాళ్ళమే కాదు. ఈ మసిగుండంలో ఇలా కలుసుకునే వాళ్ళమే కాదు.

మధు: లేదు గీతా! మనిద్దరం విడిపోవడం వలన-మంచికి దూరమై పోతున్నాం. నాన్నగారికి, మళ్ళీ వెలుగు దారి చూపించావు! ఏ విషయంలో తప్పులేదు గీతా

గీత . మీకంతవరకే తెలుసు మధూ తా! గట్టాకన్నమాటేగాని... ... హృదయంలో నాకింతచోటు యివ్వలేదు భార్యగా బాధ్యతలు నెర వేర్చడానికి, అవకాశం యివ్వడం లేదు మధూ

మధు: అదేమిటి గీతా! ఆయననిన్ను కావాలనే చేసుకున్నాడుగా....
గీత . లేదుమధూ! గులాబి గాలికి, ఎగిరి ఎక్కడోపడుతుందని, ఓ గుడి ముంగిట పడవేశాడు అంతే మధూ

మధు: నాన్నగారు... న్యాయానికి అన్యాయం చేయడుగీతా!
గీత . ఆదేవునికి నేను అన్యాయం చేయలేను మధూ! అందుకే....
మధు: ఏం చేస్తావు!

గీత : కడుపులో కలుషితాన్ని కలిపి, బ్రతుకును విషమయం చేసుకో లేను-

మధు. అంటే...

గీత . పవిత్రదేవాలయంలో పాద రేణువుగానైనా పనికిరాని నేను, పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకుంటాను.

మధు. పారిపోతావా?

గీత. దూరంగా వెళ్ళిపోతాను.

మధు. తాళికా? లోకానికా?

గీత. రెంటికీ-

మధు. నన్ను గుడ్డివాణ్ణి చేశావు? గుడ్డిగా నిన్ను పెళ్ళాడిన నాన్నగారిని మళ్ళీ త్రాగుబోతునే చేస్తావా గీతా?

గీత. మధూ

మధు. ఆయన సర్వనాశనానికే పునాది వేస్తావా?

గీత. మధూ- ధు

మధు. చెప్పు గీతా? ఏం చేస్తావు?

గీత. తాళికి తలొంచానుగాని...యీలోకానికీ, సంఘానికీ తలొంచి, మిగిలిన జీవితాన్ని యీదలేను మధూ నాకా శక్తిలేదు,

మధు, చూడు గీతా? గతాన్ని మర్చిపోయినవాళ్ళు, తప్పొప్పులను దిద్దుకున్నవాళ్ళు ధన్యులని పెద్దలంటారు. అలాగే...మనిద్దరి మధ్య జరిగిందంతా ఓ పీడకలగా, చెరిగిపోనీ, అప్పుడు నాకు పరచమై ప్రేమవారి త్రాగించిన గీతవు కాదు నువ్వు. ఉగ్గుపాలు త్రాగించి, ఉయ్యాలలో పడుకోబెట్టి-జోలపాడి, జోకొట్టిన తల్లివి నువ్వు-

గీత. మధూ

మధు. రాగాలూ- అనురాగాలూ- పోలికించి- మెడలో మొగను వరించిన గీతవు కాదు నువ్వు- మాతృత్వపు పాలలో అమృతాన్ని కలబోసి- బ్రతుకిచ్చిన మాతృమూర్తివి నువ్వు- అందుకే ....నువ్వు బ్రతకాలి-నూరేళ్ళు బ్రతకాలి.

గీత. ఎవరికోసం మధూ.

మధు. నాన్నగారికోసం ఇంటిగౌరవం మంట గలిసి పోకుండా వుంచటం కోసం ఈ చీకటిని వెలుగులోనికి నడిపించడంకోసం

గీత. నాకు శిక్ష కావాలి మధూ శిక్షకావాలి.

మ : ఏ దేవుడయినా నిన్నింతకన్నా యింకెలా శిక్షించగలడు గీతా?
గీత : మధూ.

మ : నన్ను మేడమీదకు తీసుకువెళ్ళగలవా గీతా?

గీత : అలాగే మధూ, అలాగే (అంటూ చెయ్యిపట్టుకుని మేడమీదకి నడిపించుకువెళ్ళింది క్షణం నిశ్శబ్దం. మదన్ బయటినుండి వచ్చాడు. హాలంతాపరీక్షించాడు టీపాయిమీదున్న యాపిల్‌పండు అందుకుని కూర్చున్నాడు. చెయ్యి రెండూ టీపాయిమీదపెట్టి పండును కత్తితో తరుగుతున్నాడు కరుణాకరం లోపలినుండి వచ్చి మదన్ని చూసి విభ్రాంతపోయాడు]

మద: యింటిదాకా వచ్చానని బాధగావుందా?

కరు : ఎందుకొచ్చావు?

మ : ఎందుకొస్తానో తెలుసుగా కూర్చోండి.

కరు : నాయింట్లో నాకు మర్యాదేమిటి?

మ : (నవ్వాడు) నీయిల్లా? మనిల్లు మనిల్లు అనండి, బావుంటుంది.
కరు : నాన్సెన్స్.

మ : నోరుమూయించడం మదన్‌కు అలవాటయినా- యిప్పటిదాకా నోరు మూసుకునే వూరుకున్నాను. ఎందుకో తెలుసా.
కరు : [చూసి వూరుకున్నాడు)
మ : చెప్పలేవు కరుణాకరం, నీకోసం నీ క్షేమంకోసం.

కరు : యింటికి నువ్వొచ్చిన పనిచెప్పు.

మ : వచ్చినవారి పిచ్చరం వచ్చినవారికే వెళ్ళడం జరుగుతూనే వుంటిగా.

కరు : అయినా నీకేం తక్కువచేశాను?

మ : ఏముందని- అసలు నాకేం మిగిలిందని?

కరు : మదన్

మ : చెప్పు కరుణాకరం. నాకేం మిగిల్చావు? భయంకరమైన ఒంటరి తనంలో పదిమందికి భయపడుతూ- బ్రతుకను నరకం చేసుకు న్నాను భవిష్యత్తును చీకటి చెసుకున్నాను భట్టానికి భయ పడుతూ సంఘానికి తలొంచుతూ యిలా యెవరికీ కానివాడిలా యేమీ లేనివాడిలా జీవిస్తున్న నా ఆరోగ్యజీవితానికి బాధ్యు లెవరు? నువ్వు.... నువ్వు....

కరు : నన్నెందుకు మాటలతో చంపుతావు?

మ : కత్తులతో చంపడం యిష్టంలేక.

కరు : ఒకరికి అన్యాయం చెయ్యడం నాకిష్టంలేదు.

మ : యిప్పటిదాకా నువ్వు ఎవరికి న్యాయం చేశావు?

కరు : అందరికి అందరికి మదన్

మ : మరి నన్నెందుకిల చేశావు?

కరు : కొందరు చేతులారా బ్రతుకును బజారుపాలు చేసుకుంటారు.

మ : బజారుజీవితాలను దాగుచేసేవాళ్ళు కొందరుంటారుగా-

కరు : మదన్,

మ : చెప్పు కరుణాకరం నేనిలా బజారుబిడ్డగా బ్రతకటానికి కారణం యెవరు?

కరు : నేను మాత్రం కాదు.

మ : నువ్వే నువ్వే నువ్వే

కరు : కాదూ కాదూ కాదు.

మ : నీతోవాదించి లాభంలేదని యిదివరకే నిర్ణయించుకున్నాను.

కరు : అయితే యిప్పుడెందుకొచ్చావు?

మ : తెగతెంపులు చేసుకుందామని.

కరు : నేను ఆలోచించుకోవాలి.

మ : ఏమిటి? ఏమిటి నువ్వాలోచించేది.

కరు : భవిష్యత్తును ఎలా బంగారంచేయాలా అని?

మ : కాదు నా నరనాడుల్లో ప్రవహించేది ఎవరి రక్తమోనని-

కరు : కాదు మదన్ అలా కానేకాదు.

మ : ఈ కత్తి తీసుకోండి. శరీరంలో ఎక్కడకావాలో కోసి చూడండి అయినా యిప్పుడు నరనరాల్లో ఎవరిరక్తం గడ్డకట్టివుందో తెలుస్తుంది

కరు : నన్నెందుకురా చంపుతావ్.

మ : చంపడం నాకెంత సులభమైనా- ఏ బంధానికో నా చేతులు కట్టబడి పోతున్నాయి కరుణాకరం! అందుకే. నువ్వింతకాలం బ్రతికావు ఇంకా బ్రతుకుతున్నావు! బ్రతుకుతావు కూడ త్వరలో....అ పని చేస్తే....

కరు . ఎంతివ్వమంటావు?

మ . ఎంతిస్తే సరిపోతుందో నువ్వే ఆలోచించు.

కరు . పాతిక వేలిస్తాను వెళ్ళిపో.

మ . (నవ్వారు హేళనగా)ఒక అమాయకురాలి శీలం ఖరీదు పాతిక వేలన్న మాట?

కరు : మదన్

మ : కౌముది వెలుగు పోసినందుకు కవి దేవులపల్లి జోకొట్టి జోల పాడినందుకు ఏమిస్తావు కరుణాకరం ఎంతిస్తావు?

కరు : మదన్.

మ : శీలానికి ఖరీదు కట్టావుగాని. కన్నతల్లి మాతృత్వానికి వెలగట్ట లేదేం? ఆమె నిండు జీవితం కుండలా పగిలిపోయినందుకు ఎంతిస్తే సరిపోతుందో ఆలోచించు అందరిలా గుండెమీద చెయ్యేసుకుని నిండుగా బ్రతికే అవకాశాన్ని అదృష్టాన్ని కరువు చేసుకున్న నేరానికి నువ్విచ్చేది. పాతికవేలా? నా బ్రతుకు ఖరీదు ఒక్క పాతికవేలా? చెప్పు కరుణాకరం.

కరు : మదన్, ఇప్పుడు నా మనసేం బాగుండలేదు, నన్ను ఆలోచించుకోని విశ్రాంతి తీసుకోనీ వెళ్ళు.

మ : చూడు కరుణాకరం నేను ఆస్తి పంచమని అడగడానికి రాలేదు ఆత్మీయత పంచిపెట్టు.

కరు : అదే నేను ఆలోచించుకోవాలి.

మ : కరుణాకరం నీ చేతిలో వున్న న్యాయ శాస్త్రాన్ని అస్త్రంలాగా మీద ప్రయోగించి నా దౌర్భాగ్య జీవితాన్ని ముక్కలు చేశావు బ్రతుకంతా మచ్చలు చేశావు ఈ కలుషితాన్ని కడిగివేసుకోవడానికి కాలం. కరుణించదని నాకు తెలుసు. అందుకే ... దారిమార్చుకున్నాను. నన్ను చూస్తే ఈ దిక్కుమాలిన సంఘం బెదిరిపోయేలా మారిపోయాను నేనూ మనిషినైనా సంఘం నన్ను వేలెత్తి చూపింది ఎగతాళి చేసింది. హేళనగా చూసింది గేలిచేసింది గోలచేసింది నాలో పగను పదింతలు చేసింది. అందుకే కరుణాకరం నేను మనిషికాని మనిషిగా మారిపోయాను, ఈ కత్తి నా చేతిలో వున్నంతకాలం చట్టానికి సమాజానికి న్యాయానికి ధర్మానికీ భయపడే దుస్థితి లేకుండా చేసుకున్నాను. అందుకే... అందుకే ... కరుణాకరం నా గుండె అగ్నిగుండంగా మారిపోయింది ఇప్పుడు

నా కర్తవ్యం అత్యుత్సాహన మనిషికీ మనిషికీమధ్య దేశానికీ దేశా
నికీమధ్య వర్గానికీ వర్గానికీమధ్య స్వార్థాన్ని అగాధంలా చేసిన
మీలాంటి న్యాయమూర్తుల కసాయితనాన్ని కత్తిరించి వేయడమే
ప్రస్తుతం నేను చేయవలసిన పని ఇప్పుడు నేను ప్రశ్నించేవాణ్ణి
చేతులు కట్టుకుని బదులు చెప్పవలసిన వాడివి నువ్వు నేను శిక్షిం
చేవాణ్ణి నా యెదుట తలొంచే నేరస్తుడివి నువ్వు

కరు : కాదు ... నేను నేరస్తుణ్ణి కాదు మదన్.

మ : ఎందుక్కాదు? ఆడంబర అధికారం అహంకారం కలబోసిన న్యాయం అనే పేరుతో ప్రభుత్వ బలంతో నన్ను నేరస్తుణ్ణి చేసి. నా చుట్టూ విషవలయాన్ని పన్ని, నన్నిలాచేసిన నువ్వు... యింకేమవుతావ్,

కరు : మదన్

మ : చెప్పు కరుణాకరం? మనిద్దరి సమస్యగా కాకపోయినా- న్యాయమూర్తి ఒక నేరస్తుని పట్ల చూపవలసిన కనీస సానుభూతితో చెప్పు, ఇందులో నా తప్పేమిటో, అందుకు శిక్షేమిటో కూడా నువ్వే చెప్పు-

కరు : చెప్పలేను మదన్, ఇప్పుడు నేనేం చెప్పలేను నా మనసు నలిగి పోయింది, రగిలి పోతుంది-

మ : ఆ మాటలమీద ... నా సానుభూతిని తిరస్కరించ మంటావా?

కరు : వద్దు మదన్? ఇప్పటికీ... నిసహాయంతో నా బ్రతుకంతా తడిసి పోయింది.

మ : ఇంకేం చేయమంటావ్?

కరు : ప్రస్తుతం... యిక్కడనుండి వెళ్ళితేచాలు.

మ : మళ్ళీ ఎప్పుడు రమ్మంటావు?
కరు : నేనే కబురుచేస్తాను?

మ : చూడు కరుణాకరం? ఆత్మీయతనూ, అభిమానాన్ని దూరం చేసుకుని నన్ను మానవతకు దూరం చేశావు? అయినా-నిన్ను క్షమించాను. ఇంకా క్షమిస్తున్నాను నీ సుఖం, నీ ఆనందం, నీ తృప్తి కోరుకుని, చరిత్రలో ఒక తీయని దుర్మార్గుడుగానే మిగిలిపోయావు నువ్వు నమ్ముకున్న న్యాయానికీ, ధర్మానికీ. నీ తప్పులకు ఎప్పుడో క్షమార్పణ చెప్పుకోవలసిన దుస్థితి, నీకూవస్తుంది, గుర్తుంచుకో, వస్తా. [వెళ్ళబోయిఆగాడు]

కరు : ఆగిపోయావేం?

మ : ఈసారి నేను యింటికి రావటం జరిగితే, బంధాలు తెంచుకోవటం, అస్త్రాలు పంచుకోవటం జరిగితీరుతుంది,

కరు . అలాగే-

మ : వస్తా? (వెళ్ళబోయి, ఆగాడుమళ్ళీ)

కరు : ఇంకేం కావాలి?

మ : ఒక్కసారి నువ్వు పెళ్ళాడిన తల్లి కాని తల్లిని పిలూ చూసివెళ్తాను

కరు : మదన్

మ . నా తల్లిని ఆమె కళ్ళలోచూసి- తృప్తిగా నిట్టూర్చి వెళ్ళి పోతాను కరుణాకరం

కరు . మదన్?

మ . ఇన్నాళ్ళూ కరువైన మాతృత్వాన్ని- తల్లిప్రేమలో నిండిన ఆత్మీయతను, ఆ చల్లతల్లిని చూసి,వెళ్తాను-

మ . అలాగే మదన్? అలాగే, కాని... కాని... ఒక్క షరతు-

మ . నాకు తెలుసు కరుణాకరం మనిద్దరమున్న సంబంధం ఆమెకు తెలికూడదు. అంతేకదూ?

కరు . అంతే మదన్ అంతే. [ఇంతలో గీత బయటికొచ్చింది. మదన్ని చూసి, విభ్రాంతపోయింది: మదన్ కూడా ఓ తెవ్వపాటు స్థాణువులా అయిపోయాడు) అ.., మదన్ ఈమె... ఈమే నయ్యా నా భార్య... గీత,

మ . గీత.,. బాగా పరిచయమైన పేరులావుంది.

గీత . వీడే... వీడేనండి-(అంటూ పడిపోయింది. కరుణాకరానికి పరిస్థితి అర్థంగాక,.. ఆమెను సోఫాలో పడుకోబెట్టాడు]

మ . కరుణాకరం పాపం ఆమెకు మూర్ఛరోగం వున్నట్టుంది. డాక్టర్ని పిలిచి చూపించు, వస్తా: [అంటూ చరచరా బయటివెళ్ళాడు]

కరు . గీతా గీతా ఏం జరిగింది? రత్నాలూ? ఒరేయ్ రత్నాలూ? (కంగారుగా పిలిచాడు, రత్నాలు వచ్చాడు) ఒరేయ్... ముందు గీతను లోనికి తీసుకు వెళ్దాం ప -

ర : ఏమయింది బాబుగారూ? అమ్మగా రెందుకిలా పడిపోయారు?

కరు : జీవితమే అరుగున పడిపోయింది రత్నాలూ? ముందు గీతను లోనికి తీసుకు వెళ్దాం పద: (అంటూ యిద్దరూ ఆమెను చేతులమీదగా యింట్లోకి తీసుకు వెళ్ళారు-హడావుడిగా కరుణాకరం ఫోను అందుకున్నాడు) హలో....కరుణాకరం స్పీకింగ్? మీరు వెంటనే బయలుదేరిరావాలి...మా ఆవిడ అకస్మాత్తుగా పడిపోయింది అబ్బే.... అబ్బేంలేదండీ, పూరికే పడిపోయింది. నో... నో... అలాటిదేమీ లేదూ. ప్లీజ్, . వెంటనే రావాలి-"(రిసీవర్ పెట్టేసి—లోనికివెళ్ళాడు రత్నాలు బయటికొచ్చాడు. డాక్టర్ బయటినుండి రాగానే. ఆయన

చేతిలో బ్యాగ్ రత్నాలు అందుకున్నాడు ఇద్దరూ లోనికి వెళ్ళారు, క్షణం నిశ్శబ్దం డాక్టర్ బయటికొచ్చాడు. కరుణాకరం వెంటవచ్చాడు

డా : మరేం కంగారుపడకండి కరుణాకరంగారూ

కరు . ఏమయింది డాక్టర్?

డా షియాజ్ ఆల్‌రైట్ మిష్టర్ కరుణాకరం బట్..,

కరు , బట్? బట్ హేపెన్డ వాట్ హేపెన్డ టుహర్? టెల్ మి డాక్టర్ ప్లీజ్ టెల్ మి

డా : షియాజ్ ప్రిగ్నెంట్–

కరు . డాక్టర్ [నిర్ఘాంతపోయాడు]

డా : యూ ఆర్ యే లక్కీ–ఫెలో కరుణాకరం (రత్నాలు బయటి కొచ్చాడు,)

కరు . డాక్టర్ మరేం చెబుతున్నారు?

డా : త్వరలో మీరు... ఓ బిడ్డకు తండ్రి కాబోతున్నారు.

కరు : నో–డాక్టర్ అలా జరగడానికి వీలేదు–వీలేదు. డాక్టర్

డా : కరుణాకరంగారూ తండ్రికావటం మీకిష్టంలేదా?

ర : డాక్టర్‌గారూ మా బాబుగారు తండ్రి కాబోతున్నారా?

డా : అవును రత్నాలు

ర : బాబుగారూ నిజమేనా? డాక్టర్ బాబు చెప్పేది నిజమేనా?

కరు : లేదు డాక్టర్ ఇది నిజం కాదని ఒక్కమాట చెప్పండి.

డా : నిజాన్ని అబద్ధంగా మార్చడానికి–నేను పోలీసు అఫీసర్ని కాదు కరుణాకరం డాక్టర్ని ఐయామ్ ఏ డాక్టర్,

కరు : అయితే... గీత..

బా : త్వరలో ఒకమంచి బిడ్డను కనబోతుంది- శెలవు-

(అంటూ బయటికి వెళ్ళారు)

ర : బాబుగారూ చినబాబుగారికి... రత్నంలాటితమ్ముడు పుట్టాడా,
కరు : లేదు రత్నాలూ గీత తల్లి కావటానికి వీలేదు.
ర : బాబుగారూ ఏమంటున్నారు?
కరు . నిజం... మాటికి మూడుపాళ్ళు నిజం రత్నాలూ

ర . ఆదేమిటి బాబూ పసిబిడ్డ పారాడితే- ఇల్లంతా పచ్చగా ఉంటుందంటా రే బోసినవ్వుల కురిపిస్తే, మనసులు మమతల సిరులతో నిండి పోయుంటారే మీరు వద్దంటున్నారా, వెన్నెలాటి పల్లవి ముద్దులు— వద్దంటున్నారా?

కరు . ఒరేయ్ నన్ను కాస్త విశ్రాంతి తీసుకోనీ-నీ తృప్తి నా గుండెల్ని గాయాలు చేయకు- వెళ్ళు—వెళ్ళరా-

ర : అలాగేబాబూ అలాగే ఆ తల్లి కడుపున చిన్నివువ్వుల పంట పండితే కనులపండుగ్గా చూడాలని- ఏవో కలలు గన్నాను. ఇవ్వాళా కలలన్నీ చంపివేసుకుని కళ్ళు మూసుకుని వెళ్ళి పోతాను బాబూ వెళ్ళిపోతాను [అంటూ బరువు కళ్ళతో లోనికి వెళ్లాడు ఏదో విషాద గీతం వినిపిస్తుంది, కరుణాకరం చెమటతో తడిసిపోయాడు బరువెక్కిన గుండెలమీద చెయ్యేసుకుని కూలబడిపోయాడు. తెర మున్నితంగా జారింది]

అయిదవ రంగము

[అలంకరణ మామూలుగానే వుంది. రమణ బయటనుంచి వచ్చాడు గోడలకు తగిలించిన చిత్రాల వేపు మహానటుడులా పరీక్షగా చూశాడు. దాదాపు అతని వాలకం పౌరాణిక నాటకంలో మహారాజులా వుంది ఒకటి రెండుసార్లు అటూ యిటూ తిరిగాడు]

రమ. అహా ఏమి భవన రమణీయకము ఈ సుందర సౌధమ్ములో నివసించు వారలెంత ధన్యులు ఈ వయ్యారి భామ ఎవరై యుండును? ఓహో అజంతా శిల్ప సుందరి కాబోలు. యీమె మేనకదా. విశాఖమ్మల కిన్నెరసాని? ఓహో ఈ అమ్మలమ్మిన్న ఎవరై యుండును? [తలగోక్కుంటూ బాగా ఆలోచించాడు] తెలిసినది తెలిసినది- తెలుగు సంస్కృతినిష్ఠతికి వచ్చు కున్న నండూరివారి వెలవంక ఎంకి కాబోలు అర్ధనిమీలిత నేత్రాలతో అంచునయెన్నో కోరికలు నింపుకొని యెదురుచూస్తున్న యీ నయగారి ఎవరో? ఓహో... నవ్వుల్ని ద్రాక్షరసాన్ని గ్లాసునిండా నింపి ఎర్రని బుగ్గలతో నాకు నోటికందించడానికి? ఉబలాటపడుతున్న సాకి కాబోలు. ...అహా.. ఏమి ప్రాభవము ఇందలి నివసించువారలు గంధర్వులు కారుగదా ఓయీ నీవు ఎవ్వడవు? ఏకాంతంబున ఒంటిగా తపించు చున్నాడవు? ఓడిపోయిన మంత్రివి కాదుగదా ఏమనుచున్నాడవు? ఓడిపోయిన మొదల ఏకముగా వెంకటేశ్వరస్వామి సన్నిధికి ఏగువాడవను

ఉంటేనా అప్పుడప్పుడు ఇళ్ళల్లో నా విజయగ్రహాలను చూసి మేతాళ్ క్షతి నా తోవారులు. (ఇంతలో గీత బయటకొచ్చింది)

గీత : ఎవరూ?

రమ: ఎవరైనదీ అర్థం చేసుకోలేని నీ దౌర్భాగ్యమునకు నేనెంతయో చింతించు చుంటిని మిత్రమా ఏమీ మిత్రమా అని సంబోధించిన అవమానము కలుగునా? ఓయీ సిగ్గుచేటు. వేలకు వేలు దొంగ నోట్లు వెదజల్లి ఓట్లు కొనుక్కొని ప్రజల చేతుల్లో ఓడిపోయిన నిన్ను మిత్రమా అని సంబోధించిన నాతెలివి తక్కువతనానికి నేనే చింతించి చుంటిని నేనేచింతించుంటిని. [అంటూ ముక్కు చీదాడు]

గీత . వద్దురావా. నువ్వు చింతిస్తే నేను చూడలేను.

రమ. ఓ ఇంతసేపు నేను మాట్లాడినది..,, నీతోనా గీతా?

గీత . కాదు... గోడల మీదవున్న బొమ్మలతో.

రమ. బొమ్మల్లాంటి మనుషులతో మనసువిప్పి మరీ కరి మమతలగోడు వినిపించే కాలికంటె నోరులేని ఆ గోడమీద బొమ్మలే నయం గీతా,

గీత . బావా

రమ. బయాం పారి గీతా నిన్ను చూసిపోదామని ఇక్కడి దాకా వచ్చాను కాని నీకన్నా ముందుగా గోడల నలంకరించిన యింతుల వింత వింతగాచూసి నన్ను పులకరించేలా చేశారు. ఆ ఇంతకీ మీవారు?

గీత . ఇప్పుడే బయటికి వెళ్ళారు. కాఫీ తెస్తాను. కూర్చో బావా [వెళ్ళి పోయింది]

రమ. ఆ,. గీతా. నేను కాఫీ త్రాగడం మానేశాను.

గీత . అదేమిటి బావా.

రవి. నేను జీవితంలో మొదటిసారిగా చేసిన మంచి పని అదే గీతా.
గీత . కాఫీ మానేయడంలో మంచితనం బయటపడదు బావా మనిషిలా బ్రతకాలి. మానవతను అందరికి పంచి పెట్టాలి అప్పుడు నువ్వు నిజంగా మారావనీ ఒక్క అడుగు ముందుకు వేశావనీ అనుకుంటాను.

రవి ,నిజంగా ఆ ప్రయత్నమే చేశానుగీతా కాని పడిపోయాను. పతు వ్యల ప్రవంతింలో పూర్తిగా మునిగిపోయాను.
గీత . ఏమిటి బావా నువ్వనేది

రవి : ఇది వరకు నీతో చెప్పారూ అనని మాట అనలేని మాట.
గీత . అంటే
రవి . మత్తయిన కోరికలలో మెత్తని కౌగిలిలో పడ్డాను.
గీత : బావా
రవి : ఎన్నోసార్లు పడ్డానుగీతా. గుండెకు దెబ్బగాని మనసుకు నొప్పిగాని తగలేదు. కాని ఇప్పుడు హృదయానికే బలమైన దెబ్బతగిలింది గీతా.

గీత . బావా.

రవి : ముక్కలై కొంత పక్కలై మిగిలిందిగీతా.
గీత . ముందు చూపు లేకుండా ఎందుకలా చేశావు బావా.
రవి : ముందుచూపే అలా చేశాను. ముందుగా కలిపించే అందాలను చూసి తొందర పడటంలో తప్పేమీలేదుగా.

గీత : వద్దు బావా ఈ ప్రేమలూ ఆరాధనలూ బూటకాలు ప్రేమించటం తర్వాత లభించటంలేదు. పొందించేదేమీలేదు అందుకే ఎవ్వరినీ ప్రేమించను ఈ ఆరాధనలో మనసుకు కావలసిన లభించ విశ్రాంతి

పూజాకుసుమం చేసుకో వద్దు బావా. ఏమీలేనివానిగా మిగిలిపోతావు

ర : నాకేమి మిగిలిందో తెలుసా గీతా?

గీత : తీరనిబాధ మాయనిగేయం

ర : గీతా,

గీత : బావా బావా.

ర : క్షమించు గీతా. అనవసరంగా గతాన్ని నీకళ్ళ ముందు పెట్టి నిన్ను కష్టపెట్టాను. వస్తా. (వెళ్ళిపోయాడు)

గీత , వెళ్ళిపోతున్నావా బావా?

ర : గుండెల్లో అగ్ని రగిలించటం నాకిష్టంలేదు గీతా

గీత : కనీసం... భోజనం కూడా చేయకుండా వెళ్తావా?

ర , ఇంకా భోజనం యెందుకు గీతా? మనసువిప్పి మాట్లాడావు? అదిచాలు గీతా? అదిచాలు వస్తా [వెళ్ళిపోయి ఆగాడు] మాకు గీతా ఇక్కడ నాటకాలపోటీలు జరుగుతున్నాయ్, అందు ప్రవేశం కూడా. ఏమంటే రాకూడదూ?

గీత : నా ప్రతిభకే ఒకనాటకం అయింది బావా?

ర : నువ్వెంత అదృష్టవంతురాలివి గీతా అసలు అదృష్ట మంటే నాకు నమ్మకం వుండేదికాదు. ఈ సత్యం నేను చిరంజీవిత్వం అని గాను. నాకే చెప్పాలో తెలుసా? నేను పెద్ద కళాకారుణ్ణవ్వాలను కొంటున్నాను, నిన్ను చూస్తుంటే. నిజంగా నాకూ ప్రతిభనీ వెలిగిస్తూవుంది. మనుష్యలాంటి మహాలు మధురమైన కోరికలు పూరించిన హృదయం, అపరిమితమైనది, నీ మనసులు మార్చు వాటికి ఇష్టమైన భర్త గీతా నువ్వు నమ్ము అంకాలతో నిత్యగా కళాకారులవాలు వర్ధిల్లాలి, వర్ధిల్లాలి గీతా వస్తా? [అంటూ వెళ్ళి పోయాడు]

గీత , బావా? బావా? [వెంబడించింది. కాని కన్నీరు ఆగలేదు. గీత నిలా

ంగా చెప్పాడు. తలిగించి ఆచేతలో కరుణాకరం తూలుతూ జరుపు నుండి వచ్చాడు కూర్చోడానికి ప్రయత్నం చేశాడు మత్తులో]

కరు , ఇక్కడ కుర్చీ ఉండాలి చేశాడు. త్రాగుబోతు వెధవలు: [అంటూ కుర్చీలో కూలబడి, జేబులోనుండి ఓ బాటిల్ తీసి, ఎత్తిపట్టాడు. గీత ఆపుచేసింది]

కరు : ఎవరున్నావు?

గీత . నేనండీ-గీతను.

కరు , గీత.... చేతిలో గీతవా? తలమీద రాతవా?

గీత . ఏమిటండీ మీ మాటలు? ఏమిటి మీరుచేస్తున్నపని?

కరు . త్రాగుతున్నాను.

గీత . ఎందుకు త్రాగుతున్నారు?

కరు . ఎందుకు త్రాగకూడదో తెలుసు కుందామని.

గీత . వీల్లేదండి... మీరు త్రాగడానికి వీలులేదు.

కరు . త్రాగకుండా మరచిపోవడానికి...అంతకన్నా వీల్లేదు.

గీత . మళ్ళీ త్రాగుడు అలవాటయితే. పాత జీవితంలోకి వెళ్ళడానికి వీలేదు.

కరు . క్రొత్త జీవితంలో నేనేం పంచుకున్నాను?

గీత ; ఏవండీ

కరు . చెప్పుగీతా? ఇంట్లో దీపం వెలిగించి కాని...ఆ వెలుగును నేనె ప్పుడు చూశాను? గుండెల్లో అనురాగం పొంగింది కాని నేనెప్పుడు తృప్తి పడ్డాను?

గీత : మీరు ఇన్నాళ్ళుగా ఏమనుకున్నారో?

కరు : ఏ అంతరాళ్ళ నన్ను గతంలోకి నెట్టివేస్తుంటే. అట్టడుగున పడి పోతావనే పొంగుభూతితో తత్తరపడ్డాను. మనశ్శాంతి కలిగించ డానికి—

గీత : ఏమండీ?

కరు ఇప్పుడిప్పుడే పెరటిపూలో పూసిన పోసుకుంటున్నా, ఓ బిడ్డకు తండ్రి కావడానికి గీతా?

గీత . ఏమిటి మీరనేది?

కరు . నిజం.

గీత . ఏమిటా నిజం?

కరు . నా మెళ్ళో మూడుముళ్ళు వేసినదినిజం. మూడునిముషాలైనా. నిన్ను అందానికి కట్టివేయలేక పోయిన నిజం. మూడు నెలలుగా నీలో పెరుగుతున్న పవిత్రత తండ్రిని కాలేకపోయినిజం గీతా?

గీత : లేదండీ? మీ మాటలు నిజంకాదు.

కరు . పోనీ ...అబద్ధం ఎలావుంటుందో నువ్వుచెప్పు.

గీత . నేను గర్భవతినా

కరు : డాక్టర్ చెప్పినమాట.

గీత . మీ మాటలు నాకేమీ అర్థంకావటం లేదండీ

కరు . భవిష్యత్తులోకి మనిషిలా నడుగు వేయాలని. జీవితానికి క్రొత్త అర్థాలు తొడుక్కుంటే గతంయింకా నన్ను వెంటాడుతూనే వుంది గీతా?

గీత . ఒక్కనిజం చెప్పండి,

కరు . చెబుతాను గీతా? తప్పకుండా చెబుతాను ఎందుకో తెలుసా?నిన్ను చేసుకున్నాను గనక. నిజం చెబితే యింకెవరూ వినేవాళ్ళులేరు గనుక.

గీత . మదన్ మీకేమవుతాడు?

కరు , ఊపిరి నాకేమవుతుందంటావు గీతా?

గీత , ఏమండీ?

కరు . విషమయమైన...నా బ్రతుకు నాకేమవుతుంది?

గీత . ఏమండీ?

కరు . విస్కీ—వి. విషాదాన్ని. తృప్తిగా త్రాగిన తర్వాత. కైపెక్కిన అనుభూతి, అన్నీ మరచే గీతా? వెళ్ళు ఇకనువ్వు నన్నేం అడక్కు. నమ్ము కాపేవు... గతాన్ని. లోకాన్ని మర్చిపోనీ— (అంటూ త్రాగే ప్రయత్నం చేశాడు. ఆమె అడ్డువేసింది)

గీత . నేను చచ్చినా మిమ్మల్ని బ్రతకనివ్వను.

శరు . నేను బ్రతికినా- నిన్ను మాత్రం చావనివ్వను గీతా. నువ్వు బ్రతకాలి మారేళ్ళు వచ్చాగా బ్రతకాలి. ఆ బ్రతుకులో వందేళ్ళు నిండాలి. న్యాయానికి ఏదేమైనా అన్యాయం చేసేదేమీగాని, ఈ శరణాకరం, ఎప్పుడూ ఎవ్వరికీ అన్యాయం చేయదు గీతా చేయలేదు... అందుకే.... నువ్వు- బ్రతకాలి. న్యాయంకోసమైనా బ్రతికి తీరాలి. [అంటూ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు]

గీత ; ఏమండి! ఏమండీ! (అంటూ ఏడుస్తూ వెంబడించింది మధు అప్పుడే వచ్చి అంతా విన్నాడు.)

మధు . చిన్నమ్మా!

గీత . మధూ! (బావురుమంది)

మధు . ఏమయింది చిన్నమ్మా?

గీత , అంతా చేజారిపోయింది మధూ!

మధు , నాన్నగారు .... మళ్ళీ తాగుతున్నారా?

గీత . తప్పతాగుతున్నారు మధూ! తప్పిపోతున్నారు.

మధు. ఆయన న్యాయవాది చిన్నమ్మా అందుకే... న్యాయమైన బాట వెదకుతున్నాడు.

గీత . నన్నెందుకిలా చిత్రవధ చేస్తున్నారు? నేనేం పాపం చేశానని చంపుతున్నారు?

మధు . నువ్వెప్పుడో చచ్చిపోతావుగా చిన్నమ్మా.

గీత . మధూ.

మధు . అవును చిన్నమ్మా నిన్ను బ్రతికించాలని నీ బ్రతుకు మారాకులా చిగురించాలని నేనూ నాన్నగారు... కోరుకోవడంలో తప్పేమి లేదుగా-

గీత . లేదు మధూ మీ తప్పేలేదు. తప్పంతా నాది. ఇంకా నేను జీవించి వుండటమే తప్పు ఈ విషాదాన్ని ఇంకా దాచుకొని ఈ అగ్నిని గుండెల్లో రగిలించుకుంటూ- బ్రతకడం నా దే తప్పు- [అంటూ తన గదిలోనికి వెళ్ళింది.)

[illegible] . చిన్నమ్మా చిన్నమ్మా [అంటూ తడుముకుంటూ వెళ్ళబోయి పడబోయాడు అప్పుడే బయటనుండి వచ్చిన మదన్ పట్టుకున్నాడు] ఎవర్నువ్వు?

మద . నాపేరు మదన్.

[illegible] . మదన్ నువ్వేనన్నమాట.

మద . లోగడే నాపేరు తెలుసా నీకు?

[illegible] . తెలుసు- జీవితాల్లో నిప్పులు పోస్తావని ఆ నిప్పుల్లో కాలిపోయే బ్రతుకుల్ని చంపి నవ్వుతావని తెలుసు.

మద . నీకు తెలిసింది చాలతక్కువ.

[illegible] . అవును చాలతక్కువే నీకు మానవత్వం లోపించిందని ఇప్పుడు తెలిసింది.

మద . ఆలస్యంగా అర్థం చేసుకున్నావు.

[illegible] . ఛీ నువ్వు మనిషివికాదు.

మద. పశువును కూడా కాదు.

[illegible] . ఎందుకిలా అకృత్యాలు చేస్తున్నావు,

మద. మంచిచేస్తే చూసేవాళ్ళులేరు గనుక.

[illegible] . వెలుగును చూద్దాం ఇష్టంలేదా నీకు?

మద . బ్రతుకంతా చీకటిగానే మిగిలిపోయింది అందుకేచెడిపోతూ ఆశలూ అన్నిచంపుకున్నాను, మమతా మానవతలూ అన్నిచంపుకున్నాను.

[illegible] . నేను గీత తెలుసుకదూ?

మద . నాకు చాలామంది ఆడవాళ్ళు తెలుసు అందరితోనూ అంతో ఇంతో పరిచయంవుంది అందుబాటులోవున్న అందాలను అనుభవించటానికి నేనెప్పుడూ వెనుకాడలేదు.

[illegible] . నీ సంగతి నేనెప్పుడూ కాదనలేనుకాని గీతవట్టి అమాయకురాలు ఆమె జీవితంలో యెందుకు కలుషితాన్ని చల్లావు? ఆమె నెందుకిలా నరకంలో త్రోసివేశావు?

మద . దానికి కారణం మీనాన్న.

మ . ఏమిటి నువ్వనేది?

మద . అవును... నేనిలా చెడిపోవడానికి దారితప్పిగా జీవించడానికి మీ నాన్నే కారణం.

మ . నో నేన్నమ్మను ఆయన చాల మంచివాడు — ఒకరికి అన్యాయం చేయడమంటే మీనాన్నకిష్టంలేదు,

మద . చెబితే తీరనంత అన్యాయం నాకు చేశాడు,

మ . ఏం చేశాడు?

మద . మధూ. నేనూ మనిషిలా బ్రతకాలని మానవతను పుద్ధరించాలని ఎన్నోసార్లు ప్రయత్నించాను, కాని మీనాన్న నన్ను బ్రతుకుగా వుండనీలేదు.... అందుకే, అందుకే,

మ , విషయంచెప్పు (ఇంతలో గీత బయటకొచ్చింది)

గీత . మళ్ళా. మళ్ళి ఎందుకొచ్చావు? ఇంకేం సాధించాలని ఇక్కడికి దాకా వచ్చావ్? మధూ. వీడే— వీడే మధూ వెలుగుతున్న నా బ్రతుకును ఆర్పింది వీడే మధూ,

మ . గీతా!

గీత . మధూ! ముందీ దుర్మార్గుణ్ణి బయటికి వెళ్ళమను- బ్రతుకుల్ని అగాధంలో నెట్టి ఆనందంగా నవ్వుతూ తిరిగే యీ కసాయివాణ్ణి వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పు. వాడిమొఖం చూస్తేనే మహాపాపం మధూ! మహా పాపం.

మద . అవును గీతా! నేను పాపిని కసాయివాడిని దుర్మార్గుడిని అంత వరకే తెలుసుమీకు కాని— నేనలా మారడానికి నరకం అనుభవించడానికి— కారణం ఎవరు? మీరు మీరు మీరు?

మ , మదన్.

మద . అవును— మీరే మీరే మీరే మీరే.

గీత . వద్దు.... ఇకనువ్వేం చెప్పొద్దు. కల్లి బొల్లి మాటలతో మాకళ్ళు కప్పడానికి యింకా ప్రయత్నించవద్దు. దయచేసి వెళ్ళిపో పో [అంటూ లోనికి పరుగుదీసింది.]

మ . మదన్, మన్ని చెడిపోవడానికి కారణం మానాన్నా?

మద . అవును గీతను పాడుచేయటానికి నీకళ్ళు పోవడానికి కారణం ఎవరు? మీనాన్న:

మ . మదన్!

మద . అవును మధూ నువ్వు నమ్మలేవు పెద్దరికం పేరుతో న్యాయం అనే ముసుగు వేసుకుని నన్నెంత అన్యాయం చేశాడో నీకేం తెలుసు?

మ . మానాన్న యింత అపకారం చేశాడా?

మద . అంతా యింతా కాదు. ఆవెలితి పూడ్చుకోవడానికి, తన బ్రతుకంతా అర్పణ చేసినా తీరనిలోటే చేశాడు.

మ . ఏం చేశారు.

మద . నాకూ ఓ తల్లి వుంది ఆ తల్లి వట్టి అమాయకురాలు తల్లా కపటం ఎరుగని ఉత్తమ యిల్లాలు, మీనాన్నను నమ్మింది. లేదు— నమ్మించాడు. పెళ్ళాడుతానని ప్రమాణం చేశాడు ఆమె జీవితంలో ప్రవేశించాడు శీలం హరించి పెదాలు తుడుచుకున్నాడు. అదల్లని తల్లి తన సర్వస్వం మీనాన్నకే అర్పణచేసి పెళ్ళాడమని కాళ్ళ మీద పడింది. ఒక్కసారి తన మెడలో కట్టి యిల్లాలును చేయమని ప్రార్థించిందికాని— మీనాన్న ఏంచేశాడో తెలుసా మధూ?

మ . ఏం చేశాడు మానాన్న ఏం చేశాడు? [ఇంతలో కరుణాకరం బ . టినుండి వచ్చాడు.]

కరు . నేను చెబుతాను మధూ మిగిన కథ నేను చెబుతాను, ఆరు నెలల గర్భవతిని నిరాకరించాను. సంఘం సాంప్రదాయం అడ్డొస్తాయని కులాలూ మతాలూ వెక్కిరిస్తాయని ఆమెను తిరస్కరించాను, ఆశ్రయం లేకుండా చేశాను.

మ . నాన్నా.

కరు . అవును మధూ. చేతులారా ఆమె జీవితాన్ని చీకటి చేసి మీ అందరి బతుకుల్లో వెలుగు నింపి కరుణ చేసిన కసాయివాడిని నేనే బాబూ, నేనే,

సీత. ఈ పెద్ద మనిషి ముఖం తప్పించినప్పటి తర్వాత ఆమె పుట్టింటికి చేరింది. కాని అక్కడా పుట్టగతులేకుండా చేశాడు గిరి తండ్రి. "నువ్వు చెడిపోయావే. ఓకే యింట్లో స్థానంలేదు. నీ ముఖం నాకు చూపించకు" అని తరిమేశాడు అప్పుడు అమ్మకు నన్ను చెట్టు నీడన కన్నది. ఆ చెట్టు కొమ్మలకు ఉయ్యాలవేసి నన్ను పడుకోబెట్టి జోలపాడింది. తన కడుపు కట్టుకుని ప్రతియింట్లో ఊడిగంచేసి నన్ను బ్రతికించింది. ఇలా పదేళ్ళు గడిచాయ్. ఒక రోజు ఆమె జ్వరంతో పడిపోయింది దిక్కులేదని తన అక్కున చేర్చుకుని తనివితీరా ఏడ్చి ఏడ్చి ఏడుస్తున్న నా కళ్ళలో నీళ్ళు తుడిచి నీకూ ఒక తండ్రి వున్నాడు బాబూ ఆయన నిన్ను గొప్ప వారిని చేస్తారు వెళ్ళు బాబూ అని అడ్రసు యిచ్చి కన్ను మూసింది. ఐదేళ్ళ పసివాడిని నడిరోడ్డున వదిలేసి బజారు బిడ్డగా తయారు చేసింది: కాని .. మీ నాన్న అప్పటికీ ఇప్పటికీ నేనే నీ తండ్రిని అని ఒక్కమాట చెప్పలేదు. అందుకే కసితీర్చుకున్నాను మీ అం దరిమీద పగతీర్చుకున్నాను. చెప్పునాన్నా. నేను చేసిన తప్పేమిటో చెప్పు. నాకు జరిగిన అన్యాయంలో ఏ ఒక్కటైనా జరిగితే మీరేం చేస్తారో చెప్పునాన్నా

మధు. నేనేం చేస్తానో తెలుసా? తృప్తిగా నిన్ను అన్నయ్యా అని పిలుస్తాను.

మ : మధూ

మధు. అవునన్నయ్యా మళ్ళీ మళ్ళీ పిలుస్తాను కరువైన ఆత్మీయత నీతో తీరేంత వరకూ పిలుస్తానన్నయ్యా

మ . తమ్ముడూ

మధు. అన్నయ్యా

కల . చాలా బాబూ ఇప్పుడు నామనసు చల్లబడింది. న్యాయం చాటునసేను చేసిన నేరాలు క్షమించగలిగే యిద్దరు కొడుకులు నాకున్నారు ఇక

నాకు చింతలేదు బ్రతుకు మీద ఆశలేదు. గీతా! గీతా[గీతలోప
ల్నుంచి తూలుతూ వచ్చింది] ఏం జరిగింది గీతా?

గీత . ఏం లేదండీ మీ యిద్దరి కొడుకుల్ని చూసి ఆనందంతో హృదయం
పొంగిపోయి ఏదో మైకం వచ్చింది

కరు . గీతా ఇటు చూడు నేనేం చేయబోతున్నానో చూడు (అంటూ ఆమె
మెళ్ళో తాళి తెంచాడు)

గీత . నాకు తెలుసండి పసుపు కుంకాలతో నన్ను సాగనంపాలని ఆశపడు
న్నారు వద్దండీ...నాకేమీవద్దు. మీపాదాల చెంత యింత చోటిస్తే
చాలండి సంతోషంగా వెళ్ళిపోతాను [అంటూ ఆయన పాదాల
మీదపడింది కరుణాకరం లేపడానికి ప్రయత్నించాడు కాని...
ఆమె అప్పటికే చనిపోయింది "గీతా" అంటూ ఒక గావుకేకవేసి
కరుణాకరం పడబోయాడు, మ న్ పట్టుకుని కుర్చీలో కూర్చో
బెట్టాడు అంతే...ఆయన కూడా యీ లోకాన్ని విడిచాడు.]

మ . నాన్నా[పెద్దగా పిలిచాడు]

మదు: అన్నయ్యా ఏం జరిగింది? నాన్నగారికి ఏం జరిగింది.

మ . నాన్న [చావురు మన్నాడు. ఇంతలో సత్యం నారే చీరెపూలు
తీసుకుని వచ్చాడు విభ్రాంత పోయాడు]

స . గీతా అమ్మాగీతా

మదు. గీతను చూసి పోదామని వచ్చావా సత్యం!

స . అవును వచ్చాను జైలునుండి విడుదలై సారే, చీరతీసుకుని పసుపు
కుంకాలతో సాగనంపడానికి వచ్చాను మీ పశుత్వానికి అమానుషా
నికీ బలైపోయిన నా చెల్లిని కళ్ళారా చూసుకుందామని వచ్చాను.
అమ్మా గీతా నేనమ్మా నీ అన్నయ్యను వచ్చాన్ని [నువ్వు బ్రతికి
నంత కాలం నా బ్రతుకంతా జైల్లోనే గడిపాను కాని నేను బయటి
కొచ్చాను. నువ్వు తిరిగి రాని మరో లోకానికి వెళ్ళిపోయావ్ నే
నెంత దౌర్భాగ్యుణ్ణి గీతా

మధు గీతామాట్లాడదు సత్యం మరోలోకపు హద్దులు దాటి వెళ్ళిపోయింది అక్కడ స్వార్థంలేదు. కసితో వేటాడే మానవమృగాలులేవు. ఆకలిలేదు. నిద్రలేదు చీకటిలేని శాశ్వతమైన వెలుగులోకి వెళ్ళిపోయింది. ఆమెంతో అదృష్టవంతురాలు చాల అదృష్టవంతురాలు (రమణ మహర్షి వచ్చారు. ఒకరి చేతిలో పూలదండ మరొకరి చేతిలో కప్పువుంది.)

ర . నువ్వు వచ్చావా బావా? గీతా నేనే గెలిచాను ఉత్తమ నటుడుగా గెలిచాను ఎంత పెద్ద పూలదండ వేశారో చూడు. గీతా ఈగెలుపు నిజంగా నాది కాదు నీదే అందుకే ఈదండ నీ మెళ్ళో వేస్తాను గీతా గీతా నువ్వు నవ్వుతున్నావా [అంటూనవ్వుతూ ఏడ్చాడు]

మహ. గీతా నేను వ్రాసిన "శిలావికి శిక్ష" నాటకానికి ఉత్తమ రచన యిచ్చారు గీతా ఇదిగో వెండికప్పు ఈగెలుపునీదేగీతా తీసుకో [ఆమె చేతులో పెట్టాడు. బయట నుండి దానిమ్మ పండుతో రత్నాలు వచ్చాడు.

ర . అమ్మాయిగారూ ఈ దానిమ్మపండుతిని ఎర్రటి బుల్లిబాబాయిగాని కనాలి . తినండి .

మధు . గీత చనిపోయింది రత్నాలూ ఆమె ప్రాణవాయువులు అనంత విశ్వంలో కలిసి పోయాయ్

మ , గీత చావుకు కారణం నేను (అనగానే మధు రమణ మహర్షి రత్నాలూ స్థిల్ అ పోతారు)మీరెవరూ ఆమె చావుకు కారకులు కారు నేను శిక్ష అనుభవిస్తాను ఇంతమంది మంచివాళ్ళ మధ్య ముఖం ఎత్తుకుని నేను తిరగలేను మీకుఅన్యాయానికి శిక్షఅనుభవించి తీరాలి, అందుకే వెళ్తున్నాను. క్షమించమని అడిగే అర్హత నుకూడ పోగొట్టుకున్నవాడు శిక్షకావాలి, శిక్షకావాలి[అంటూ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు, తెరజారింది]

